

សានិយប្បជា ២៥៥៥

ចានិយប្ប័ជា ២៤៤៨

ຈານີຍຸ້ມ ເມສະພາ

ພຣະຣາຊສັງວຽກ (ພຸົມ ຈານີໂຍ)

ພິມພົດຮັບທີ ១ : ມກຣາຄມ ແລກແຂວງ ຈຳນວນ ៣០,០០០ ເລີ່ມ

ເຮືອບເຮືອງ : ດຣ. ດາຣາວວຽກ ເດັ່ນອຸດມ
ປກ : ເຊົ່ວົງ ອັກວາ

ISBN : 978-616-7140-34-6

ກ່າວທີ່ຕ້ອງກາຮັກຫັ້ງສື່ອ ຈານີຍຸ້ມ
ກຽມ ຖະແຫຼງມຫຼຸດຂອງ ຂະນາດ ១ × ៥ ນິ້ວ
ພ້ອມຕິດແສຕມປີ ៦ ປາກ ຈ່າທັນສອງຄື່ງຕ້ວທ່ານເອງ ສ່ົງມາທີ່
ດຣ. ດາຣາວວຽກ ເດັ່ນອຸດມ ແລກ ມິຕຣກາພ ຂອຍ ၆၅
ຖະນາມມິຕຣກາພ ວຳເກອເມືອງ ຈັງຫວັດນະຄຽມ ຕາງໜາ ៣០០០

ຜູ້ທີ່ຕ້ອງກາຮັກຫັ້ງສື່ອໃນກາຮັກພິມພົດ ກຽມ ພິມ
ບໍລິສັດ ທະນາຄາරໄທຢາພັນຍົງ
ສາຂາຖານນມິຕຣກາພ ຈັງຫວັດນະຄຽມ ສີມາ
ໜາຍເລຂັ້ມງູ້ທີ່ ៦៦៦-២-១៣៥៦៥-៧
ຫຼືບໍລິສັດ ດຣ. ດາຣາວວຽກ ເດັ່ນອຸດມ (ເພື່ອກາຮັກພິມພົດຫັ້ງສື່ອຂອງ
ຫລວງພ່ອພຸົມ ຈານີໂຍ)
ຫວັງສ່າງໜານັດຕີ ສັ່ງຈ່າຍ ປະລາດ ອັນພວນ ຕື່ງ ດຣ. ດາຣາວວຽກ ເດັ່ນອຸດມ
ຕາມທີ່ອູ້ໝາງບັນ

ພິມພົດ ບະນິຍາດ ຊາວພິມພົດ 50 ຈຳກັດ

៥១/១២៥ ຂອຍຈັງກວາມສັນຕະກິດ
ແຂວງບາງຂຸ້ນຄົງ ເບຕບາງກອກນ້ອຍ ກຽມເທັມທານຄົງ ១០៧០០
ໂທຣ. ០-២៤៨២-៨៥៦០ ໂກງສາ ០-២៩៦៥-៦៥៥៥ ມືອງສີ່ອ ០៥-៩៥៥-៥៥៥៥
ນາຍຈິໂຈນ ຕະສົງຄຣາມ ຜູ້ພິມພົດໂມເຂົາ ພ.ສ. ແລກແຂວງ

สารบัญ

หน้า

เก็บธรรมคำสอนของหลวงพ่อ

□ กู้วิกฤตด้วยเศรษฐกิจพอเพียง	๓
□ อย่าหันหลังให้วัฒนธรรมไทย	๔
□ เลือกคนผิด เกิดวิกฤตสังคม	๖
□ ทำไม่เจ็บป่วยคนโง่ไม่ได้	๗
□ ลูกวิเศษ	๘
□ การเลี้ยงดูบิดามารดาเป็นต้นของบุญ	๑๐
□ กรรมมีแรงดึงดูดตามกฎธรรมชาติ	๑๑
□ สร้างความดีไว้ในใจ ไม่รุ่งรังเหมือนห้อยเครื่องรางของขลัง	๑๒
□ สร้างถุทิธิทางใจ ไม่ต้องใช้เครื่องรางของขลัง	๑๔
□ ชื่อกินไม่หมด คดกินไม่นาน	๑๕
□ ฆ่าใจรู้สึกสบายไปหมด	๑๖
□ อย่าประมาทดูวินัยแม้เพียงเล็กน้อย	๑๗
□ ทำไม่เจ็บป่วยไปเกิดเป็นปรต	๑๘
□ หลวงพ่อถูกฝีหลอก	๑๙
□ กรรมฐานใหม่ออกธุดงค์	๒๔
□ สมการสร้างโบสถ์เสร็จแล้วต้องตาย จริงไหม	๒๖
□ มนุษย์กับป่า	๒๗
□ พระกับป่า	๒๘
□ พระรักษาป่าด้วยการไม่บุกรุกป่า	๓๐
□ โครงการทำลายพระพุทธศาสนา	๓๑
□ ศาสนายุทธโน้มไทยเหลืออยู่กี่เปอร์เซ็นต์	๓๔
□ คำสอนของพระพุทธเจ้าคือชีวประวัติของพระองค์	๓๖
□ ลูกศิษย์พระพุทธเจ้าต้องทำอย่างพระพุทธเจ้า	๓๘

	หน้า
☐ กิจวัตรของชาวพุทธ	๔๐
☐ ไม่ต้องนั่งสมาธิให้เสียเวลา	๔๑
☐ สมาชิกในชีวิตประจำวันถูกต้องตามหลักวิชา	๔๒
☐ เรียนสบายๆ โดยใช้สมาธิอย่างง่ายๆ	๔๓
☐ จิตคือผู้ดูแลบันดาลทุกสิ่ง	๔๔
☐ สามารถเป็นนิจ จิตได้พลัง	๔๕
☐ สร้างพลังจิตให้ช่วยตัวเองได้	๔๖
☐ เรียนธรรมะต้องเรียนที่กายและใจ	๔๗
☐ ภารนาเห็นตัวเองตาย หายจากโรค	๔๘
☐ หัดตายก่อนตาย จะได้ไม่กลัวตาย	๔๙
พระธรรมเทศนา	
☐ ปฏิบัติเพื่อสร้างกิเลส-ปฏิบัติเพื่อตัดกิเลส	๕๗
แค่ ๕ วัน...อันยังกำได้	๕๙

เกร็ดธรรม
คำสอนของหลวงพ่อ

การปฏิบัติธรรม
ในเมื่อเราปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ
สามารถที่จะทำจิตให้บรรลุคุณงามความดีพอสมควรแล้ว
เราประณานาสมบติอันเป็นโลเกีย์หรือโลกุตตระ
ก็ได้ดังความประสงค์

ក្រុវករណទីបាយសេរមចូលកិចចាប់ផើយ

สร้างจิต คือพื้นพื้นความรู้สึกของเรารวมทั้งหลีมของดีและ
หักดิ้งของดีของบ้านเมืองเราให้มันตื่นขึ้นมาอีกรังหนึ่ง แล้ว
ก็หันมาประกอบอาชีพหรืออะไรต่างๆ เช่น เกษตรกรรมประจำ
ครอบครัว อุตสาหกรรมประจำครอบครัว อันเนี้ยะอาศัยเลี้ยงกัน
มาตั้งแต่ปู่ย่าตายาย

ในเมืองไทยของเรา呢 มันมีทางเดียวเท่านั้นที่จะแก้ปัญหาอย่างปัจจุบันนี้ได้ คือพื้นฟูเกษตรกรรมแบบผสมผสาน เรียกว่าปรับปรุงเศรษฐกิจพอเพียง ตามนโยบายของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

นโยบายของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวนั้นแหล่ยอด
ที่สุด แล้วตรงกับชีวิตจริงของคนไทยด้วย

อุตสาหกรรมประจำครอบครัว พื้นฟุการเขียนฝ่าย ทอผูก^๑
ปลูกหม่อน เลี้ยงไหม ให้มันกลับคืนมาอย่างเก่า ที่นี่ถ้าหากว่า
ราชภูรทั้งหลายนี่ พากันทำเกษตรกรรม อุตสาหกรรมประจำ
ครอบครัว เหลือกิน เหลือใช้ ได้ขาย พ่อขายแล้วราชภูรมีรายได้
รัฐบาลเก็บภาษี เงินมันก็หมุนเวียนเข้าไปในคลังตามเดิม ซึ่งมัน
จะเป็นกำลังส่วนหนึ่งซึ่งช่วยทำเงินตราให้เพิ่มขึ้นออกจากที่เราจะ
ทำมาค้าขายติดต่อกับต่างประเทศ

อย่าหันหลังให้วัฒนธรรมไทย

เราต้องย้อนกลับมาพิจารณาดูสิ่งที่เรามีมาตั้งแต่เก่าแก่ ดังเดิม วัฒนธรรม ชนบทธรรมเนียม ประเพณีอันดีของประเทศไทย ของบ้านของเมือง ที่ปู่ย่าตายายของเราได้เป็นหลักปฏิบัติและ ดำเนินชีพกันมาตลอด และพยายามทำจิตทำใจของเราให้เลิก การนิยมสิ่งแปลกๆ ซึ่งมาจากต่างประเทศให้มันน้อยลงๆ ทั้งนี้ ทั้งนั้น ไม่ใช่ว่าเราจะไปปฏิเสธว่าของเขาน่าไม่ดี แต่เราควรจะคัด เลือกเอามาที่มันเหมาะสมสมกับบ้านเมืองของเรา อันนี้เราสามารถทั้ง ตุ้น แล้วมาฝึกประชาชนหรือกลุ่มบุตรของเรานี้ให้กล้ายเป็นมิจฉา- ทิภูรุก្តิกันหมด หันหลังให้วัฒนธรรมอันดีของไทยไปนิยมของฝรั่ง

เมื่อจิตใจเราไปนิยมวัฒนธรรม ชนบทธรรมเนียม ประเพณี
ของเขามากเกินไปจนลืมของดีของเรา เราก็กลایเป็นมิจฉาทิฏฐิ
เมื่อเป็นเช่นนั้น เราก็ไปนิยมเอาเครื่องอุปโภคบริโภคของ
เขา พ่อค้านักธุรกิจก็พยายามโอกาสสั่งของต่างประเทศเข้ามา เอาจมา
วางขายในตลาด กลับของดีในประเทศไทยของเรา จนกระทั่งคนไทย
เราลืมหูลืมตาไม่ขึ้น ลืมนึกถึงของเก่าแก่ที่เรารักด้วยเสี้ยวตมนา
ตั้งแต่ปั่นตาย

เมื่อเป็นเช่นนั้น เราไปนิยมของต่างประเทศโดยไม่นึกถึง
คุณประโยชน์ของคนไทยเรา เราถูกลายเป็นมิจฉาชีวะ เรียกว่า
เลี้ยงชีวิตผิดหลัก

เมื่อเป็นเช่นนั้น เงินตรา�ันกีให้ลอกอกประเทศไทย มัน
ให้ลอกอกไป ๑๐๐ เปลอร์เซ็นต์ แต่มันเข้ามาทัดแทนเพียง ๒๐-๓๐
เปลอร์เซ็นต์ ในที่สุดเงินในห้องพระคลังมันกีหมดไป เมื่อหมดไป
แล้วรัฐบาลไม่มีเงินหมุนเวียน ก็ต้องกู้ยืมเงินต่างประเทศมาเป็น
ทุนหมุนเวียน

ด้วยประการจะนี้ ประชาชนพลเมืองของไทยเราจึงตกลงเป็น
ลูกหนี้ของต่างประเทศทั้งประเทศ

ເລືອກຄນພິດ ເກີດວິກຖານສັງຄມ

เมื่อเราเลือกคนไม่ได้เข้าไป (เป็นรัฐบาล) ก็ไปกินบ้านกินเมือง คนดีๆ ละไม่เอา ลองคิดดูสิ! คิดดูให้ดี คนที่นั่งเก้าอี้รัฐมนตรี นับดูสิ! นาย ก. นาย ข. นาย ค. นาย ง. ที่เป็นเลือดไทยแท้ๆ มีกี่คน นี่ พุดอย่างนี้ก็คล้ายๆ กับว่าสร้างความแตกแยกแต่มันก็อดที่จะคิดถึงสภาพความจริงไม่ได้

ในเมื่อเอาพ่อค้านักธุรกิจไปเป็นรัฐบาล คติของพ่อค้านี้
ไม่มีทรอกราชาจะอบรมสั่งสอนให้คนรู้จักหาเงิน แต่เขาจะสอนให้
คนใช้เงิน ถ้าขึ้นไปสอนให้คนรู้จักหาเงินแล้ว ประเดิยมันรำรวย
ขึ้นมาเป็นคุณแข่งเรา

ลองคิดดูสิ! อายุ่งหมอนี่ตั้งร้านขายมอเตอร์ไซค์ อีกหมา
หนึ่งมาเปิดร้านตรงข้าม อายานะ! อายานะ! อายา! ไม่หยุด ต้อง^{จะ}
หามเข้าป่าซ้ำ ใจจะมาทำอะไรเกินหน้าเกินตาไม่ได้ทุกวันนี้
อันนี้คือความจริงที่เราจะต้องพิจารณา กันให้ดี

ทำไมจึงปราบคนโกงไม่ได้

ปราบทุจิริต ปราบคอร์รัปชั่น ปราบยาบ้ายานอ อะไรมาก
นี่ มันจะไปปราบได้อย่างไรในเมื่อเจ้าหน้าที่มันเป็นของ ปราบ
คอร์รัปชั่น เอ้า! ทำท่าคึกคักขึ้นมาจะเอาจริงเอาจัง พ่อไปจริงๆ
แล้วมันไปเจอกูเข้าสูงจรดห้องฟ้า มันก็บุกไปไม่ได้ ก็ต้องถอย
กรุด ถ้าขืนเดือก็คงขาด นี่! ปัญหาหนักมันอยู่ที่ตรงนี้

แม้แต่ข้าราชการระดับตำ่ๆ ไปถึงกลางๆ นี่ เจ้านายสั่งมา
จากเบื้องบน ให้เจ้าทำอย่างนี้! ทำให้ได้นะ! พอทำเข้าไป มันก็
มีสิ่งมาปะทะ เพราะฉะนั้น ข้าราชการผู้น้อยได้บังคับบัญชานี้มัน
ถูกอัดมาจากข้างบน ถูกดันมาจากการข้างล่าง แบบตะแหลกแต่เลย
ทำอะไรมีได้

ក្រសួង

ในเมื่อจิตของเรามีสิ่งบารมีสิ่งวินัยแล้ว มันจะมีความรักอันแน่นแฟ้น

ลูกหลานมาทำดีกับเรา呢 จิตมันเพ่งมองดูอยู่แล้ว ก่อนอื่น
มันจะเกิดความรู้สึกขึ้นมาว่า เด็กมาทำดีกับผู้ใหญ่ มันก็ต้องมีสิ่ง
ที่หวังอย่างโดยย่างหนึ่ง แล้วในฐานะครอบครัวของเข้า ที่เขามา^{ให้}
ทำดีกับเรานี่ เราก็รู้ว่าเพียงใด แค่ไหน อะไรที่มันจำเป็น พ่อเรา
มองรู้ว่า ลูกมันหลายคน มันเรียนหนังสือ มันไม่มีเงินค่าเล่าเรียน
ให้ลูกมัน พ่อเราเมื่อจังหวะ เราก็ให้มันกันทีโดยที่มันไม่ต้องขอ

หลวงพ่อไม่ชอบคนมากข้อ แต่ถ้าดูๆ แล้วว่าไอนี่มันขัดข้อง
ถ้าหลวงพ่อพร้อม จะจ่ายให้ทันที แต่ก็เกณฑ์ของหลวงพ่อเมื่อยุ
ว่า ถ้าหลวงพ่อจะช่วยใคร ถ้าจบปริญญาตรีแล้วจะมาขอต่ออีก
หลวงพ่อไม่ให้ พอเรียนจบปริญญาแล้วไม่มีปัญหาหาอยู่หากิน
หาเงินใช้ ก็ไป牠ายจะะ มันว่าอย่างนี้แหละ

หลวงพ่อภูมิใจกับลูกศิษย์คนหนึ่งซึ่งเป็นลูกเชื้อสายจีนมา
บวชอยู่ที่วัดป่าชนรังสี แม่เข้าบอกกว่า ลูกหนูคนนี้ พอมันเรียน
จบมัธยม ๖ มันบอกกับแม่เลยว่า แม่ ต่อไปไม่ต้องเป็นห่วง ผู้จะ
เรียนปริญญาตามที่ผู้มีชอบว่าผู้จะเรียนสาขาไหน ค่าใช้จ่ายแม่
ไม่ต้องเป็นห่วงผู้ ผู้จะช่วยดูแลอง

ตอนที่เขามาบัวชักกับหลวงพ่อฯ เรียนปีสุดท้ายแล้ว ยังเหลือเทอมสุดท้าย แม่เขา ก็มาเล่าให้ฟัง ลูกทั้งครอบครองหนูนี้ ก็

ມີຄົນນີ້ເປັນລູກທີ່ວິເສດຖື່ສຸດ ເຂວ່າວ່ອຍ່າງນັ້ນ ເຂວ່າວ່າລູກເຂາຄນີ້ເປັນ
ລູກວິເສດ!

ລູກວິເສດ! ພອມັນເຮືອນຈົບມັຮຍມ ၉ ແລ້ວ ມັນບອກແມ່ວ່າ
ຕ່ອໄປນີ້ແມ່ໄມ໌ຕົ້ນເປັນຫ່ວງ ຜມຈະເຮືອນມາວິທາລີຍ ແຕ່ເຈິນທອງ
ຜມຈະຫາໃຊ້ເອງ

ພອຫລວງຝ່ອຮູ້ອ່າງນັ້ນກີ່ຄາມເຂວ່າວ່າ ເຮືອເຮືອນໜັງສື່ອແລ້ວ
ເຮືອໄປໜາເຈິນອ່າງໄຣ ຜມເອາທຸກອ່າງ ເຂວ່າວ່າ ບາງທີ່ເລີກຈາກມາ-
ວິທາລີຍມາວ່າງໆ ເວລາຜມທີ່ຂ້າວ ຜມກີ່ໄປໜ່ວຍລ້າງໝາມໃຫ້ແມ່ຄ້າ
ທີ່ໄປຂາຍຂອງໃຫ້ນັກສຶກສາ ເພື່ອນເຂາກີ່ຢືນງ ມອງດູຜມ ຜມກີ່ໄມ່
ສົນໃຈ ແລ້ວຜມກີ່ໄມ່ທວງວ່າຜມຂອສຕາງຄົ່ງເທົ່ານັ້ນເທົ່ານີ້ທີ່ຜມມາລ້າງ
ດ້ວຍລ້າງໝາມ ກີ່ໄມ່ເຄຍທວງ ພອທຳເສົ້ຈແລ້ວ ເກີນໃຫ້ເຂາເຮືອນຮ້ອຍ
ຂ້າວເຂາກີ່ໃຫ້ກິນ ເສົ້ຈແລ້ວຍກມື່ອໄໝວ່າ ຜມໄປແລ້ວນະຄຮັບ ອ້າວເດືອຍ!
ໜຸ້ ເອາສຕາງຄົ່ງໄປໃໝ່ ເຂາກີ່ຄວັກໃຫ້ທີ່ລະຮ້ອຍສອງຮ້ອຍ ບາງທີ່ຄຶງພັນ

ការលើយុងគូបិជាមានរាជបៀបបើកប្រើប្រាស់

ទីតាំងរាជបៀបបើកប្រើប្រាស់ នៃការលើយុងគូបិជាមានរាជបៀបបើកប្រើប្រាស់ និងការអនុវត្តន៍យកចុះពីភាពខ្លួន។

ការលើយុងគូបិជាមានរាជបៀបបើកប្រើប្រាស់ និងការអនុវត្តន៍យកចុះពីភាពខ្លួន មានសារតាមដែនដឹង និងការស្វែងរក ដែលមានបញ្ហាផ្លូវការ និងការអនុវត្តន៍យកចុះពីភាពខ្លួន។

តាមសមគរ

ការលើយុងគូបិជាមានរាជបៀបបើកប្រើប្រាស់ និងការអនុវត្តន៍យកចុះពីភាពខ្លួន មានសារតាមដែនដឹង និងការស្វែងរក ដែលមានបញ្ហាផ្លូវការ និងការអនុវត្តន៍យកចុះពីភាពខ្លួន។

ការលើយុងគូបិជាមានរាជបៀបបើកប្រើប្រាស់ និងការអនុវត្តន៍យកចុះពីភាពខ្លួន

ការលើយុងគូបិជាមានរាជបៀបបើកប្រើប្រាស់ និងការអនុវត្តន៍យកចុះពីភាពខ្លួន មានសារតាមដែនដឹង និងការស្វែងរក ដែលមានបញ្ហាផ្លូវការ និងការអនុវត្តន៍យកចុះពីភាពខ្លួន។

ការលើយុងគូបិជាមានរាជបៀបបើកប្រើប្រាស់ និងការអនុវត្តន៍យកចុះពីភាពខ្លួន មានសារតាមដែនដឹង និងការស្វែងរក ដែលមានបញ្ហាផ្លូវការ និងការអនុវត្តន៍យកចុះពីភាពខ្លួន។

กรรมมีแรงดึงดูดตามกฎธรรมชาติ

กรรมและกฎของกรรมเป็นสิ่งที่แน่นอนที่สุด แต่ว่าถ้า
เราจะไปคอยแต่กรรมดีมันจะให้ผล ไม่ทำอะไร มันก็ไม่สำเร็จ
ประโยชน์ การกระทำในปัจจุบันนี้เป็นสื่อต่อสืบทอดอาชลกุญแจกรรม
ในปางก่อนให้มาสนับสนุนกัน

ก็เหมือนๆ กันกับผืนแผ่นดินนี่แหละ ความชุ่มชื้นของดิน
พ้าอากาศในผืนแผ่นดินนี่ ป่าดงพิมันรกร ดินไม่แห้งผากเป็น
ทะเลทรายเหมือนอย่างทุกวันนี้ มันก็มีแรงดึงดูดเอาหัวบันฟ้าลง
มา ทำให้ฝนตกถูกต้องตามฤดูกาล มาเดียววนนี้ มันช่วยมนาทั้งหลาย
มันทำปาราพนาสูร ทำดินให้เป็นทะเลทราย มันมีแต่ความแห้ง
แล้ง มันก็ไม่มีแรงดึงดูดเอาหัวบันฟ้าลงมา มันจึงทำให้บ้านเมือง
แห้งแล้งกันทุกวันนี้

เพราะฉะนั้น มันต้องบุญใหม่ บุญเก่า ถ้าเราทำดี ของใหม่
 นี่ดี ของเก่ามันก็มาสนับสนุน ถ้าเรามีความไม่ดีอยู่ พอมากำชั่ว
 นิดๆ หน่อยๆ ความชั่วเก่ามันมาสนับสนุน มันก็ทำให้แรงขึ้น
 กกฎธรรมชาติมันเป็นอย่างนั้น

เพราะฉะนั้น คำสอนของพระพุทธเจ้าเรียกว่าไปส่งสัย มันเป็นเรื่องส่วนตัวของพระองค์ เมื่อไหร่ กับพ่อแม่สอนลูกหลานนี่แหล่ะ ลูกหลานเออี้! ข้าทำอย่างนี้ๆ นะจึงเลี้ยงพวกรากให้ใหญ่โตมาได้ มันเมื่อไหร่ยังนั้นแหล่ะ คำสอนของพระพุทธเจ้านี้

ສ້າງຄວາມດີໄວໃນໃຈ^๑ ໄມ່ຮຸງຮັງເໜືອນທ້ອຍເຄື່ອງຮາງຂອງຂລັງ

ເດືອນນີ້ຂາວພູທະເຮົານີ້ໄປປະກາດໂມເນັດນາເຄື່ອງຮາງຂອງຂລັງ
ໄຄຮໍາຂຶ້ນທີ່ໃຫ້ ວັດໄໝແມ່ນມີຂໍ້ອເສີຍ ແກ່ກັນໄປເຫຼົ່າ ທັກສຽນມັນກີສ່ອ
ແສດງໃຫ້ເຫັນອຸ່ງວ່າ ປະເທດໄທຢາເຮົານີ້ມີແຕ່ເກົຈອາຈາຣຍ໌ຂັ້ງຈຸ ທັ້ງ
ນັ້ນ ແລ້ວທຳໄມ້ຄົນໄທຢານີ້ຈຶ່ງເພີ່ມປະມາດຈຳນວນຄົນຈົນມາຂັ້ນຈຸຈຸ
ຖຸກທີ່ ແລ້ວທຳໄມ້ເຄື່ອງຮາງຂອງຂລັງທັ້ງໜ້າຍເຫຼົ່ານັ້ນຈຶ່ງໄມ່ຊ່ວຍຄົນ
ຍາກຄົນຈົນໃຫ້ມັນມັ້ງມີສີສູຂຶ້ນມາບ້າງ ດັນຕກກາຣຕົກການທັ້ງໜ້າຍ
ເຫຼົ່ານັ້ນ ທຳໄມ້ຂອງດີເຫຼົ່ານັ້ນມັນຈຶ່ງໄມ່ຊ່ວຍເຂົາເຫຼົ່ານັ້ນໃຫ້ພັນຈາກ
ຄວາມຖຸກຂີ້ ຄວາມເຕືອດຮ້ອນ ນີ້ ແຄ່ນໍ້ເຮົາກີພິສູຈຳໄດ້ແລ້ວວ່າມັນຈົງ
හີ້ວ່າໄມ່ຈົງ

ຂອງເຫຼົ່ານັ້ນມັນເປັນຂອງເລີ່ມ ມັນອາຈຈຈົງເປັນບາງຂັດແນ ເຊັ່ນ
ອ່າຍັງບາງທີ່ນີ້ ແມ່ແຕ່ເພີ່ຍັງຜ້າເຫັດປາກຂອງຫລວງພ່ອນີ້ ໂຍນໄທ້ໄຄຮ
ໄປ ຕີ້ຫວ່າໄມ່ແຕກ ເວລາມັນຈະຈົງ ແຕ່ເວລາມັນຈະເກີ ພອໂດນອະໄວ
ເຂົາຫນ່ອຍກີເລືອດສາດ ເພຣະະນັ້ນ ຄວາມຈົງອັນນີ້ມັນໄມ່ໃຊ້ອມຕະ
ແມ່ແຕ່ຕໍ່າພຣະສມເດືອນທີ່ເຂົາເຫຼົ່າຂໍ້ອກັນອອນຄົລະ ۴-۵ ລ້ານ ۱۰ ລ້ານ

ເຄື່ອງຮາງຂອງຂລັງຈະຊ່ວຍເພະບຸຄຄລຜູ້ທີ່ມີບຸ້ນຍຸ້ນາມາຮມ
ແລ້ວຄົນມີບຸ້ນຍຸ້ນາມາຮມນີ້ໄມ່ຕ້ອງມືອະໄຣມັນກີຊ່ວຍໄດ້
ເພຣະະນັ້ນ ເຄື່ອງຮາງຂອງຂລັງທັ້ງໜ້າຍນີ້ ພຣະສມເດືອນນີ້
ສມເດືອນຈຸ ທ່ານກີທຳຈາກພູກຮຸດຄຸນບ້າງ ອຣມຄຸນ ສັງມຄຸນບ້າງ ພົງ

นิสิงเห ผงปอมัง ผงมหลาภะไร มันก็มาจากบทสวดมนต์นี่แหล
เอามาทำ

ที่นี่ เรามายีดบทสวัสดิ์ อดิปิสุ เรากำสร้างความดีไว้ในใจของเรานี้ หลวงพ่อว่า เอาคุณพระพุทธ พระธรรม พระสังฆ์ไว้ในจิตในใจนี้ มันจะไม่ประรุ่งประรังเหมือนเอากองข้างอกมาห้อยลงไปคิดๆ กัน

หลวงพ่อที่ทดลองมาแล้วແທບทุกอย่าง เรื่องเส้นหิน ไปหุงสีผึ้งเอาไปติดชายผ้าสาวๆ นี่ วิ่งตามหลังต้อยๆ ทดลองมาแล้วหนังเหนียว呢 เสากมากเสกพลูกินแล้วพันແທກก็ไม่เข้า แล้วบางทีมันก็มีบทกำ บทรักษา มากมายก่ายกอง

ก็ไปนึกถึงว่า ทหารีprobชายเดน เครื่องรางของขลังห้อย
คอเป็นพวง เป็นกิโลๆ เวลาเข้าห้องศพมันมา เครื่องรางของ
ขลังมันก็ເກาองໄວบันหัวมัน เอาธงชาติคลุม แล้วก็หามมา เอ๊!
ทำไม่พระหมุนี้ ทำไมไม่ช่วยตัวราชทหารของเรานาง ทำไมถึง
ปล่อยให้มันตาย

มาภายหลังนี้ มาพิจารณาแล้ว จึงได้ความว่า คนเรานี้ การเป็นการตายมันขึ้นอยู่กับบุญกับกรรม

หลวงพ่อเนี้ย เกิดอุบัติเหตุร้ายนั่มมา ๔-๕ ครั้ง บางทีจะกระทั้งรถยนต์ยับเยิน มันก็ไม่เคยตายสักที ทีคุณนั่งอาศัยไปเฉยๆ กระเดินออกนอกกรุงไปตาม เพราคนหันมันถึงเวลาตายแต่เราเนี่ยมันยังไม่ถึงเวลาตาย อุบัติเหตุแรงแค่ไหนก็ไม่ตาย บางทีรถกลิ้งลงถนนไม่รู้กี่ที มันก็ไม่ตาย

สร้างถูกทรีท์ทางใจ ไม่ต้องใช้เครื่องรางของขลัง

ขึ้น นะโม ๓ จบ สวด อิติปิโส สาวกขาโต สุปฏิปันโน^{๑๖}
เจริญเมตตาพรหมวิหาร แล้วมาอธิษฐานจิต ขอバラมีของสมเด็จ
พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงช่วยคุ้มครองข้าพเจ้าและครอบครัวให้
มีความสุขกาย สุขใจ ขอให้ชีวิตของข้าพเจ้าเจริญด้วยลาภ ยศ^{๑๗}
สรรเสริญ และความสุข แล้วก็สำรวมจิตสาวกเฉพาะ อิติปิโส บท
เดียว เราจะสรุปกี่จบๆ ได้มากจบยิ่งดี

สวัสดีปี๗๗๗๗ จิตใต้สำนึกของเรามันจะตื่นขึ้น พอก็ตใต้สำนึกมันตื่นขึ้นมา ฤทธิ์ อิทธิพล และอำนาจ ซึ่งยังอยู่ในจิตใต้สำนึกมันจะเกิดขึ้น เราจะได้นำพลังฤทธิ์ อิทธิพล อำนาจจนนั้นๆ ไปใช้ในธุรกิจการงานอันเป็นเรื่องชีวิตประจำวัน โดยวิธีนี้ดีที่สุด ดีกว่าที่จะไปหาวัตถุมงคลห้อยคอเป็นพวง

หลวงพ่อไปเยี่ยมตำรวจน้ำท่าราชดำเนิน บางทึ่กไปเจอ
ตำรวจน้ำท่าราชถูกข้าศึกมันยิงตาย แต่ละคนห้อยพระเป็นพวง แต่
แล้วก็ไม่รอดพ้นจากความตาย ที่นี่ถ้าหากว่าจิตของเรานี้ไปยึดอยู่
ที่วัดถุ พอดายไปบูบ วัดถุมันเอาไปด้วยไม่ได้ ต้องทิ้งอยู่กับคนนั้น
แต่สุดอิดิปิส แผ่นเมดานานี้ มันเกิดคุณธรรมขึ้นในจิตในใจของเรา
แล้วจิตได้สำนึกมันจะบันทึกผลงานงานเราไว้ พอทิ้งร่างนี้ไป คุณงาม
ความดีมันจะตามไปด้วย แล้วมันจะไปสร้างฤทธิ์ อิทธิพล และ
อำนาจ ในภาพหน้าชาติหน้าได้

ซื้อกินไม่หมด คงกินไม่นาน

พวงกีตี้ไปหาเช่าพระสมเด็จ ไปเที่ยวหาเช่า ซื้องค์ละล้าน
๒ ล้านก็มี ๑๐ ล้านก็ยังมีเลย แต่พระจะราคาแพงแค่ไหนก็ตาม
มันก็อยู่ที่ความดีที่เราสร้างไว้นั้น

มีคนขายพระคนหนึ่งมาคุยกับหลวงพ่อ
“ทำยังไงหลวงพ่อ จะทำอะไรมันก็ไม่ดี มีแต่ขาดทุนสูญ
กำไร ขายพระ หาเงินได้ เงินมันก็สูญหายไป”
ก็เลยพูดอย่างไม่เกรงใจว่า
“คุณทำบาป”
“ผมทำบาปอย่างไร”
“ก็ของเข้าดีๆ คุณว่าของเขาก็ แล้วคุณก็เอาของเก็บไป
หลอกเข้า นี่ คุณทำบาปแล้ว”
 เพราะฉะนั้น คนขายพระนี่ไม่ค่อยรายสักคน
 คนจะรายคือคนซื้อสัตย์ตรงไปตรงมา

อันนี้ดีนะ ว่าเข้าหลักเข้าเกณฑ์ บางทีก็ไปปั้มเอ่า เอา
พระเก่าเป็นแบบพิมพ์ แล้วก็เอาอะไรมาก็ปั้มเป็นพระสมเด็จขึ้นมา
เสร็จแล้วก็ไปแซะเอ่าไว้ในขี้โคลน ทำเป็นพระเก่า พ้อเอารื้นมาก็
ไปหลอกคนอื่นว่านี่ของเก่า สมเด็จวัดระฆัง แท้ที่จริงมันไม่ใช่
เป็นของเก่า ของปลอม

មោទ្ិិន្យរាយបាបໄម

คนที่ประพฤติตัวเป็นพิษภัยต่อสังคม สมมติว่าโจรคนหนึ่งมันไปเที่ยวจีปลันจากนั้นวันละ ๑๐-๒๐ คน เจ้าหน้าที่ตำรวจจับมันมาขังเป้า คนที่ร่วมวันตายวันละ ๒๐-๓๐ คนก็พันภัยไป เพราะฉะนั้น มันได้ทั้งบ้า ได้ทั้งบุญ

คนที่มีจิตใจโหดเหี้ยม ไปคิดทำลายเพื่อนบ้านโดยเหตุใดเหตุหนึ่ง ด้วยการมองมาด้วยยาพิษยาบ้า呀อะไรให้เสียผู้เสียคน หรือไปคิดเบียดเบี้ยนจีบลันชาวบ้าน คนๆ นั้นมันลดเปอร์เซ็นต์แห่งความเป็นมนุษย์ลงมาเทียบเท่าสัตว์เดรัจฉาน ไปจากประเกทนั้น เหมือนกับผ่าหัวมาบ้าตัวหนึ่ง ซึ่งป้องกันไม่ให้มันไปกัดคน

ในเขตของหลวงพ่ออนี เกี่ยวกับเรื่องยาบ้านี้ เขางส่งเด็กติดยาบ้ามาอบรมที่วัดวาสุแก้ว ๒ ชุดมาแล้ว ผ่านไป ๒ ชุด พวกรเด็กที่ติดยาบ้าบางคนมันถูกบีบบังคับ พอดีดแล้ว มันไม่ได้กินนันเก็ตต้องไปเป็นลูกมือ เอยาบ้ามาขาย ถ้าไม่ทำอย่างนั้นมันก็ไม่ได้กินยา แล้วถ้าไปเปิดเผยแพร่ความลับหรือไปบอกว่าคนนั้นเป็นเจ้ามือที่ให้ผูมมาขาย ถ้าเรื่องมันแพร่กระจายออกไปเมื่อใด มันก็โดนเก็บ นี่! บัญหามันสำคัญอยู่ที่ตรงนี้

อย่าประมาทพระวันนี้แม้เพียงเล็กน้อย

บางทีไปตามวัดต่างๆ พากผึ้งทุกชิ้นยักษ์ พอยไปถึงมังกรร้อง
ตะโgnma “ผู้มีบุญ..กรุณาช่วยด้วย ผมพระครูศรีฯ เป็นประธานอยู่นี่
นานแล้ว” พอยได้ยินแล้วก็มาพิจารณาดูว่า อ้าว! พระไปเป็นประธาน
พระอภัยไร

เป็นประเทศปฏิบัติผิดวินัย ๒ ข้อ ข้อ ๑ น้อมลากของ
สงฆ์ไปเป็นประโยชน์ส่วนตน ข้อ ๒ น้อมลากของสงฆ์ไปเป็น
ประโยชน์ส่วนบุคคล สงฆ์ไม่ได้อันญูตให้ ท่านแสดงอาบัติไม่ตอก
ตามแล้วมาเป็นประเทศ

ທີ່ນີ້ ຈິຕມັນກີຄິດຕ່ອໄປ ທ່າງໄດ້ແກ່ມາ ທ່າງໄດ້ ຕ້ອງປະຊຸມສົງລົງ
ພວດີວັນນັ້ນໄປທອດກົງລືບ ພວດີວັນນັ້ນເສົ້າຈະແລ້ວກີປະຊຸມສົງລົງ ໄດ້
ສົງລົງປະກາສອນນູ້ມູາຕີໃຫ້ກ່າວ

พอดีนั่งมาหลงฟังก็ถ้ามีผู้เฝ่าผู้แก่อายุ ๖๐-๗๐ สาม
ว่าพระชี้อีกครูศรีฯ อยู่ที่วัดนี้เมื่อก่อนนี้เคยมีไหม เขานอกกว่า
มี พ่อเสริจแล้วเขาก็เล่าให้ฟัง ตรองกันหมด เขานอกกว่า ตั้งแต่ทำน
ผลกระทบแล้ว ท่านเป็นประตวยู่ที่กูภิ รู้ได้อย่างไรว่าท่านเป็น
ประต เวลาเราไปเอาของในกุภิออกมากใช้ ต้องรีบส่งกลับมืด ถ้า
ปล่อยให้มีดแล้ว ท่านจะตามมาทางทันที เขายังท้าทายเลยว่า ถ้า
พระคุณเจ้าไม่เชื่อพวกผม นิมนต์จำวัดอยู่ที่นี่ก่อน จะพาไปทดสอบ
ลองดู หลวงพ่อบอกว่า เออ! เรามีทางที่จะช่วยท่าน อย่างไร
ทรงมาท่านนักลง

นี่ท่านเป็นพระอยู่นี่ตั้งแต่เรายังไม่เกิด ตอนนั้นหลวงพ่อ
อายุได้ ๒๐ กว่าปี ท่านไปเที่ยวหลอกเขางานกระทิ้งพระก็ไม่กลัว
ชาวบ้านก็ไม่กลัว มันชินกัน บางที่พระเนรอยู่ในวัดมันแกลังกัน
แอบเอาของในกุฎีไปซูกไว้ในกุฎีอีกหลังหนึ่ง ท่านก็ตามไปทวง
ทั้งคืน นอนไม่ได้ทั้งคืน

เพราะฉะนั้น หลวงพ่อมาอยู่ที่วัดนี้ ในรอบปีหนึ่งจะต้องประชุมสงฆ์ ให้สงฆ์ลงมติอนุญาตไว้หมด ทรัพย์สมบัติที่มีอยู่ในวัดนี้ ถ้าไครมาห์ยินเอ้าไปโดยไม่ตั้งใจว่าขโมยของพระลักษณ์ อย่าให้เข้าเป็นบ้าปเป็นกรรม ถ้าเข้าจะเป็นบ้า ก็ให้เป็นพระความคิดเข้าเอง เมื่อสงฆ์ทั้งหลายนี่ประการศอนุญาตเอ้าไว้แล้ว ควรจะมาเอ้าอะไว้มันก็ไม่เป็นบ้า มันมีทางที่จะช่วยได้

เช่นอย่างหลวงพ่อไปโน่นไปนี่ บางทีก็ไปองค์เดียว แล้ว
ญาติโยมอยากจะถวายสังฆทาน เราจะไปบอกว่าพระองค์เดียว
สังฆทานไม่ได้ มันก็ขัดความรู้สึกเขา ก็เลยต้องขอมาติดสะสงฆ์
ให้สงฆ์ลงมติว่า ผມไปที่ไหนมีเครื่องถวายสังฆทาน ขอให้สงฆ์ที่วัด
นือนุญาตว่าเป็นส่วนของผมซึ่งพระสงฆ์ได้เจ้าแบ่งให้แล้ว

อย่างไปเทคโนโลยีในกรุงเทพฯ นี่ เขากลายสังฆทาน รถคันเล็กๆ มันชนมาไม่ได้ ถ้าหากว่าเขากลายสังฆทานพระไม่ครบสังฆ์ ก็ต้องขันของทุกชิ้นมา มาแล้วก็มาประชุมสังฆ์ ทำอปโลภนกรรม จึงจะเจอกันได้ แต่ถ้าสังฆอนุญาตให้แล้ว หลวงพ่อไปรับที่ไหนๆ ก็เป็นสิทธิ์ของหลวงพ่อ จะแจกแบ่งไคร หรือจะไปทำบุญที่ไหน ก็ได้

เรื่องเกี่ยวกับวัดกับสงฆ์นี่ มันก็เป็นบาป จะว่าไปก็มีแต่บาป ถ้าหากว่าเราทำไม่ถูก มันมีแต่บาปท่าเดียว ถ้าหากเรานึกสงสารว่า ลูกหลานบ้านเมืองของเรานี่ บางที่เด็กๆ มาเล่นวัดเล่นว่า มีผลหมายรากไม้มันหล่นหรือมีอะไร เด็กมันต้องการอย่างจะอยู่จะกิน ก็ปืนขึ้นไปเก็บเอามากินกัน ถ้าสงฆ์ไม่อนุญาต มันก็บาป แต่ถ้าเราประกาศอนุญาตเอาไว้แล้ว ใจจะเอาอะไร มันก็ไม่เป็นบาป

ทำไมพระจังไปเกิดเป็นเปรต

พระเป็นเจ้าตนนี้ จะอะไรเสียอีก นอกจากเอาลากของสังฆ
ไปเป็นประโยชน์ส่วนตัว เช่นอย่างเวลาเข้าท่องกรุนอย่างนี้นะ
มันก็มีเครื่องใช้ไม้สอย เลือย จบ เสียม อะไร์ต่างๆ ตามธรรม-
เนียมของบ้านนอก เป็นกรรมสิทธิ์ของคนงาน ครรแตะต้องไม่ได-
นี! สาเหตุที่ทำให้ไปเกิดเป็นประต

เพราจะนั้น ของที่ญาติโยมนำมารวาย ของที่เป็นลูกภานฑ์
หมายถึง สบง จีวร เครื่องใช้ไม้สอยเล็กๆ น้อยๆ นี่ พระจะแจก
กันได้ ที่นี่ของที่เป็นภาชนะใส่น้ำ ถ้วยชา หม้อไฟ อะไรต่างๆ นี่
ถ้าเขากล่าวว่า สังฆัสสะ โอโณชยามะ คือร้ายเป็นของลงห์ ใคร
จะเอาไปเป็นประโยชน์ส่วนตนไม่ได้ อาย่างพระองค์ไดองค์หนึ่ง
เอาของเหล่านี้ไปใช้ ทำแตกรเสียหาย ต้องชดใช้ อาย่างถ้วยชา
อะไรทั้งหลายนี่ ข้าวของที่เขาถวายเป็นลงห์นี่ แม้แต่จอกน้ำ
ใส่น้ำได้คนหนึ่งนี่ เป็นของลงห์ เป็นครุภัณฑ์ พระลงห์แจกกัน
ไม่ได้

ถ้าเข้าถวายเจ้าจะจงให้ใช้เฉพาะส่วนตัว เช่นอย่างของของ
หลวงพ่อที่มีอยู่ที่ตู้ เข้าถวายมาให้ใช้เป็นส่วนตัว หลวงพ่อจะ
แจกใคร ให้ใครก็ได้ แต่ถ้าเขานอกกว่าของนี้ถวายเป็นสงฆ์นะ
แล้วเราจะเอาไปเป็นส่วนตัวไม่ได้ นอกจากใช้ในกิจของสงฆ์ ถ้า
ไปเอามาใช้ส่วนตัว ก็ต้องยืมมา พอยืมมาแล้ว ถ้าของนั้นแตก
เสียหาย ต้องซื้อใช้ ถึงเป็นเจ้าอาวาสก็ไม่มีสิทธิ

เพราะฉะนั้น หลวงพ่อไปอยู่ที่วัดไหน หลวงพ่อจะประชุม
สงฆ์ ขอมติให้สงฆ์ทั้งหมดนี้อนุญาตเอาไว้ สิ่งของอันใดที่ชาว
บ้านจะเอาไปเป็นประโยชน์ได้ เช่นอย่างผลไม้ราวก็ไม่มีอยู่ในวัด
ที่วัดเรานี่ก็มีหน่อฟักหน่อไม้ ชาวบ้านเขาก็มาเก็บ คนยากคนจน
ก็มาเก็บไป ก็ไม่แห้งเอาไปทำฟืน อะไรมีต่างๆ อย่างนี้ เราก็ต้อง^๔
ประกาศอนุญาตเอาไว้

หลวงພ່ອຖຸກພື້ທລອກ

ໃນຂຶ້ວິຕເຄຍໂດນຝ່າຫລອກ ຄ້າໄຄຣາມຫລວງພ່ອວ່າຝີມໍ່ໄໝ ອຸນ
ໄມ່ເຄຍເຫັນຝີ ນີກວ່າຝີໄມ່ມີນະ ມັນມີ.. ແລ້ວໄມ່ໃຊ້ເຮື່ອງຄິດໄປເອງ
ຄ້າຫາກນັ້ນສາມາຝີຈົດສົງບມັນມີອາກເຮມ໌ອືນກັບນອນຫລັບເຄລີ່ມໆ
ໄປແລ້ວມັນຜັນ ອຍ່າງນັ້ນເຮົ້ວໄມ່ໄດ້ ອັນນີ້ໄປນັ້ນອູ່ເຈຍໆ ເວລາ
ມັນມານີ້ ປ່າດສັນຫວັນໄຫວເໜືອນກັບວັນຄວາຍວິ່ງມາເປັນຈຳນວນ
ຮ້ອຍຕັ້ງເຊີຍວ່າ ພອມາຄື່ງຮະຍະໄກລໍມັນກີເຈິຍບ່າໄປ

ໃນຂະນະທີ່ເຮົ້ວນັ້ນອູ່ເຈຍໆ ມັນກີມາທຳອະໄຣຄົກແຕ້ກໆ ອູ່
ອຍ່າງນັ້ນ ທລວງພ່ອນັ້ນອູ່ກ່າລາງປ່າຫຍຸ້າຄາ ພອກຮະດຸກກະະດີກ ມັນ
ກົງວິ່ງໄປອົກ ເສີຍດັ່ງສັນຫວັນໄຫວ ຕອນນີ້ນັ້ນວິ່ງຂຶ້ນໂນ່ນ ບນຍອດຍາງ
ເປັນຕົວເໜືອນນັກ ແຕ່ວ່າມັນຕົວໄຫວ່ ແລ້ວມັນໄປແຕະອູ່ບຸນຍອດໄມ້
ສັກວິ່ງທີ່ຕັ້ງໂຕຂາດນີ້ ຄຶ້ງແນ່ນກອີເຮັງ ມັນກີຕ້ອງຈັບອູ່ທີ່ກິ່ງ ຂັ້ນນີ້
ມັນໄປແຕະອູ່ປລາຍໄປໄມ້ຍອດໆ ແລ້ວມັນກີກະໂດດລົງມາ ມາດັ່ນໄມ້
ຕໍ່ໆ ແລ້ວມັນກີວິ່ງຂຶ້ນໄປ ຂຶ້ນລົງໆ ອູ່ອ່າຍ່າງນັ້ນ

ຕອນແຮກໆ ກົງສີກໍວ່າກລັວ ຂນ້າຫວຸກຂນ້າຫວັພອງໄປເໜືອນກັນ
ພອນັກໄປນຶກມາ ເຂົ້າ! ເຂາເຫັນວ່າເຮົາມາອູ່ຄຸນເດືອຍວ່າ ເຂົກ້ມາອູ່ເປັນ
ເພື່ອນ ເຮົກີເພື່ອນທຸກໆ ເກີດ ແກ່ ເຈັບ ຕາຍ ດ້ວຍກັນ ຈະໄປກລັວເຂາ
ທຳໄມ ເຂົກີຕ້ອງການເພື່ອນ ເຮົກີຕ້ອງການເພື່ອນ ເຂາມາເປັນເພື່ອນ
ເຮົກີດີແລ້ວ ໄປກລັກນັກທຳໄມ ແລ້ວມັນກີຫາຍກລັວ ກີເລຍນັ້ນດູອູ່ຕັ້ງ
ເປັນຫ້ວໂມງ ຈນກະທັ້ງເດືອນນ້ອຍມັນເອາເຮືອມາຮັບ

ຕອນແຮກນັ້ນເຮືອໄປ ແລ້ວກີຂຶ້ນໄປອູ່ບຸນປ່າ ເດີກມັນກີໄປຊູຮະ
ທີ່ໂຮງສີ ຕັ້ງ ۴ ທຸ່ມຈຶ່ງກລັບມາ ມັນຫລອກຫລວງພ່ອຕັ້ງແຕ່ ۲ ທຸ່ມ ຈນ

ກະທັງຄຶງ ແລະ ທຸມ ຕອນແຮກລ້ວ ພອດູໄປດູມາແລ້ວມັນສນຸກ

ມານີກຄຶງເຄື່ອງຄ່າຍກາພຄ່າຍອະໄຣອຍ່າງທຸກວັນນີ້ ຄ້າສມມຕີ
ວ່າໃນຂະນັ້ນເຮົາມີເຄື່ອງຄ່າຍເຂົ້າໄວ້ ໂອຍ! ສນຸກໃຫຍ່ເລຍ ຄ້າໂຄຣວ່າ
ຜົມໝີລະກີ ລາກມາຈາຍໃຫ້ດູເລຍ

ອູ້ທີ່ວັດນີ້ກົມ ບາງທີ່ອູ້ໆ ມັນເດີນຝ່ານໜ້າໄປເວລາກລາງຄືນ
ໜລວງພ່ອຂອບໄປນັ້ນອູ້ຕາມໂຄນຕັ້ນໄມ້ ມັນເດີນພື້ນໆໆໆໄປ ເວລາມັນ
ໄປບັງຫລອດໄພນີອອນທີ່ມັນຂວາງອູ້ ມັນເດີນໄປມັນກີໄປບັງຫລອດໄພ
ນີອອນ ເຮົາຈະມອງເຫັນຫລອດໄຟດ້ວຍ ເຫັນຕ້ວຄນດ້ວຍ ເປັນຮູປ່າງຄນ
ແຕ່ວ່າໄປຮ່າງມອງທະລຸ ຈຶ່ງໄດ້ຂີ້ຂັງເສັງເກຕວ່າ ອົ້ມ! ຮ່າງຜົນໜັນເປັນຮ່າງ
ໂປຮ່າງ ຄ້າເປັນຮ່າງຄນຮຽມດານີ່ມັນຈະທີບ ໄປບັງຫລອດໄຟແລ້ວມັນ
ຈະທີບ ມອງໄມ່ເຫັນຫລອດໄຟ

ກຣມຈານໃຫມ່ອກຮຸດງຄ

หลวงພ່ອເລ່າປະສົບການຟົກທີ່ກວດຕົນເປັນແນກກຳນົດ
ຄຽບາອາຈາຣຍ໌ໄວ້ວ່າ :

ຕອນນັ້ນເຮັດວຽກ... ກລັວນີ້ກລັວເໜືອນກັນ ແຕ່
ຄຽບາອາຈາຣຍ໌ທ່ານກີສອນໃຫ້ກວານແຜ່ເມຕຕາໃໝ່ມາກ່າງ ອານີສົງສົກາຮ
ແຜ່ເມຕຕາ ສັຕ່ວົວຮ້າຍມັນກີໄໝທໍາຮ້າຍເຮາຫຮອກ ບາງທີ່ເວລາຄຳນິ້ນມັນ
ມືດ ເດີນທາງຍັງໄໝລຶ່ງທີ່ພັກ ພອເດີນໆໆ ໄປ ກີໄດ້ຍືນເສີຍກະໂດດຂໍ້າມ
ທາງ ແຕ່ຜູ້ທ່ານກຳຫັດດີ ທ່ານກີບອກວ່າທ່ານໄດ້ກລື່ນສາບ ກລື່ນ
ອະໄຣ ເວລາມາຄື່ງທີ່ພັກແລ້ວທ່ານລຶ່ງບອກ ໄອເຮື່ອງຮ້າຍໆ ນ່າກລັວໆ ນີ້
ທ່ານໄໝຄ່ອຍພູດຫຮອກ ເວລາພັນເຂດອັນຕຽມາແລ້ວທ່ານລຶ່ງຄູຢ່າຍ
ທ່ານບອກວ່າ ເຮົາໄປພັກຍູ່ທີ່ຕຽນນັ້ນ ເສື່ອມັນມາວນຮອບທີ່ພັກ

ຕອນນັ້ນມີອາຈາຣຍ໌ເຈຕີ່ພື້ນຍາຂອງຫລວງປູ້ເທັສກ່າທ່ານມາດ້ວຍ
ພວໄປລຶ່ງນີ້ “ເນຣ່າ ບັກກລດໃຫ້ຂ້າຕຽນນີ້ ເນຣ ເຄາຕຽນນີ້” ພອກລາງຄືນ
ຕີກ່າງ ຢ້າວ! ມອງຫາອາຈາຣຍ໌ເຈຕີ່ໄມ່ເຫັນແລ້ວ ທີ່ນີ້ເຮົາກີວູ່ນັ້ນ ຈະໄປ
ໄຫນກີໄໝໄດ້ສີ ຈະອອກຈາກມຸັງກົກລົວ ນອນຂດຍູ່ໃນມຸັງນັ້ນແລລະ ພອ
ຕື່ນເຂົ້າມາ ນູ້ນີ້! ມອງເຫັນກລດອາຈາຣຍ໌ເຈຕອຍູ່ສຸດສາຍຕາ

ບາງວັນກີນີ້ກລັວໄວ້ກ່ອນ ທ່ານໃຫ້ບັກກລດອູ່ທີ່ນີ້

“ພມໄໝເຂາຫຮອກ ພມຈະໄປຍູ່ໄກລ້າໆ ພມ໌”

“ໄມ່ໄດ້! ເຮົາມາຝຶກໜັດໃໝ່ນີ້ ມັນຕ້ອງກລ້າຫາຍູ່”

ເວລາເດີນລາງຄືນນີ້ ໃຫ້ເຮົາເດີນຮັ້ງທ້າຍ ກຣມຈານໃຫມ່ມັນ
ຕ້ອງຍູ່ທ້າຍ ຕ້ອງຝຶກໃຫ້ກລ້າຫາຍູ່ ເຕຍໄດ້ຍືນຜູ້ເຝຶກຜູ້ແກ່ທ່ານວ່າ
ເສື່ອເວລາມັນຈະທໍາຮ້າຍຄນີ້ ຄົນເດີນແກວນີ້ ມັນຈະກະໂດດເຂົ້າມາເລັ່ນ

งานคนอยู่ตรงกลางก่อน มันໄล่คุณให้แตกไปก่อน เราก็มานึกว่า
เราเดินตรงกลางนี้ไม่มีอันตราย แต่เดินสุดท้ายกลับไม่มีอันตราย
มันจะเล่นงานคนอยู่ตรงกลางก่อน

ใจนี่กระดิกไม่ได้เลยแหละ สำรวมอยู่ที่ พุทธเจ้าๆๆ ไม่ขยับ
เลย เมื่อรู้เดียงสาขึ้นมาแล้วนี่ จึงค่อยนึกว่า อ้อ! มิน่า ครูบา
อาจารย์ท่านเจิงไปหาที่ๆ มั่นกลัวๆ พอนั่งสมาธิแล้วจิตจะไม่ไหว
มันจะรวม ขึ้นขยับบื้น มันก็นึกกลัวขึ้นมาแล้ว พอกำรูปเข้าแล้ว
มันก็นิ่ง ช่วยให้จิตสงบได้เร็ว

มีแปลกรอยู่ครึ่งหนึ่ง อันนี้พันเขตภูพานมาแล้ว มาถึงเขต
กาฬสินธุ์ อยู่ในเขตอำเภอสหสันต์ พักอยู่กลางทุ่งนา พอตาก
กลางคืนมา ออกไปเบ้า ที่แรกก้มองไม่เห็นอะไร พอนั่งเบ้า พอ
เงยหน้าขึ้น มันมีตัวหนึ่งคำๆ เรานั่งอยู่นี่ มันสูงกว่าหัวเรา นั่ง
เลียปาก แต่มองดูแล้วมันเป็นพวกระเกะสุนัข โตกว่าหมาฟรัง
ไม่ทราบเหมือนกันว่าเป็นอะไร แต่คงไม่ใช่เสือ ไม่ใช่หมี เพราะ
ตรงนั้นมันอยู่ใกล้ดอนปุตรา มันมีศาลาปุตราอยู่ พอเราตื่นเช้ามา
อาจารย์ท่านเจิงเล่าให้ฟังว่า ผีปุตรานี่ ในตอนแรกมันมารบกวน
ภัยหลังมันก็มาให้หว ท่านบอกว่ามันเป็นพวกรີข่า มาแล้วมันมา
คุกเข่า ให้ว່າງๆ กราบๆๆ มันบอกกัน มี ๒ ตัว ตามนั้นแหลกลง
มา แทนที่จะมาอย่างนี้ มันแหลกลงมา ผ้านุ่มนักพันสะเอว แล้ว
ก็ปิดตั้งแต่อวัยวะ เสือผ้าก็ไม่มี ก็เหมือนพวกรີข่าตามดงตามป่า
นั้นแหลก ท่านบอกว่า ตอนแรกๆ มันก็มาກวน แต่พอเราแผ่
เมตตาให้มัน มันยอม แล้วมันก็ไปเที่ยวกราบให้หวพระ ก็ได้คืน
นั้นแหลกที่หลงพ่อเห็น ตัวคำๆ ใหญ่ๆ ก็เข้าใจว่าเป็นີเจ้าป่า

สมการสร้างโบสก์เสริจแล้วต้องตาย จริงใหม่

เข้าว่าสมการสร้างโบสถ์เสร็จแล้วต่าย อันนี้เป็นความจริง
มันจริงอย่างไร พระที่มีบารมีพอจะสร้างโบสถ์ได้นี่ อายุมัน
ปาไป ๕๐-๖๐ แล้ว ที่นี่การสร้างโบสถ์สมัยโบราณ สมัยก่อน ๑๐
ปีอย่างเร็ว ๒๐ ปี ๓๐ ปี คนอายุห้าหกสิบ พอสร้างโบสถ์เสร็จ
อายุมันก็หมดแล้ว มันก็ตายเท่านั้นเอง

หลวงพ่อเดินทางมาจากสกลนคร ไปแวงเยี่ยมเจ้าคณะ
อำเภอเมืองสามสิบ ในตอนนั้นที่เข้ามา โบสถ์ของท่านก่อผาผนัง^{ขึ้น}ไปถึงที่จะพาดขึ้นได้ แต่ยังไม่ได้โบสถ์ หลังคายังไม่มี จาก พ.ศ.
๒๔๗๙ โบสถ์หลังนั้นมาสร้างอีก ๒๕๐๐

พ.ศ. ๒๕๐๐ พระครูวันสุนทร เจ้าคณะอำเภอ อายุ ๙๐ ปี
พอฉลองโบสถ์เสริจกีมรณะ

ມະນຸຍາກັບປ່າ

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสรู้ในป่า ป่าจึงมีความหมายสำหรับ
ผู้แสวงหาความสงบ หมดกิเลส

ป่า ให้ทุกสิ่งทุกอย่างแก่มนุษย์และสัตว์ที่อาศัยป่าเป็นที่พึ่ง
ดังนั้น มนุษย์ผู้มีใจสูงจึงไม่ควรบุกรุกทำลาย
จงช่วยกันรักษาป่าเหมือนสมบัติล้ำค่าที่เราห่วงเห็น

พระกับป่า

นี่หลงพ่อยังนึกเป็นห่วงพระที่ไปสร้างวัดอยู่ตามป่าตาม
คง มูลเหตุบัญญัติพระวินัยข้ออthonาน พระภิกษุไปตีสนิทกับ
พนักงานป่าไม้ แล้วไปเอาไม้หลงมาสร้างวัด ชาวบ้านเข้าก็ทำหนิน
เสร็จแล้วพระพุทธเจ้าก็ยกเป็นเหตุ แล้วก็ทรงบัญญัติสิกขารบทข้อ
อthonาน

สมัยก่อน พ.ศ. ๒๔๘๕ กฎหมายเมืองไทยนี้ ไม่ป่าที่หวง
ห้ามมิให้เบญจพวรรณ พากไม่นีอแยง ไม่เติง ไม้รัง ตะเคียน
ประดู่ ชิงชัน พყุง ไม้แดง ไม้สัก อันนี้เข้าเรียกว่าไม้เบญจพวรรณ
ในจะตัดต้องขออนญาตเสียภาษี ไม้อื่นพากประเภทไม่นีอ่อน
ไมyang ไม้พลวง ไม้สะแบง ไม้ตะบาก อะไรพวกนี้ ยังไม่มีภาษี
พระไบตัดไปพันเอาราทีให้หนักได้ แต่พอหลัง พ.ศ. ๒๔๘๕ กฎหมาย
ป่าไม้ออก แม้แต่ว่าจะไปเกี่ยวหญ้าตามขายก็ต้องเสียภาษี ตัด
ไม้เเฟร์านก็ต้องเสียภาษี

ในเมืองภูมายอกร้อยปี ศิลของพระนี้ก็ตามภูมายบ้านเมือง เพราะทรัพยากรในประเทศนี้รู้สูบานเป็นเจ้าของเมื่อเข้าประการตัวเป็นเจ้าของ ภูมายบังคับชื่นมา พระจะไปเอาสมบัติในผืนแผ่นดินนี้ไม่ได้ เช่นอย่างโบราณวัตถุ มันมีวัตถุทรัพย์ในดินสินในน้ำอยู่ แร่ธาตุอะไรต่างๆ ที่เป็นของมีค่า ในเมืองภูมายเข้าประการอกร้อย ต้องขอสัมปทาน เสียภาษีอะไรต่างๆ คระจะเอาไปทำอะไรก็ต้องเสียภาษี พระจะไปเอาของ

ทั้งหลายเหล่านั้นไม่ได้

เพราะฉะนั้น ในเมื่อกฎหมายออกมาถือเป็นไปได้ วินัย
ของพระเดินตามวินัย ๒๒๗ ที่พระพุทธเจ้าบัญญัติไว้ให้พระปฏิบัติ
จะไปอยู่บ้านได อาณาจักรได ประเทศได ประยุกต์เข้ากับกฎหมาย
บ้านเมืองเข้าได้เสมอ ไม่มีขัดแย้ง

พระราชนิพัทธ์ เราก็มาพิจารณาดูว่า ความจริงประพุทธะ^๔
เจ้าที่พระองค์เก่งจริงๆ บทบัญญัติอันได้ที่พระองค์ทรงห้ามไว้ไม่
ขัดต่อกฎหมายบ้านเมือง จะไปอยู่ประเทศใดก็ตาม เพียงแต่ศีล
๕ ข้อเท่านั้นก็ยังคงใช้ได้

ພຣະຮັກຫາປ່າດ້ວຍກາຣມບຸກຮຸກປ່າ

ພຣະລວງພ່ອອງຄົນທີ່ຂຶ້ນໄປອູ່ເຂາສູງ ຈະໄປເປັນເຈົ້າທີ່
ຄຸມຄຣອງຮັກຫາປ່າ ອຸດ! ອຢ່າໄປວິນຫາລູກຕະກໍວ່າ ທັນທີ່ຂອງຜູ້ທີ່
ຄຸມຄຣອງຮັກຫາມັນມືອູ່ແລ້ວ ເຮົອຢ່າໄປທໍາອະໄຣທີ່ມັນເກີນເລຍທັນທີ່
ຂອງພຣະຂອງສົງໝົງ ເຂົມາຕັດໄມ້ເລື່ອຍ່ໄມ້ປ່າ ອຸດໂກຮັກທີ່ໄປບອກ
ຕໍ່ຈຳຈັດ ເດືອນມັນເຄີດຂຶ້ນມາ ມັນເກົາລູກຕະກໍວ່າມາປະເຄນອຸດ
ນະ

ອັນນີ້ໄມ້ໃໝ່ວ່າຈະໄມ້ໄສຮັກໃໝ່ມີຍາກຈະຊ່ວຍບ້ານຊ່ວຍເມືອງ
ແຕ່ໃນການທີ່ມັນເປັນພິ່ນພິ່ນກັບ ພຣະສົງໝົງເຮົາກີ່ໄມ້ຄວາຍໆ
ໝັກກີ່ທີ່ເຮົາຊ່ວຍບ້ານຊ່ວຍເມືອງ ແຕ່ມັນໄປບັດພລປະໂຍ້ນ
ຂອງຜູ້ໄມ້ເຊື່ອຕ່ອບ້ານຕ່ອເມືອງ ທີ່ນີ້ ແມ່ແຕ່ບ້ານເມືອງມັນກີ່ຍັງໄມ້ເຊື່ອ
ແລ້ວມັນຈະມາຊື່ອຕ່ອເຮົອຢ່າງໄຣ ຜ້າເໜືອງມັນກີ່ໄມ້ເປັນບັງຫາອະໄຣ
ເວລາມັນໂກຮັກຂຶ້ນມາ ມັນກີ່ຍິງເຮາຕາຍ ແລ້ວຄົນທີ່ເຂົາໄປແສວງຫາພລ
ປະໂຍ້ນໃນປ່າ ໄປບັດພລປະໂຍ້ນເຂົາ ເດືອນເຂົາໜ່າເວົາ

ເຈົ້າທີ່ຮັກຫາປ່າເຂົາມືອູ່ແລ້ວ ເຮືອງອະໄຣທີ່ເຮົາຈະໄປເຖີ່ວ
ສ້າງຄັຕຽງໃກ້ບັດຕັວເອງ ຄ້າປານີ່ເປັນປ່າກຣມສີທີ່ຂອງເຮົາ ເໜືອນ
ວັດປ່າສາລວັນນີ້ ມັນກີ່ເປັນທັນທີ່ຂອງເຮົາ

ສ່ວນໃດທີ່ເຈົ້າທີ່ຝ່າຍບ້ານເມືອງເຂົາຍັງດູແລວໆ ມັນກີ່
ໄມ້ໃໝ່ຮູ່ຮ່າທີ່ຂອງເຮົາ ບາງທີ່ເຈົ້າທີ່ແສວງຫາພລປະໂຍ້ນໃນ
ເບື້ນໜີ້ເຂົາໂດນຈັບ ເຂົກ້າວ່າພຣະພົອງ ມີແຕ່ສ້າງຄັຕຽງ ໄມດີແນ່
ຄົນທີ່ມັນຈະເຂົາປະໂຍ້ນນີ້ ຂນາດເຈົ້າທີ່ຜູ້ມີອຳນາຈຍັງສູກມັນ
ໝ່າຕາຍນັບໄມ້ຄ້ວນ ຄ້າຢ່າງພຣະນີ່ ເຂົາໄມ້ໜ່າທີ່ກີ່ພຣະເຂົາເຫັນ

เป็นพระ เขากลัวปาพรอภิจจะบอกให้ “ไม่ใช่ว่าเราใจไม่ใส่รำง
ไม่คิดจะคุ้มครองรักษาผลประโยชน์ของบ้านของเมือง แต่เจ้า
หน้าที่ผู้คุ้มครองรักษาเขาก็ตั้งไว้แล้ว จ้างเงินเดือนเป็นหมื่นเป็น
แสนอยู่แล้ว เขาจะตรงต่อหน้าที่หรือทุจริตต่อหน้าที่ก็เป็นหน้าที่
ที่เขาจะว่ากันเอง ไม่ใช่ธุระของพระ

จะให้พระครูไปบอกระองค์นี้ให้อาชีว่องจากกุฎิที่เขาร่าง เราไม่เคยไปก้าวถ่ายที่ซึ่งเขาไม่อนุญาตหรือไม่ยกให้

โครงการพัฒนาคุณภาพชีวิตในชุมชน

หลวงพ่อได้ครูสอนสมาชิกหนึ่งซึ่งมาช่วยสอนเด็กนักเรียนอยู่เวลาหนึ่ง เดิมเขานับถือศาสนาที่มีพระเจ้า เขานำใจปฏิบัติสมาชิก หลวงพ่ออุบกาว่า ถ้าคุณจะมาภาวนาย่างพวกรัตน์ กลัวพระเจ้า คุณจะโกรธ ก็ไม่ต้อง จะไปนึกถึงพระเจ้าของคุณ กลัวว่าพระพุทธเจ้าจะไม่โปรด ก็ไม่ต้อง กำหนดครุอยู่ที่จิตอย่างเดียว เวลาคุณนั่ง ถ้าจิตของคุณอยู่ในนั้น ปล่อยให้มันนั่งไป ถ้ามันคิด ปล่อยให้มันคิดไป เอาสติเท่านั้น ให้มันรู้ตัวว่าจิตของเราก็ติดหรือมันนั่ง ถ้าเวลา มันนั่งอยู่ รู้ ถ้ามันคิด รู้ นั่น..รู้ คิด..รู้ ไล่มันไปอย่างนั้น เมื่อภาระ จิตสงบ สว่าง ภัยหลังจากนั้นเขามาบอกว่า ศาสนาเดิมมีแต่ปั้งคับให้เชื้อโดยไม่มีเหตุผล ศาสนาพุทธให้ทุกคนพิสูจน์ให้รู้ได้ด้วยตัวเอง

“ແລ້ວເຮືອຈະເອາສາສນາໄໝ່”

“ຄາສູນໄຫວ່ມີບັງຄັບ ເອກະສູນທີ່ໜ້າແລ້ວ”

เวลาันี้เขาก็มาศาสานาพุทธเต็มตัว ทั้งๆ ที่เขามาทำงานหมายรุ่งหามค่าเพื่อเด็กของเราก็ยังมีคนมาคิดหาดราเวร่วงว่าเข้าอาจจะมาเปลี่ยนแปลงศาสานาของเราให้เป็นศาสานาของเขา

ພວກຊື່ຮະແງທັງໝາຍ ພວກຄນທີ່ມີຄວາມດີພຣ້ອມ ມີແຕ່
ກລັວກັບກລັວ ດ້ານທີ່ມີຄຸນງາມຄວາມດີ ມັນຄົງໃຈຈິຕ ໄຈແລ້ວ ໄມມີ
ກລັວອະໄຮ

ชาวพุทธกลัวว่า ศาสนาคริสต์ อิสลามบ้าง เขาจะมาทำลาย
ศาสนายາพุทธ แต่หลวงพ่อไม่เคยกลัว แล้วก็ไม่กลัวว่าพวากุณฯ
นี่จะมาทำลายศาสนา กลัวตัวเองจะเป็นคนทำลายศาสนา

ในตระกูลที่มั่งคั่ง เป็นเศรษฐี มหาเศรษฐี คนที่จะทำลาย
วงศ์ตระกูลของเข้า ไม่ใช่ลูกนookตระกูล ลูกที่เกิดในตระกูลเข้า
นั้นแหลกจะเป็นผู้ทำลาย

เพราะฉะนั้น คนที่จะมาทำลายศาสนาพุทธนี้ ไม่ใช่คน
ศาสนาคริสต์ อิสลาม หรือนักการเมืองที่ไหน ก็คือคนศาสนา
พุทธนี่แหลกจะเป็นผู้ทำลาย

ถ้าพวากุณฯ หรือลูกหลานทั้งหลายนี้ พากันเรียนศาสนา
ให้มันจริงๆ ให้มันเข้าใจจริงๆ พวกราจะรู้ว่าในเมืองไทยศาสนา
พุทธเหลืออยู่กับปีอร์เซ็นเต้ เรียนให้มันเข้าใจเถอะ

ศาสนาพุทธในเมืองไทยเหลืออยู่กี่เปอร์เซ็นต์

หนังสืออ่านเรื่องมัมมี่瘤 เรื่องอะไรต่างๆ .. ถ้าสนใจให้ไปซื้อหนังสือ “นางโกรวท” ของ สมเด็จพระมหาสมณเจ้า กรมพระยาวชิรญาณวงศ์ เอามาอ่านทำความเข้าใจให้ดี วินัย ๒๒๗ สิกขากบทของพระ บรรจุอยู่ในนั้น

พระพุทธเจ้ารับสั่งกับพระอานันท์ก่อนหน้าที่พระองค์จะปรินิพพานเพียง ๓ เดือน ซึ่งเรียกว่าปลงอายุสังขาร

“อ่านห์อี้ ในการที่เราติดตามนิพพานไปแล้ว ถ้าคณะ
ลงมือเห็นว่าสิกขابทวินัยอันไดไม่เหมาะสมกับกลลสมัย จะเพิก
ถอนสิกขابทเหล่านั้นบ้างก็ได้”

เสริจแล้วพระอานันท์ก็นำความกราบเรียนคณะสังฆ์ให้วันปฐมสังคายนา หลังพุทธประนิพพานแล้ว ๓ เดือน ที่ถ้ำสัตบวรณคุหาเขากิจชุมกิจ

เมื่อพระสังฆ์รับทราบแล้วก็มาพิจารณา อันได้ที่พระพุทธ
องค์ทรงบัญญัติไว้แล้ว เรายังไงไม่ควรเพิกถอน เพราะพระองค์
เป็นผู้มีพระปัญญา มีพระปรีชา เมลิยาฉลาดรอบรู้ มองการณ์ไกล

ที่นี่ล้าเราเจานวโภคภามาอ่าน เราชรู้ได้ทันทีว่า ๒๗๗ ของ
พระในปัจจุบันนี้ มันเหลืออยู่ครบถ้วนหรือเปล่า เราชรู้ทันที
เงินบาทเดียว ถอนไปแล้ว ๓ ข้อ พระภิกษุรับเงินเอง เก็บ
เงินไว้เอง ใช้เงินเอง ไปแล้ว ๓ ข้อ เวลาเนี้ยศิลของพระยังเหลือ

๒๒๔ ข้อ นี่มองเห็นได้ชัดๆ เวลา

ข้อที่ ๒ ภิกขุชนอาหารในเวลาวิกาล ของประเภทอาหาร มีอะไรบ้าง: นมสด นมข้น โอลัติน กาแฟชงนม พากนี่ประเภทอาหารทั้งนั้น ถ้าครมลูกเมหานไปบัวแล้ว ถ้าอย่างได้บุญ อย่าไปกินนมตอนเย็น มันเป็นอาบติปากิตติ์ทุกวัน ทุกคำกลืนด้วย

ของในถังสัมภานที่เข้ายกมาถวาย มันมีอาหารของแห้ง
บางที่มีนม มีโอลิติน มีกาแฟ ที่นี่พากประเทศาหาร เรารับ
ประเคนค้างคืนไว้ วันหลังเอามาจัน ต้องอาบดิปajiตี

ເພີ່ມແຄນີ້ ເຮັນນັບ ۴ ៥ ៦ ໄປແລ້ວ ៦ ຂັ້ອ ຍັງເໜືອອຸ່ນໆ ແກ້ໄຂ
ຂັ້ອ ແລ້ວອື່ນໆ ອົກລະ ເລີກໆ ນ້ອຍໆ

เพราະະນັ້ນ ເຮຍາກຈະຮູ່ວ່າຄາສນາພຸທົມໃນເມືອງໄຫຍ່ເຣນີ
ຢັ້ງເໜືອຍຸ່ງກີ່ເປົວເຊີນຕໍ່ເອກະນັດສື່ອນວໂກວາທມາອ່ານ

คำสอนของพระพุทธเจ้า
คือเชิญประวัติของพระองค์

คำสอนที่พระพุทธเจ้ามาสอนเรานี้ เป็นเรื่องส่วนตัวของ
พระองค์ อย่าไปเข้าใจเป็นอย่างอื่น

พระพุทธเจ้าก่อนจะสำเร็จเป็นพระพุทธเจ้า พระองค์ทรงบรรลุวิชชา ๓

วิชา ๓ นี่คืออะไร

ปุพเพนิวานุสสติญาณ วิชชาระลีกชาติหนหลังได้

จุดปะปาตญาณ วิชาชาร์กการจูติและเกิดของสัตว์ทั้งหลายเป็น

๔ ไปตามกฎของกรรม

อาสวักขยญาณ วิชชาที่รู้เหตุปัจจัยคือกิเลสที่เป็นเหตุให้สัตว์ทั้งหลายต้องทำการกรรม ได้แก่ อวิชชา ความไม่รู้จริง

พระองค์บรรลุวิชชา ๓ อย่างนี้ จึงรู้อีกต่อไปว่าสัตว์ทั้งหลายทำดีก็ได้ ดี ทำหัวก็ได้หัว อันนี้เป็นเหตุให้พระองค์รู้กฎของกรรม รู้ว่าสัตว์ทั้งหลายทำดีก็ได้

เมื่อเป็นเช่นนั้น จิตของพระองค์ก็ปฏิวัติตัวมีแนวโน้มไปในทางดี เป็นบุญ เป็นกุศล ความบริสุทธิ์สะอาด ขจัดอวิชชาให้หมดไปจากจิต ท่านจึงได้พ้นจากบาปกรรมทั้งหลายเหล่านี้

เพราจะนั้น ถึงแม้เรายังไม่รู้จริงก็ตาม เชื่อเอาไว้ก่อนเกิด
ว่า นรกรมันมี สวรรค์มันมี

คนทำบ้าปอຢ່າງນີ້ຕກນຽກ ພຣະອອງຄໍເຄຍທຳບາປອຢ່າງນີ້ຕກນຽກມາແລ້ວກ່ອນເຮົາ ນ້ຳຫົວໜ້າໄຟໃນນຽກມັນຮ້ອນຫວີ່ມັນເຢືນເພີ່ງໄດ້ ຂາດໃຫ້ ພຣະອອງຄໍລົງໄປລຸຍມາກ່ອນເຮົາແລ້ວ ແລ້ວກີ່ນຳປະສບ-ກາຮັນເຫັນນັ້ນມາເລົ່າໃຫ້ເຮົາຟັງ

ທີ່ນີ້ສິ່ງໄດ້ທີ່ພຣະອອງຄໍວ່າວັນນີ້ມັນເປັນບຸ້ນຍຸ້ນະ ທຳແລ້ວຂຶ້ນສວັບຮົກ ພຣະອອງຄໍເຄຍທຳບຸ້ນຍຸ້ນຢ່າງນີ້ຂຶ້ນສວັບຮົກມາແລ້ວ

ກາຮຳເພື່ອຕະບະ ບຳເພື່ອມານ ໄດ້ສໍາເຮົາຈົມານສມາບັດີ ຕາຍແລ້ວໄປເກີດເປັນພຣະພຣາມ ພຣະອອງຄໍເຄຍບຳເພື່ອມານເກີດເປັນພຣະພຣາມມາແລ້ວ

ໃນชาຕີປັຈຈຸບັນ ພຣະອອງຄໍບຳເພື່ອສີລ ສມາວີ ປັບປຸງ ໄດ້ສໍາເຮົາເປັນພຣະສັມມາສັມພູທອເຈົ້າ ພຣະອອງຄໍກີ່ສໍາເຮົາຈົມາກ່ອນຈຶ່ງມາສອນພວກເຮາ ເພົະຈະນັ້ນ ຄຳສອນທັງຫລາຍນີ້ເປັນຫຼືປະວັດີຂອງພຣະອອງຄໍ ໂດຍແທ້ ໄນໃຊ້ເຮືອງຂອງຄນອື່ນ

ສາສະພາພູທອນີ້ ພຣະບຣມສາສດາສັມມາສັມພູທອເຈົ້າ ໄນໃຊ້ລັກຊະຄນທີ່ນອນຫລັບແລ້ວຜົນໄປ ຕິ່ນຂຶ້ນມາເຖິງໂທໃຫ້ຄນັພັງ ຄຳສອນທຸກສິ່ງທຸກຍ່າງ ພຣະອອງຄໍໄດ້ກົດສອບທດລອງມາດ້ວຍພຣະອອງຄໍ ເອງເໜື່ອນນັກວິທີຍາສາສຕ່ຽນປັຈຈຸບັນ

ນັກວິທີຍາສາສຕ່ຽນເຂົາຄິດປຽງແຕ່ງຍາວະໄຣຂຶ້ນມາກີ້ດີ ເຄື່ອງມືອສໍາຮັບກາຮັກຂາພຍາບາລົກີ້ດີ ຍານຍິນຕີພາຫະທີ່ຂັບຂຶ້ນໄປສູ່ທີ່ໂນ່ນທີ່ນີ້ກີ້ດີ ເຂົາສ້າງຂຶ້ນມາ ຄິດຂຶ້ນມາ ເຂົາທດລອງຈົນແນ່ໃຈວ່າມັນໄດ້ຜລຈົງຈົງ ແລ້ວ ເຂົາຈຶ່ງສ້າງອອກມາຂາຍໃຫ້ເຮົາ ໄນໃຊ້ວ່າສຸມສື່ສຸມທ້າ ຍາທຸກປະເທດທີ່ເຂົາພົມຂຶ້ນມາຂາຍໃຫ້ເຮົານີ້ ເຂົາທດລອງທດສອບມາແລ້ວ ວ່າເຄີມຢ່າງນີ້ ຖົງເຈືອຮ້ອຍຢ່າງນີ້ ພສມກັນແລ້ວຈະເກີດເປັນຍາຮັກຂາໂຮຄອະໄຣ ແລ້ວເຂົາກີ້ໄດ້ກົດລອງມາແລ້ວ

ລູກຄືເຍ່ນພຣະພຸຖນເຈົ້າ

มีรร资管ที่พระพุทธเจ้ามาสอนเรานี่ มันเรื่องส่วนตัวของ
พระองค์

พระองค์สอนว่า สิ่งนี้เป็นบาปนะ อย่าทำ มันตกนรก พระองค์เคยทำบาปอย่างนี้ ลงนรกมาแล้วแต่ชาติก่อนโน่น

สิ่งนี้เป็นบุญ ทำแล้วขึ้นสรวงค์ พระองค์เคยทำบุญอย่าง
นี้ ขึ้นสรวงค์มาแล้ว

การบำเพ็ญสมาธิ บำเพ็ญตบะ “ได้สำเร็จধาน ตายแล้วไป
เกิดเป็นพระพรหม พระองค์เคยบำเพ็ญধาน เกิดเป็นพระพรหม^๔
มาแล้ว

ในชาตินี้ หลักของการบำเพ็ญของพระองค์นั้น พระองค์บำเพ็ญศีล ทำกายให้เป็นปกติ คือ นั่งสมาธิหลับตา ทำวาราให้เป็นปกติ คือไม่พูด นั่งนิ่งๆ พูดก็ไม่พูด กระดูกกระดิกก็ไม่กระดูก กระดิก ทำใจให้นิ่งๆ

ในเมื่อ ๓ อย่างนี้มันนิ่งได้ กายกีบกติ วาจาปกติ ใจปกติ เป็นศีล

ที่นี่ ความปกตินี้มีพลังเข้มแข็งมั่นคง เป็นสามัญ ในเมืองสามัญบังเกิดขึ้นกับจิตของท่านผู้ใด จิตได้สำนึกตื่นขึ้นมา เป็นปัญญา สามารถรู้เห็นทุกสิ่งทุกอย่างได้ตามที่เราต้องการ

พระองค์ได้บำเพ็ญสำเร็จมาแล้ว แล้วก็มาสอนเรา

พระราชนิพัทธ์ที่ประดิษฐ์เจ้าสอนนี้ มันเป็นเรื่องส่วนตัวของพระองค์

ปานาติปานา เวรมณี อาย่าฝ่าสัตว์เดือ ฝ่าสัตว์แล้วมัน
ตกนรก พระองค์เคยฝ่าสัตว์ตกนรกมาแล้ว

เพราະຈະນັ້ນ ພຣະອງຄົງຈຶ່ງມາຮວບຮຸມແລະປະມາລີ້ຂ້ອບກົດຕື່ມ
ເພື່ອໃຫ້ຄົນທັ້ງໝາຍເຂົ້າໃຈງ່າຍໆ ແລ້ວຍີ່ດີເປັນຫລັກບົງບັດໄດ້ເລີຍ ດີ້
ຕື່ລ ៥

พระองค์นั้น ครองเป็นลูกศิษย์ของพระพุทธเจ้า ต้องยึดหลักอย่างนี้

พระพุทธเจ้าผ่านไม่เป็นอย่างไปผ่าน

พระพุทธเจ้าขโมย ฉ้อโกง จี้ปล้นไม่เป็น อย่าไปทำอย่าง
นั้น

พระพุทธเจ้าไม่ไปขโมยลูก ขโมยเมีย ขโมยผัวครอ ไม่ไปขโมยลูกแล้วลูกสาวว่าครอ ไม่ขโมยลูกชายครอ ก็อย่าไปทำอย่างนั้น

พระพุทธเจ้าไม่โกหกหลอกลวง อย่าไปโกหกหลอกลวง

พระพุทธเจ้าไม่กินน้ำดองของเม้าหรือยาเสพติด ไม่อิจฉา
ตาร์คุน เราก็อย่าไปทำคุณร่างหนึ่ง

อันนี้คือหลักที่เราจะประพฤติตามแนวทางของพระพุทธเจ้า เช่น การงดเว้นจากการทำบ้าบิ่น เป็นการปิดประตุนราก ถ้าปฏิบัติได้ ประตุนรากปิด เอาช้อนเดินไปตี มังกีไม่เปิดรับเราหรอก ถ้าเราปฏิบัติได้

แต่ถ้าหากว่าเราละเมิดข้อใดข้อหนึ่ง มันเป็นบาป เรายังเดินไปไม่ถึง ประตูนรกรมันเปิดอ้าคอรับเรารอยแล้ว

ກົງວັດທະບອນຫາວພຸຖຣ

ບທສວດມນຕົກ ອົດິປີໂສໍາ ສວກຂາໂດຍ ສຸປະກິບັນໂນໆ ແລ້ວ
ເມຕຕາ ເທົ່ານັ້ນເອງ

ຄ້າເຮົານີກຄຶງໄຄຣທີ່ລ່ວງລັບດັບຂັ້ນນີ້ໄປແລ້ວ ເຮົາຈະອຸທິສ່ວນ
ກຸລົລໃຫ້ ພັນຈາກທີ່ເຮົາສວດມນຕົກໄວ້ພຣະເສຣີຈ ແລ້ວເມຕຕາເສຣີຈ ກີ່
ອົມື່ຈຸ້ານເອາວັນນັ້ນແລລະເປັນບຸ້ນຍູ້ທີ່ເຮົາທຳແລ້ວ ວັນນີ້ເຮົາໄດ້ສວດມນຕົກ
ໄດ້ໄວ້ພຣະ ໄດ້ເຈົ້າມີເມຕຕາ ໄດ້ຮັກຄຶງຄຸນຂອງພຣະພຸທົມ ພຣະຫຣຣມ
ພຣະສົງໝໍ໌ ຄຸນປົມຕາ-ມາຮດາ ດຽວບາອາຈາຣຍ໌ ເປັນບຸ້ນຍູ້ເປັນກຸລົລ

ຂ້າຂອອຸທິສ່ວນກຸລົລນີ້ ໃຫ້ແກ່ປົມຕາມາຮດາ ປູ້ຢາຕາຍາຍ ແລ້ວ
ສັຕວົງທັງໝາຍ ຜູ້ເປັນເພື່ອນທຸກໝໍ໌ ເກີດ ແກ່ ເຈັບ ຕາຍ ດ້ວຍກັນທັງໝາດ
ທັງສິ້ນ

ອັນນີ້ເປັນກົງວັດທະບອນຫາວພຸທົມ

ไม่ต้องนั่งスマาร์ทให้เสียเวลา

การฝึกสมารถนี่ ฝึกสติลูกเดียว เรื่องชีวิตประจำวันนี่ มี
ยืน เดิน นั่ง นอน รับประทาน ดื่ม ทำ พูด คิด ฝึกสติให้ตามรู้สึ้ง
เหล่านี้ทุกขณะจะ ทุกลมหายใจ ไม่ต้องไปนั่งสมาธิให้เสียเวลา
ทำงาน เพราะว่าทุกสิ่งทุกอย่างเป็นอารมณ์สมาธิทั้งนั้น

หลักก็อยู่ตรงที่ว่า เราทำ ก็ให้มีสติ พูด ให้มีสติ คิด ให้มีสติ รับประทาน ดีม ทำ อะไรต่างๆ ให้มีสติ .. เป็นสามัญทั้งสิ้น

នອនលងໄປ ជิตមันគិចខោ តាញជុំម៉ោងទី ប្រឡូយឱ្យម៉ោង
វោងໄប់ តាមគិច ប្រឡូយឱ្យម៉ោងគិចໄប់ ប្រឡូយឱ្យគិចໄប់ឡើ ឬ
ហាមម៉ោង

ถ้าสมมติว่าเราสังสัยว่าปัญหานี้เราจะแก้อย่างไร พอมันเกิดความคิดขึ้นมาอย่างนี้ มันเกิดมีปัญหาตามตัวเองว่า เราจะแก้อย่างไร ทึ่งมันไว้นั่น อย่าไปคิดหาทางแก้ แต่เมื่อนอนลงไปแล้ว จิตมันคิดอะไร ปล่อยๆๆ ไป พ้อไปถึงจังหวะที่มันจะแก้ได้มันหยุดก็กลง ว่าง พ้อใหwtัวพื้น อ้อ! สิ่งนี้ต้องทำอย่างนี้

เรื่องชีวิตประจำวันทั้งหมดนี้เป็นอารมณ์สماธิ แล้วเราจะปฏิบัติต่อสิ่งเหล่านี้อย่างไร สติตัวเดียว ทำ พุด คิด ฯลฯ ให้รู้ตัวอยู่ตลอดเวลา ในตอนแรกๆ อาจจะสับสนวุ่นวาย แต่เราพยายามฝึกให้คล่องตัวชำนาญแล้ว มันจะเป็นอัตโนมัติไปหมดเลย เรื่องได้สماธิขึ้นได ตอนได อย่าไปสนใจ เอาสติตัวเดียวเท่านั้น

ทำงานอะไรต่างๆ นี้ เป็นอารมณ์สมาชิกทั้งนั้น ขอให้รามีสติลูกเดียว

สามารถใช้ชีวิตประจำวันอย่างต่อเนื่องตามหลักวิชา

ທີ່ພະທ່ານສອນໃຫ້ເຮົາກວານາ ພຸຖໂຣ ສົມມາອຮ້າງ ຍຸບໜອ-
ພອງໜອ ມາພິຈາລະນາດູແລ້ວ ທ່ານກີໃຫ້ເຮັບັງຄັບຈິຕໃຫ້ມັນອຍ່ຳກັບ
ຄຳພຸດຂອືນນຶກບໍລິກຮມກວານາ

แล้วที่นี่อย่างเราๆ นี้ เป็นนักธุรกิจ นักทำงาน นักวิชาการ มันจะให้จิตอยู่นึงอย่างเดียวได้หรือ ในเมื่อเป็นเช่นนั้น เราต้อง ถือหลักว่า ถ้าจิตของเรามีอยู่นึงๆ ว่างๆ ปล่อยให้มันนึงว่างไป ถ้า มันคิด ปล่อยให้มันคิดไป แต่ให้มีสติรู้ตัวว่าเรามีความคิด

แม้แต่ในหลักวิชาท่านก็มี สมาชิกมีอยู่ ๒ อย่าง
ารัมมณุสมາธิ หรือ อารัมมณุปนิชฌาน จิตสงบแล้วนิ่ง
ว่างๆๆๆ ไปถ่ายเดียว จนกระทั่งร่างกายตัวตนเองไปหมด แต่
ความรู้อื่นไม่เกิด

ອີກອຍ່າງໜຶ່ງ ພວ່າງລົງໄປບັນ ເຊັ່ນອຍ່າງເຮົາກວານາພຸຖໂຮ
ພຸຖໂຮງໆ ທີ່ນີ້ຈີຕັມັນທີ່ພຸຖໂຮບັນ ໄປນີ້ ວ່າງ ມັນທີ່ອາຮມຄົດເດີມ
ອີກສັກໜ່າຍມັນມີຄວາມຄິດຜຸດຂຶ້ນມາໆ ອຍ່າງກັບນໍ້າພຸ ອັນນີ້ທ່ານ
ເຮັດວຽກ ສາມາຟແບບລັກຂຸ້ນປິບປານ

หลักวิชาท่านก็ชี้ปั่งบอกอยู่อย่างชัดเจน แต่นักศึกษา นักปฏิบัติ เขาไม่ยอมรับ มีแต่จะปฏิบัติสมารธให้ได้สมารธ ได้ฝัน ได้พยายาม ณ แนวเชิงอะไรต่างๆ

เมื่อเรามีสติรู้จิตของเรารอยู่ตลอดเวลา อันนั้นมันก็คือ ญาณ

ພອຄວາມຄົດເກີດຂຶ້ນມາ ຈົດມັນເພິ່ນຮູ້ອູ່ທີ່ຄວາມຄົດ ອັນນັ້ນກີ້ວິ່ງ
ມານ

ໃນເມື່ອຈົດມີຄວາມຄົດ ມີສຕຸລົງພ້ອມໄປທຸກຂະແຈົດ ອັນນັ້ນກີ້ວິ່ງ
ປັບປຸງ

ເມື່ອຈົດມັນຮູ້ແຈ້ງເຫັນຫັດ ຍອມຮັບຂ້ອເທົ່າຈະຈິງເມື່ອໄຣ ອັນນັ້ນ
ກີ້ວິ່ງ ວິຊາ ຄວາມຮູ້ແຈ້ງເຫັນຈິງ

ເວລາຂັບເຄື່ອງບິນໄປ ໄມມີສາມາຟີ ເຄື່ອງບິນມັນກີ້ຕກຕາຍລະ
ເວລາຍີງປື່ນ ໄມມີສາມາຟີ ມັນກີ້ໄມ້ຖຸກເປົາ

ເວລາທຳຄວັວ ເຮັດໜ້ອມ ຄ້າເຮົາໄມ້ມີສົດ ມີມັນກີ້ບາດມື່ອ
ນັ້ນແລລະ ດືກການປົງປັບຕິສາມາຟີ

ເພຣະະນັ້ນ ສາມີມັນເປັນຫລັກຮຽມກລາງໆ ໄມ໌ໄດ້ສັງກັດ
ໃນລັກທີແລະສາສນາໄດ້ທັງສິ້ນ ພຸතທ ດຣິສຕ່ ອີສລາມ ທຳໄດ້ ດັນໄມ່
ມີສາສນາກີ້ທຳໄດ້

ຊື່ວິຕຂອງເຮົາທຸກຄົນເປັນອູ່ຕ້ວຍພລັງຂອງສາມາຟີ ໄມ່ມາກັ້ນ
ນ້ອຍ

ຄົນທຳວະໄຮຈັບຈົດ ໄມຈິງໄມ່ຈັງ ດືກຄົນຂາດສາມາຟີ

ຄົນທຳວະໄຮດ້ວຍຈົດໃຈແນ່ວແນ່ ລົງໄດ້ຈັບແລ້ວໄມ່ຍອມປລ່ອຍ
ອັນນັ້ນເກືອຄນມີສາມາຟີ

ຄ້າອຍາກໃຫ້ສາມາຟີຂອງເຮົາເປັນໄປເພື່ອຄວາມໝາດບາບ ໄທ
ຮັກໜາສີລ ៥ ໄທດີ

เรียนสหายฯ โดยใช้สามารถอย่างง่ายๆ

เวลาอ่านหนังสือ สติตัวเดียว ตั้งใจอ่านๆๆ อ่านจบแล้ว เวลาอนกีคิดบททวนบทเรียนที่อ่านผ่านมา บททวนว่าเราจะจำได้กี่มากน้อย ถ้าไปนึกถึงตรงไหนที่เราจำไม่ได้ เปิดหนังสือมา ก็ท่องเฉพาะที่ตรงนั้น

อดทน จริงใจ ถ้าเราฝึกสามารถเข้าใจเรื่องๆๆ อ่านหนังสือ ทำ สามารถกับการอ่าน เขียน ทำสามารถกับการเขียน พูด ทำสามารถกับ การพูด ทำ สามารถไปพร้อมกับการกระทำ ฝึกไปจนมั่นคล่องตัว ชำนาญ แล้วเราจะรู้สึกว่าจิตของเรามีสติเตรียมพร้อมตลอดเวลา ถ้าได้อย่างนี้แล้ว เวลาไปสอบ พ้ออ่านคำตามจบปั๊บ จิตมัน ว่างไปนิดหนึ่ง คำตอบมันจะโผล่ขึ้นมา

ฝึกสติอย่างเดียว ใน การอ่าน การเขียน การทำ การพูด การคิด ทุกอย่าง อันนี้เป็นแผนที่หลวงปู่ป Kunstima แล้วสมัย เรียน เวลาไปเรียนมาแต่ละวันๆ แล้ว 茫然 สามารถ เอาหนังสือ เรียนวางไว้ข้างๆ นั่งคิดบททวนไปทบทวนมา ตรงไหนมั่นคิด ไม่ออก เปิดหนังสือมา ขีดเส้นเอาไว้ พอเริ่มนั่งสามารถแล้ว มา ท่องເອງເຂົາເຂົາເວລາຕຽບຕ່າງ แล้วถ้าฝึกกันจริงๆ นี่ รู้ข้อสอบ ล่วงหน้านะ หลวงปู่ไปสอบนี่ พรุ่งนี้จะสอบ กลางคืนนี่มันรู้ แล้วว่าข้อสอบจะออกอะไร

ผลที่จะพึงได้นี่ จะทำให้เรารู้สึกເຄารພុម្ពាໃນបិດាមារດា បុរីຢាយ មีความขยันหมั่นเพียร แก้ลักษณะอาจหาญ กล้าได้ กล้าเสีย มีความซื่อสัตย์อดทน ตรงไปตรงมาต่อหน้าที่ มีความ เករដងคับบัญชา มีเมตตาต่อผู้ได้บังคับบัญชา

ຈົດລັບນາຄາທຸກສິ່ງ

ดินฟ้าอากาศและผู้วิเศษทั้งหลายจะดลบันดาลอะไรให้เรา
สำเร็จได้ ก็เป็นครั้งเป็นคราว

ถ้าหากเรามานั่งอยู่เฉยๆ โดยไม่ได้ทำอะไร ยกมือไหว้ขอ
พระจากพระพรหม พระพรหมท่านก็ไม่ให้ ที่เราจะได้พระจากพระ
พรหม เราต้องบำเพ็ญจิตของเราให้ถึงระดับความเป็นพระพรหม
คือทำจิตให้ส่งบ สว่าง รู้ ตื่น เปิกบาน นั่นพระพรหมจะประทาน
พระให้

ถ้าเราจะมานั่งไว้วอนอยู่เฉยๆ นี่ ไม่ทำอะไรนี่ พระ
พรหมไม่มีพระจะให้ พระพุทธเจ้าก็ไม่มีพระจะให้เรา แต่ถ้าเราปฏิบัติ
ดีปฏิบัติชอบ ท่านผู้วิเศษทั้งหลายนั้นประทานพรให้เราทันที

แต่ว่าพรที่เราได้รับ มันไม่ใช่ของท่านเหล่านั้นประทานให้เรา แต่มันเป็นผู้วิเศษหรือพระพรหมที่บังเกิดในจิตของเรา ต่างหากที่จะประทานความสุขความทุกข์ให้แก่เรา ที่ว่าพระพรหมประทานอย่างนั้น ประทานอย่างนี้ มันเป็นความเข้าใจของลักษณะน้ำพรหม

ศาสนาพุทธ อัตตา หรือ อัตโน นาโน ตนเป็นที่พึงของตน
ใครอยากดี บำเพ็ญความดี
ใครอยากชั่ว ทำความชั่ว
เราจะได้รับผลของการกระทำอย่างตรงไปตรงมา

สวัสดิ์มานต์เป็นนิจ จิตได้พลัง

ในการปฏิบัติสมารถภาพนาอย่างอื่น ใจจะว่าอะไรเช่น
วิสิ อะไรก็... เชิญท่านว่าไปเถอะ เราก็เอาสาดอิติปิโสของเรา
อันเดียวเท่านั้น สุดไปๆ จิตมันสงบเป็นสมารถเอง

พระราชนิพัทธ์ คุรุบอาจารย์โบราณท่านเจ้มมีคติเตือนใจว่า
อสังหาริมทรัพย์ มะลามันต้า มนต์ไม่ท่องปั่นเป็นมลทิน ที่นี้ในเมื่อมา
นึกถึงบทนี้ เราจึงมีปัญหาที่น่าคิดขึ้นมาว่า ทำไบบุรพาจารย์ของ
เราจึงแนะนำและสั่งสอนให้ลูกศิษย์ลูกหาสวามน์ทำวัตรเช้า-เย็น
ทุกวันๆ ก็พระอาทิตย์เท่านั้น อาทิตย์ อสังหาริมทรัพย์ มะลามันต้า มนต์
ไม่ท่องปั่นเป็นมลทิน

บทสวดมนต์นี้ สวดทุกวันๆๆ นี้ มันเพิ่มความขลังความ
ศักดิ์สิทธิ์ เราไม่ได้สวดมนต์เพื่อขลัง เพื่อศักดิ์สิทธิ์ แต่ความ
ขลัง ศักดิ์สิทธิ์ มันเป็นผลพลอยได้

เพราະຈະນັ້ນ ອົດປີໂສ ສວດທຸກວັນງາງ ແມ່ແຕ່ເພື່ອງວັນລະຈບ
ເຖິງນັ້ນ ມັນກົງຍັງມີຜລ

เช่นอย่างพระเจ้าพระสงฆ์ แม้แต่ทำวัตรสวัสดิมนต์เข้า-เย็น ก็ขี้เกียจไม่เอาไหน แต่ถึงเวลาไปสวัสดิมนต์ฉันข้าวให้ญาติโยมนี่ไปสวัด มันก็ไม่มีความหมาย เพราะท่านไม่ได้สวัดประจำวัน ความชั้งมันไม่มี พ่อไปว่า นะโม ตั้สสะ ... อเสนาน ขึ้นมาแล้ว คล้ายๆ กับว่าไปร้องเพลงรับจ้างกินเท่านั้น มันไม่เกิดประสิทธิภาพ ที่จะเกิดประโยชน์ให้แก่ญาติแก่โยม

เพราะฉะนั้น ญาติโยมทั้งหลายนี่พ่อได้ยินว่าพระภรรยาองค์ใดมีความชั่ว ความศักดิ์สิทธิ์ มีอะไรต่ออะไรแล้ว จะพา กันแห่ไปหา เพราเดชานาเชื่อมั่นว่าท่านเหล่านั้นสวดมนต์ภาวนาามาก ต่อมากแล้ว ไปทำอะไรก็จะชั่ว ศักดิ์สิทธิ์

ที่นี่ สมมติว่าญาติโยมทั้งหลายพากันยึดมั่นในการสวด พุทธคุณ ธรรมคุณ สังฆคุณ แล้วก็เมตตาพรหมวิหาร ถ้ายังแกรม รักษาศีล ๕ ด้วย ยิ่งดี เราสามารถที่จะทำอะไรมากขึ้นได้เหมือน พระ บางทีอาจจะดีกว่าพระเสียด้วยซ้ำไป

สร้างพลังจิตให้ช่วยตัวเองได้

การแผ่เมตตาฯ มันมีพลัง คนแผ่เมตตา...

- มনุสสานัง ปิโย ใหติ เป็นที่รักของมนุษย์
 - เทวตา รักขันติ เทวดาย่อมคุ้มครองรักษา
 - ศาสตราอาวุธ ยาพิช จะไม่ถูกต้องบุคคลผู้เจริญเมตตา
 - บุคคลผู้เจริญเมตตาทำสมาธิจิตสงบได้ง่าย เกิดปัญญา รู้ธรรมเห็นธรรมตามความเป็นจริง
 - ถ้ายังไม่สำเร็จพระนิพพาน เวลาตายมีสติ ไปเกิดเป็นพระพรหมในพรหมโลก

อนิสงส์ท่านว่าເຂົ້າໄວ້ອຍ່າງນີ້

เพราະຄະນັ້ນ ພຍາຍາມສ້າງສມຽດກາພທາງຈົດຂອງຕຸນເອງ
ໃຫ້ເຮົາຊ່ວຍຕົວເອງໄດ້ ບາງທີ່ເຮົາມືຖຸໝີຮ້ອນ ຕື້ອັນດອກໄນ້ປ່າຫ
ພຣະຄຸນເຈົ້າ ຂ່ວຍໜ່ອຍ! ຂ່ວຍໜ່ອຍ! ສ້າເຂົາຮູ້ວ່າເຮົາເປັນຄນມີ
ຫລັກສູ່ານ ມີເງິນມືຖອງ ເຂົາທຳນໍາມານົດໃຫ້ເຮົາ ເຂົາເຂົາເສັ້ນໜໍ່ມໍາຫາ
ນິຍມອະໄຮທີ່ເຂົາເຮັບມາສາດຫວ່າເຮົາລົງໄປ ບາງທີ່ລຸກໄມ້ເຂັ້ນ

ลูกสาวกำนันอยู่ตำบลระหว่างโคราช-โชคชัยนี เข้าไปหา
พระธุดงค์องค์หนึ่งปักกลดอยู่ในป่า ไปแล้วถูกน้ำมนต์เท่านั้นเหละ
ลูกไม่เข้า พ่อมารียากกลับบ้านไม่ยอมกลับ ลงผลสุດท้ายพ่อ ก็ไป
แจ้งตำรวจ ตำรวจก็มา nimonต์พระองค์นี้ไปหาเจ้าคน哪 เจ้าคน哪
สอบสวนได้หลักฐานเหตุผล ท่านก็เลยจับสึกในวันนั้นเลย

พระราชนิพัทธ์ ให้รัชมีดราवัง พระดังฯ ด้วยวิชาอาคมนั่น
หลีกให้ไกล ท่านช่วยอะไรเราไม่ได้หรอก เพราะว่าชีวิตของคนเรา
นี่มันขึ้นอยู่กับกฎของกรรม

เพราะฉะนั้น พยายาม ทำดี! ทำดี! ทำดี! เพียงแต่สวัสดิ์
มนต์อิติปิโสเท่านั้นก็ทำดีแล้ว ขอให้เจมั่นคง

สมัยหลวงพ่ออยู่เมืองอุบลฯ หลวงพ่อสวادแต่อดิปิโส
นั่นแหลก บางทีภารนาจิตฟังซ่าน ก็เอ้า! สวัดอดิปิโส ยกดมัน
ไว้ อยู่มาภายหลังมีพระองค์หนึ่งเอาขี้ผึ้งมาปันหุ่น แล้วก็เขียน
ชื่อหลวงพ่อติดเอาไว้ เอาเข้มเสียบตรงหัวใจ ลงผลสุดท้ายคนทำ
จะตายเสียเอง ผีเจ้าพ่อลือคำหาญสงสารก็ไปเข้าสิงโยโมบัญญา
เขา บอกว่า "ไปบอกนายเจ้านะ" ไปประทุษร้ายต่อบุคคลผู้ไม่ประทุษ
ร้าย มีแต่จิตเมตตา ถึงไปทำเขา หวังจะให้เขายตาย ตัวจะตาย
เสียเอง พอเขามานอกให้รู้ แกก็พยายามกระเสือกระสนหนึ่ไป
จากวัด เพราะเจ้าพ่อลือคำหาญบอกว่า ถ้าขืนอยู่วัด ตาย!

เพราະນະນັ້ນ ຍືດມັນໃນຄົນພຣະພຸທົກ ພຣະຫວັນ ພຣະສົງໝູນ

เรียนธรรมะต้องเรียนที่กายและใจ

หาตัวเองกันจริงๆ ต้องดูจิตของเรา ดูกายของเรา
หลักการดูจิต ก็คือดูความคิด
หลักการดูกาย ก็คือดูลมหายใจ

ชีวิต ชีวะ ความเป็นอยู่
ต้นไม้ มันก็มีชีวิตความเป็นอยู่ของมัน อาศัยดิน น้ำ อากาศ
เป็นเครื่องหล่อเลี้ยงให้มันยังมีชีวิตอยู่
ร่างกายของคนเรานี่ มันก็เหมือนกับต้นไม้ อาศัยอาหาร
น้ำดื่ม ยาแก้โรค บำรุงเลี้ยงมัน มันก็มีชีวิตอยู่
แต่สิ่งที่เหนือชีวิต มันคืออะไร
คือ จิต ซึ่งเราเรียกว่า ใจ
 เพราะฉะนั้น การเรียนธรรมะต้องเรียนที่กายที่ใจของเรา

ในช่วงที่เรายังมีกายอยู่ ใจกับกายมันยังสัมพันธ์กัน ที่เกิด¹
ของความสุข ความทุกข์ มันเกิดอยู่ที่กาย ถ้าอยากจะรู้สุข รู้ทุกข์
ดูที่กาย เริ่มต้นจากการดูลมหายใจ ว่าลมหายใจมันสะตอหรือ
มันขัดข้อง มันมีสุขหรือมันมีทุกข์ ดูกันที่ตรงนี้
ถ้ามีความคิด พอมันคิดขึ้นมา ดูความคิด ความคิดนี้มัน
ให้สุขหรือมันให้ทุกข์ กำหนดสติตามรู้มันอย่างเดียว อย่าไปสนใจ
กับอย่างอื่น

ពេរាជនេះ ការប្រើប្រាស់ពិធីរមតួងទូគមានទឹកសារទឹកសារ
និងការរៀបចំការងារ

តួងពិភាក្សាឌីវិកាយ ខ័ណ្ឌនៅ ហួបុរី នឹង ផិភាក្សាត្រូវ
ថា វេលានឹងរៀបចំការងារមិនមែនស្មោគដែលមានបញ្ហាទុកដាក់
ការរៀបចំការងារដែលមានបញ្ហាទុកដាក់ នឹង ត្រូវបានបង្កើតឡើង
ត្រូវបានបង្កើតឡើង ដើម្បី ការរៀបចំការងារមិនមែនស្មោគដែលមានបញ្ហាទុកដាក់
ការរៀបចំការងារដែលមានបញ្ហាទុកដាក់ នឹង ត្រូវបានបង្កើតឡើង

ກາວນາເທັນຕົວເອງທາຍ ທາຍຈາກໂຮຄ

ຫລັງຈາກທີ່ຫລວງພໍ່ກາວນາເທັນຕົວເອງທາຍຕອນປ່ວຍເປັນ
ວັດໂຮຄ ດວມເຈັບປ່ວຍກີ່ຫຍວຍວັນຫຍຸດຄືນ ດວມເຫັນເຫັນໜີ້ຍ້ອຍຫຼື
ອະໄຣຕ່າງໆ ທີ່ເຄຍເປັນອຸ່ນ ມັນຫຍຸດຍ່າງກັບປິດທຶນ ຫຍມາຈານ
ກະທັ່ງເດືອນນີ້ ວັດໂຮຄໄໝ່ກັບມາເຢືນອືກເລຍ ພາຍຫລັງມານີ້
ໄປເຖິ່ງຄຸຍກັບໜຸ່ງກັບພວກທີ່ເຂົາວ່າສາມານີເກັ່ງອະໄຣຕ່າງໆ ນີ້ ອາຍາຈະ
ຮູ້ວ່າເຂາເຄຍເປັນອຸ່ນຍ່າງເຮົາໄໝ ກີ່ໄໝເຈົວວ່າໂຄຣເຄຍເປັນອຸ່ນຍ່າງເຮົາ

ເພີ່ມາເຈົອຄນ່າ ບໍ່ ຄນ່າ ນີ້ເປັນຄනນັບຄືອຄາສານາຄຣິສຕ່
ໄປທຳການກັບພວກຄຣິສຕ່ ຈົນກະທັ່ງເຂົາເຫັນດີ່ຄວາມຂອບ ເຂາ
ໄປທຳການອຸ່ນໂມຣິກາທີ່ສູນຍີໃຫຍ່ພວກໂປຣແສແຕນທີ່ ແລ້ວເຂົາໄປ
ປ່ວຍ ມົມວ່າເປັນມະເຮົງໃນລຳໄສ້ ຕອນທີ່ເຂົາປ່ວຍຫັກອຸ່ນນີ້ ໃຫ້ເລືອດ
ເທົ່າໄຣມັນກີ່ໄລຜ່ານໆໆ ໄມ່ຫຼຸດຫຍ່ອນ ຈົນໜ່ອບອກວ່າໄມ່ມີຍາຈະ
ໜ່ວຍຄຸນແລ້ວ ກລັບໄປຕາຍບ້ານເສີຍ

ພອແກໄດ້ຍືນຍ່າງນັ້ນ ແກກົນນີ້ກວ່າ ອື່ມ໌! ຕາຍກີ່ຕາຍ ທຳໃຈ
ເນື່ອ ຕາຍກີ່ຕາຍ ພອເສົ່ງແລ້ວມັນແມ່ນອືນກັບຂົ້ອຄໄປ ແກວ່າ ໃນຂະນະ
ທີ່ແກຮູ້ສີກວ່າແກຂົ້ອຄໄປນັ້ນ ຈິຕຂອງແກໄປລອຍສວ່າງອຸ່ນໜີ້ອ່າງກາຍ
ແລ້ວກົມອງເຫັນຮ່າງກາຍເນຳເປົ່ອຍຸ໅ພັ້ນສລາຍຕົວໄປໜົດ ໄມ່ມີວ່າໄຣ
ເລື້ອ ແກນອກວ່າ ແກເປັນອຸ່ນ ແລ້ວ ຊ້ວໂມງ ພອຕື່ນຂຶ້ນມານີ້ ຮູ້ສີກວ່າ
ທຸກສິ່ງທຸກຍ່າງນີ້ມັນເບາສບາຍໄປໜົດ ແກວ່າ ພອຕື່ນຂຶ້ນມາແລ້ວ ກີ່
ເລືບອກກັບຄູາຕົ້ງ ວ່າ ເຂົາ! ເຮັດລັບບ້ານເຮົາເຄະ ຜັນຫຍຸດແລ້ວ ຄື້ນ
ອຸ່ນໜີ້ໜົດຫຍ່ອນວ່າ ອະໄຣເຮົາໄໝໄດ້

ຈົນກະທັ່ງແກແຂົງແຮງຂຶ້ນມາ ກີ່ນັ້ນເຄື່ອງບິນຈາກອໂມຣິກາ
ກັບມາບ້ານ ຕອນແກກລັບມາລົງ ຜູາຕີທີ່ເປັນໜ່ອກີ່ໄປຮັບ ພອລົງ

จากเครื่องบินมา แกก็ตามว่ามีพระที่ไหนที่จะแก่ปัญหาจิตของ
ฉันได้ หมอกกับอกว่ามีแต่หลวงพ่อของฉันอยู่ที่โคราช เอ้า! ถ้า
หันเราไปเดี๋ยวนี้ ลงจากเครื่องบินแล้วก็นั่งรถมาเลย มาถึงตี ๒
มาก็มาเรียก หลวงพ่อ! หลวงพ่อ! พ่อได้ยินเสียงก็จำได้
ว่าเสียงหม้อวิยะภู ก็ลุกมาเปิดประตู พอมาแล้วแกก็มาเล่าให้
ฟัง พอหลวงพ่อฟังจบก็... พอดีมีภาพที่ให้อาจารย์เจตเขียนเอา
ไว้ (ภาพหลวงพ่อเห็นตัวเองตาย เน่าเปือยผู้พังเป็นอนุสุภะ ช่วง
ภารนาซ้อมตาย ตอนป่วยเป็นร้อนโรค) ก็ให้เข้าอาพาพนั่นมาให้
แกดู แกก็นั่งพลิกดูครบทั้ง ๑๐ ภาพ

“ผู้มีก็เป็นอย่างนี้” แล้วผู้ไม่เคยทราบมาก่อน แล้วทำให้มันจึงเป็นได้อย่างนี้ แล้วผู้มีก็นับถือศาสนาคริสต์ด้วย”

ก็เลยถามว่า “ปู่ยาฯ หายดูนั่น” เคยนับถือศาสนาคริสต์
หรือเปล่า”

“เปล่า! พ่อผมแม่พมก็ไม่เคยนับถือศาสนาคริสต์ แต่พอมีไปทำงานกับเขา แล้วพมก็พอใจ ปฏิญาณนับถือศาสนาคริสต์”

“คำปฏิญาณของคุณนั้นนะ มันมีแต่สัญญาเจตนาของ
นี่ แต่จิตใต้สำนึกของคุณมันไม่ได้ไปหrogok เพราะคุณเคยฝึกฝน
อบรมทางนี้มาแล้ว แล้วอีกอย่างหนึ่ง มันเป็นบุญการมีที่คุณ
สะสมมาแต่ชาติก่อนภพก่อนแล้ว มันจึงเป็นได้อย่างนี้”

แกนกว่า “ถ้าันผมไม่กลับไปอเมริกาหรอก ผมจะอยู่เมืองไทย นั่งปฏิบัติสมารธอยู่เมืองไทยดีกว่า” เดียวันแกกไม่ไปแกกยังอยู่ โรมะเริงลำไส้หายเดิดขาด

ທັດຕາຍກ່ອນຕາຍ ຈະໄດ້ໄມ່ກລັວຕາຍ

ກາຮົກທີ່ຈິຕປລ່ອຍວາງພຸຖໂຣ ແລ້ວໄປໜຶ່ງສວ່າງອູ້ນັ້ນ ນັ້ນ! ເຮົາຕາຍແລ້ວ ຕາຍຈາກປກຕິທີ່ເຮົາອູ້ຍ່ອຍ່າງນີ້ໄປສູ່ອີກກວະຫົນໆ ເຮົານັ້ນສາມາລື ຄ້າຈິຕມັນຕັດສັບຢູ່ງາວທາປໍ່ຈຸບັນນີ້ຂາດຕອນ ແລ້ວໄປສູ່ກວະຫົນໆ ນີ້ສວ່າງ ຮູ້ ຕື່ນ ເປັນບານ ນັ້ນ! ເຮົາໄດ້ຕາຍທຸກຄັ້ງໜີ້ ຄ້າເວລາເຮາຕາຍຈິງ ມັນກີ່ເປັນຍ່ອຍ່າງນີ້

ໃນຂະແໜ່ທີ່ຫລວງພ່ອມອງເຫັນຄວາມຕາຍຂອງຕົນເອັນນີ້ ໃນຂະແໜ່ວິຜູ້ຢານຈິຕມັນອອກຈາກຮ່າງ ຫລວງພ່ອໄມ່ຮູ້ເລີຍວ່າຕົວເອງຕາຍ ແລ້ວໃນຄວາມຮູ້ສຶກມັນກີ່ໄມ່ວ່າມັນຕາຍ ຮ່າງກາຍທີ່ເນຳເປື່ອຍຸພັງທີ່ມັນມອງເຫັນອູ້ນັ້ນ ມັນກີ່ໄມ່ເນື່ອກວ່າຂອງມັນ

ເພຣະຈະນັ້ນ ເຮົາກັນກລັວຄວາມຕາຍ ເພຣະເຮົາມຍືດມັນ ຄືອມັ້ນໃນຮ່າງກາຍອັນນີ້ຕ່າງໜາກ ຄ້າເຮົາຄອນຄວາມຍືດມັນຄືອມັ້ນໃນຮ່າງກາຍນີ້ໂດຍເດີດຂາດ ເຮົາຈະໄມ່ຮູ້ສຶກກລັວຕາຍ ເພຣະວ່າຜູ້ທີ່ຮູ້ວ່າຕາຍນັ້ນ ເຂົາໄມ່ໄດ້ຕາຍ ແຕ່ຕົວທີ່ໄມ່ຮູ້ວ່າມັນຕາຍຕ່າງໜາກ ມັນຕາຍ

ຮ່າງກາຍນີ້ເປົ້າຍບໍ່ເໝືອນກັບບ້ານຫລັງໜີ້ ບ້ານຫລັງໜີ້ຄ້າມັນພັດລົງໄປແລ້ວເຮົາອາສີຍໄມ່ໄດ້ ເຮົາກີ່ນີ້ໄປສ້າງບ້ານອູ້ໃໝ່ ຈິຕວິຜູ້ຢານຂອງເຮົາທີ່ອາສີຍອູ້ໃນຮ່າງອັນນີ້ກີ່ເໝືອນກັນ ຄ້າຮ່າງອັນນີ້ມັນກຽດໂກຮມພັດສລາຍຕ້າໄປ ຈິຕວິຜູ້ຢານດວງນີ້ກີ່ໄປສ້າງບ້ານອູ້ໃໝ່ ຂີ່ຄົວສ້າງອັດກາພໃໝ່

ແລ້ວທີ່ນີ້ສັງໄດ້ທີ່ພາເຮາໄປ

ກົງຂອງກຣມ ເຮົາທຳດີກີ່ໄປດີ ທຳໜ້ວກີ່ໄປໜ້ວ

ปฏิบัติเพื่อสร้างกิเลส-
ปฏิบัติเพื่อตัดกิเลส

จุดมุ่งหมายในการบวช...

ฉันจะรักษาศีลสิกขาบทวินัยให้บริสุทธิ์สะอาด

ทำจิตให้มุ่งตรงต่อความพันทุกข์

อันนี้คือสายตรองของพระพุทธเจ้า

ถ้าใครเป็นเกลอธิษฐานจิต...

สาธุ! ขอให้คนเข้าวัดเข้าวามากๆ

เอาทรัพย์สมบัตินมาสร้างวัดสร้างวาให้มากๆ

อันนี้มันออกนอกกลุ่นออกแบบไปแล้ว

เพราะอันนั้นมันเป็นแต่เพียงผลพลอยได้

ປະກົບຕີເພື່ອສ້າງກິເລສ-ປະກົບຕີເພື່ອຕັດກິເລສ

ແສດງຮຽນທີ່ສັງເວັບນີຍສດານ ສການທີ່ຕັດກິເລສ

ເມືອງພູຖອຄຍາ ປະເທດອົບເດີຍ

ວັນທີ ២០ ພຸດສົກຈັກຍານ ພ.ສ. ២៥៣៨

ກາຣປະກົບຕີເພື່ອສ້າງກິເລສ

ນ ສານທີ່ແຫ່ງນີ້ ສມເດືຈພະສັນມາສັນພຸທົມເຈົ້າຂອງເຮົາ
ກາຍຫລັງທີ່ພຣະອອງຄົ້ມໄດ້ນຳເພື່ອທຸກຮົງກິໂຄຍາມາທຸກແບບທຸກຮູບ ແລະໄປ
ຕຶກຂາໃນສຳນັກອາຈາරຍີຕ່າງໆ ສຳນັກອາຈາරຍີໄດ້ ຖາມີຕືນໃດ ທີ່ມີ
ຊື່ເສີຍງໂດ່ງດັ່ງແລະເກົ່າທີ່ສຸດໃນສັນຍັ້ນ ພຣະອອງຄົ້ມໄດ້ປຶກຂາມົດ
ທຸກໜາທຸກແໜ່ງ ຕຶກຂາຈົນຈົບຫລັກສູງສູງຂອງຄົມອາຈາරຍີນັ້ນໆ ທີ່ຈົ່ງຄົນາ-
ຈາຮຍີສັນຍັ້ນນີ້ມາການນຳເພື່ອສົມາລົງເພື່ອໄທໄດ້ມານ ໄດ້ອົກສູງສູງ
ຄື່ອ ນຳເພື່ອສົມາລົງ ມານສມາປັດ ມຸ່ງທີ່ຈະໄໝຈົດ ສົງບ ນິ່ງ ອູ້ ຕື່ນ
ເບີກນານ ອູ້ກາຍໃນຈົດເພີ່ງຍ່າງເດືອຍວ ແລ້ວຈຸດມຸ່ງໝາຍຂອງການ
ປະກົບຕີກີເພື່ອຈະສ້າງຂໍ້ເສີຍງ ເປັນອັນວົາຄົນາຈາຮຍີຫວັນກັບປະກົບຕີ
ໃນສັນຍັ້ນຍັງຖືກໂລກຮຽມຫວັນກັບປະກົບຕີໃຫຍ່ ເພື່ອສ້າງກິເລສ
ຢັງຕົດອູ້ໃນ ລາກ ຍົກ ສວຣເສຣີໝູ ສຸຂ ນິນທາ ທຸກໆ ກາຣປະກົບຕີ
ກີມຸ່ງທີ່ຈະສ້າງບາຮມີໃໝ່ລູກຕີ່ຈົບຕີ່ຈົບຫາມາກມາຍ ເປັນທີ່ນີ້ມັນນັບຄື່ອ
ຂອງປວງໜີໃນຍຸດນັ້ນສັນຍັ້ນ ຈຶ່ງອູ້ໃນລັກຂະແນະແໜ່ງກາຣປະກົບຕີ
ເພື່ອແສງຫາລາກພລ ແສງຫາບຣິວາຣ “ໄມ້ໄດ້ມຸ່ງເພື່ອຄວາມຫລຸດພັນ
ໂດຍຕຽງ

ແຕ່ຈະດ້ວຍປະກາດໄດ້ກີ່ຕາມ ກາຣປະກົບຕີຂອງທ່ານເໜ່ລ່ານັ້ນ
ກີເປັນກາຣສ້າງບາຮມີ ເພຣະຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງຄົນໃນຍຸດນັ້ນ ຄວາມ

สำเร็จที่เข้าพึงประสงค์อยู่ตรงที่ว่า ในเมื่อปฏิบัติเคร่งครัดบำเพ็ญ
ศีลแบบแก่กล้า พระพรหม พระศิริวัช พระนารายณ์ หรือพระเจ้าที่
เขานับถือ จะประทานพรให้เข้าเป็นอย่างนั้นเป็นอย่างนี้ ซึ่งสุด
แท้แต่เขาจะสร้างปณิธานความปรารถนาไว้อย่างไร ก็เป็นอันว่า
การปฏิบัติเพื่อมุ่งลากผล ชื่อเสียง เป็นที่ประทับใจของปวงชน
ในยุคนั้นสมัยนั้น การปฏิบัติของท่านเหล่านั้นจึงชื่อว่าปฏิบัติเพื่อ
สร้างกิเลส เข้าอาโกรธรรมเหติด ไว้บนศีรษะ

สมาร์ทในมานตั้งกิเลสไม่ได้

แต่เมื่อสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าของเราระองค์ได้ทรง
ศึกษาในสำนักของคณาจารย์นั้นๆ เข้าไปศึกษาในสำนักอาจารย์
ใด อาจารย์นั้นก็หมดภูมิ คือหมดภูมิที่จะสอนพระองค์อีกต่อไป
เช่นอย่างไปปฏิบัติในสำนักของอาพาดราบส อุทกดาบส ก็สอน
พระองค์ได้เพียงแค่สาม ๔ คือ ปฐมภาน ทุติยภาน ตติยภาน
จตุตติภาน เท่านั้น เมื่อถึงภานขั้นนี้แล้ว อาจารย์หงษ์สองกับอก
ว่าหมดภูมิแล้ว ไม่มีอะไรจะสอนท่านอีกต่อไป ขอให้ท่านอยู่ใน
สำนักเพื่อช่วยอบรมสั่งสอนประชาชน คิริยาบุคิริย์ต่อไปเกิด

เมื่อพระพุทธองค์ได้พิจารณาดูโดยรอบครบแล้ว คือ พระองค์สังเกตอย่างนี้ ในขณะที่จิตของพระองค์อยู่ในสมาธิ มานั้นที่ ๔ ร่างกายตัวตนก็หายหมด มีแต่จิตดวงเดียว นิ่ง สว่าง โลยเด่นอยู่ในท่ามกลางแห่งความว่าง แต่จิตอาศัยความสว่างเป็นอารมณ์ ความรู้สึกยินดีไม่มี ความรู้สึกยินร้ายไม่มี คณารายylean นั่นเข้าใจถือว่าเข้าหมดกิเลสแล้ว แต่เมื่อพระองค์ได้

ทรงศึกษาจนจบหลักสูตรของอาจารย์ดังกล่าว ในขณะที่จิตอยู่ใน
สมัย มองหาเกลส์ตัวได้ก็ไม่มี เป็นจิตบริสุทธิ์สะอาดแท้จริง แต่
ยังไม่เป็นอมตะ เพราะเมื่อออกจากสมัยมาแล้ว เมื่อตาก็จะ
ลึ้น กาย และใจ ได้สัมผัสกับรูป เสียง กลิ่น รส โภภรรพะ ชั้มมา-
รรณ์ ความยินดียินร้ายยังมีปรากฏอยู่ในจิต

พระองค์จึงพิจารณาอย่างรอบคอบว่า นี่มันยังไม่สิ้นสุด
ยังไม่ถึงที่สุด ถ้าหากว่าเรามาดกิเลสอย่างแท้จริง อยู่ในสามัญ
เป็นอย่างไร กิเลสไม่มี เมื่อออกจากสามัญแล้ว กิเลสมันก็ต้อง^ก
หมดไป สิ่งที่ส่อแสดงให้พระองค์รู้ว่าพระองค์ยังมีกิเลสอยู่ ก็
 เพราะยังมีความยินดี ยินร้าย พโใจ ไม่พโใจ แล้วก็ยังมีเด่นอยู่
 ในสังขารร่างกาย ว่าเป็นเรา เป็นเขา เป็นของเรา ของเข้า ดังนั้น
 พระองค์จึงตัดสินพระทัยอย่างแน่วแน่ว่า เรายังไม่สำเร็จ

ເອົາໂຄກຮຽມມາຮອງນັ້ນ

ภาษาหลังจากที่พระพุทธองค์ได้รับหยาด ณ กำข่องโสตถิย-
พระมหาณี กุสสะ แปลว่า หยาด ค่า แปลว่า ข้อง แปลว่า ติด
มาตอนนี้ พระองค์เอาหยาด ณ กำข่องเป็นบลัลังก์ประทับนั่ง
มุ่งหน้ามุ่งตาประพฤติปฏิบูติ โดยไม่มุ่งผลประโยชน์อันใดในด้าน
วัตถุธรรม มุ่งแต่ที่จะดำเนินไปสู่ความตรัสรู้ ความหมดกิเลส
ความเป็นพระอรหันต์เท่านั้น จึงได้ชื่อว่าอาโลกรธรรม ณ นารองนั่ง
แทนที่จะเอาเกิดไว้บนศีรษะดังก่อน คราวนี้อาโลกรธรรมมารองนั่ง
ในเมื่อพระองค์ประทับนั่งเป็นที่เรียบร้อย พระองค์นั่ง^{อย่างไร} เรายังเห็นพระพุทธอรูปนั่งขัดสมาธิอย่างไร พระองค์ก็

ປະທັບນັ້ງອ່າງນັ້ນ ອັນນີ້ໄມ້ຕ້ອງອົບາຍ ພວພະອອງຄົກປະທັບນັ້ງຂັດສາມາດີເປັນທີ່ເຮັດວຽກ ພຣະອອງຄົກຕັ້ງກາຍໃຫ້ຕຽງ ດຳຮັງສົດໃໝ່ນັ້ນ ດືອກກຳທັນດຽວຢູ່ທີ່ຈິຕຂອງພຣະອອງຄົກເພີ່ມຄ່າຍເດືອຍ ໄນໄມ້ໄດ້ສັນໃຈກັບສິ່ງໃດໆ

ຈຸດເຮັ່ມຂອງການປົກປັບຕົວຢູ່ກໍລຳມໜາຍໃຈ

ແຕ່ໃນຂ່າວຂະແຈຕັນນັ້ນເອງ ພວພະອອງຄົກມາວິຕກວ່າເຮົາຈະເຮັ່ມກັນທີ່ຈຸດໄහນ ອຕືຕາມນີ້ຄືອກາຮມນີ້ໃນອົດຕິໄດ້ຜຸດຂຶ້ນມາໃນພຣະທັຍຂອງພຣະອອງຄົກ ທຳໄທພຣະອອງຄົກຮຽນຮໍາລືກຄົງເນື່ອສມ້ຍັງເປັນພຣະກຸມາຮ ຂະພະພຣະບິດາທຳພິທີແຮກນາຂວັງ ພີ່ເລື້ອງນາງນມຜູກພຣະຢູ່ໃຫ້ບຣາທມອຢູ່ໃຫ້ຕັ້ນຫວ່າ ໃນຂ່າວທີ່ພີ່ເລື້ອງນາງນມແລະຄົນທັ້ງໝາຍກຳລັງເພີດເພີ້ນໃນກາຮຽນຮໍາມຮສພ ດູພິທີແຮກນາຂວັງ ໄດ້ປັບປຸງໃຫ້ພຣະອອງຄົກບຣາທມໃນພຣະຢູ່ໃຫ້ຕັ້ນຫວ່າແຕ່ເດືອຍດາຍ ໃນ ໂອກສ໌ທີ່ວ່າງຈາກກາຮຽນຮໍາມຮສພ ພຣະອອງຄົກຂະແໜເປັນພຣະກຸມາຮເລັກງ ທຽນວິຕກຄົງລົງລໜາຍໃຈ ກຳທັນດຽວລໜາຍໃຈເປັນອາຮມນີ້ ນັ້ນວ່າພຣະອອງຄົກໄຕ້ສໍາເລົ້ວຈົປລູມມານຕັ້ງແຕ່ຍັງທຽນພຣະເຍົວງ

ເນື່ອພຣະອອງຄົກມາຮໍາລືກຄົງທີ່ຕຽນນີ້ ພຣະອອງຄົກໄດ້ຄວາມຮູ້ຕັ້ວຂຶ້ນມາວ່າ ຈຸດເຮັ່ມຂອງການປົກປັບຕົວຢູ່ກັນທີ່ຕຽນນີ້ ດືອກ ເຮົາຈະກຳທັນດໜາຍໃຈເປັນອາຮມນີ້ ເພື່ອຕຶກຂາໃຫ້ຮູ້ຄວາມເປັນຈິງຂອງຮ່າງກາຍແລ້ວພຣະອອງຄົກມີພຣະສົດກຳທັນດຽວລໜາຍໃຈເຂົ້າ-ຫາຍໃຈອອກ

ວິທີກາຮຂອງພຣະອອງຄົກນັ້ນ ເພີ່ມແຕ່ມີພຣະສົດກຳທັນດຽວຢູ່ຈິຕອຢູ່ເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ເພຣະອາສັຍທີ່ກ່າຍກັບຈິຕຂອງພຣະອອງຄົກຍັງມີຄວາມສັມພັນຮັກນອຢູ່ ເນື່ອຈິຕອຢູ່ວ່າງງ ສິ່ງທີ່ຈະປຣາກງູດເດັ່ນຫັດ ກົດລົມຫາຍໃຈ ເພຣະອາສັຍທີ່ພຣະອອງຄົກເຄຍບຣາລຸປູມມາແລ້ວ ຈິຕຂອງ

พระองค์จึงจับลมหายใจเข้า-หายใจออก แต่พระองค์เพียงแต่มี
พระสติกำหนดรู้ลมหายใจเดียว ๆ ไม่ได้บังคับลมหายใจ ไม่ได้
บังคับจิตให้สงบ ปล่อยไปตามธรรมชาติ

พระองค์กำหนดเอาพระสติอย่างเดียว รู้ที่จิต บางครั้ง
ลมหายใจปรากฏว่าหายบ คือหายใจแรงขึ้น พระองค์ก็ปล่อยไป
ตามธรรมชาติ ในบางครั้งลมหายใจค่อยละเอียดลง ละเอียดลง
คล้าย ๆ กับจะหยุดหายใจ พระองค์กลัวว่ามันจะเลยเกิด พระองค์
ก็นึกว่าลมหายใจยังอยู่ เพื่อกระตุนเตือนจิตให้มีความหมายขึ้น
ลมหายใจก็ปรากฏเด่นชัดขึ้น แล้วก็กำหนดรู้ลมหายใจอย่างไม่
ลดลง แล้วพระองค์ไม่ได้นึกว่า ลมหายใจสั่น ลมหายใจหาย
ลมหายใจหายบ ลมหายใจละเอียด เพียงแต่กำหนดรู้เฉยอยู่
เท่านั้น ปล่อยให้ทุกสิ่งทุกอย่างเป็นไปเองตามธรรมชาติของจิต

ເຫັນອາກາຣ ๓๒

ເມື່ອහນັກ ເຂົ້າ ຈິຕີດລມໝາຍໃຈອ່າງເໜີຍແນ່ນ ໃນບາງ
ຮັງພຣະອົງຄົມອົງເຫັນລມໝາຍໃຈວົງອອກ-ວົງເຂົ້າ ເປັນທ່ອຍາສວ່າງ
ເໜືອນຫລອດໄຟເນືອນ ຮັກ ເຂົ້າ ພອຈິຕສົງບລະເວີດເຂົ້າໄປໃນ
ຮະຫວ່າງອຸປະກອນ ຈິຕຂອງພຣະອົງຄົມວົງເຂົ້າໄປສົງ ນຶ່ງ ສວ່າງ
ອູ້ໃນທໍາມກລາງຂອງຮ່າງກາຍ ໄປຮົມຕັ້ງອູ້ໃນທໍາມກລາງຮະຫວ່າງ
ທຽງອອກ ຄວາມສວ່າງໄສວແຜ່ໜ້າອອກມາຫ້ວ່າຮ່າງກາຍ ພຣະອົງຄົມ
ຄວາມຮູ້ສຶກປະໜີ່ວ່າຄວາມສວ່າງໄດ້ຮອບຄລຸມພຣະກາຍຂອງພຣະອົງຄົມ
ອູ້ ໃນຊ່ວ່ງນັ້ນທໍາໃຫ້ພຣະອົງຄົມເກີດຄວາມຮູ້ຄວາມເຫັນ ເຫັນອາກາຣ ๓๒
ທີ່ເຮົາຍືດມາເປັນບຖສວດມນີ້ໃນປັຈຈຸບັນນີ້

อะยัง ໂຂ ເມ ກາໂຍ	ກາຍຂອງເຮັນຝຶ່ງແລ້,
ອຸທັນ ປາທະຕະລາ	ເບື່ອງບນແຕ່ພື້ນເຫັນຂຶ້ນມາ,
อะໂຮ ເກສະມັດຄະກາ	ເບື່ອງຕຳແຕ່ປລາຍຸມມລົງໄປ,
ຕະຈະປະວິຍັນໂຕ	ມີໜັງທຸມອູ່ເປັນທີ່ສຸດຮອບ,
ປູໂໂຮ ນານັປປກາຮສສະ	ເຕີມໄປດ້ວຍຂອງໄມ່ສະວັດມີ
ອະສຸງໂນ	ປະກາຣຕ່າງໆ,
ອັດດີ ອິມສົມິງ ກາຍ	ມືອງໃນກາຍນີ້,
ເກສາ	ຄືອພນທັງໝາຍ,
ນະຂາ	ຄືອເລີບທັງໝາຍ,
ຕະໂຈ	ຄືອໜັງ,
ນະຫາງ	ຄືອເວັນທັງໝາຍ,
ອຸ້ມືມົງໝັ້ງ	ເຢືອໃນກະດູກ,
ຫະທະຍັງ	ຫ້ວໃຈ,
ກີໂລມະກັງ	ພັງຜິດ,
ປັປາສັງ	ປອດ,
ວັນຕະຄຸນັ້ນ	ໄສ່ນ້ອຍ,
ກະຮີສັງ	ອາຫາຣເກ່າ,
ປິດຕັ້ງ	ນໍ້າດີ,
ປຸ່ພໂພ	ນໍ້າເຫຼືອງ,
ເສໂຖ	ນໍ້າເໜື້ອ,
ອັສສຸ	ນໍ້າຕາ,
ເຂົພ	ນໍ້າລາຍ,
ລະສິກາ	ນໍ້າໄຂຂ້ອ,
ໂລມາ	ຄືອຂນທັງໝາຍ,
ທັນຕາ	ຄືອພນທັງໝາຍ,
ມັງສັງ	ຄືອເນື້ອ,
ອົ້ງ	ຄືອກະດູກທັງໝາຍ,
ວັກກັງ	ມ້າມ,
ຍະກະນັງ	ຕັບ,
ປີ້ກະກັງ	ໄຕ,
ອັນດັງ	ໄສ່ໃໝ່,
ອຸທະວິຍັງ	ອາຫາຣໃໝ່,
ມັດຄະເກ	ມັດຄະລຸງຄັງ ເຢືອໃນສມອງ
ເສມ້ອງ	ນໍ້າເສລດ,
ໂລທິຕັ້ງ	ນໍ້າເລືອດ,
ເມໂທ	ນໍ້າມັນຂັນ,
ວະສາ	ນໍ້າມັນເຫລວ,
ສິງພານິກາ	ນໍ້າມູກ,
ມູດຕັ້ງ	ນໍ້າມູນຕຽງ

ເລວະ ມະຍັງ ເມ ກາໂຍ	ກາຍຂອງເຮົານີ້ຍ່າງນີ້,
ອຸທ໌ພັ້ງ ປາທະຕະລາ	ເບື່ອງບນແຕ່ພື້ນເທົາຂຶ້ນມາ,
ອະໂນ ແກສະມັດຄະກາ	ເບື່ອງຕໍ່າແຕ່ປລາຍພມລົງໄປ,
ຕະຈະປະຮີຍັນໂດ	ມີໜັນໜຸ່ມອູ່ເປັນທີ່ສຸດຮອບ,
ປູໂໂຮ ນານັ້ນປະກາຮັສສະ	ເຕີມໄປດ້ວຍຂອງໄມ່ສະອາດມີ
ອະສຸງຈິໂນດີ.	ປະກາຮັສຕ່າງໆ ອຍ່າງນີ້ແລ.

ความรู้อันนี้ พระพุทธองค์ได้รู้เห็นก่อนการตรัสรู้ แล้วก็กล่าวเป็น กายคตาสติสูตร ที่เราผู้ปฏิบัติยังเป็นแนวทางแห่งการพิจารณาอสภากรรรมฐาน

เมื่อจิตของพระองค์ไปส่งบ นิ่ง สว่าง อญญาในท่ามกลางของร่างกาย ทำให้พระองค์รู้ความเป็นจริงของร่างกายทั่วหมดในขณะจะตเดียว คือ พระองค์มองเห็นหัวใจกำลังเต้น สูบฉีดโลหิตไปเลี้ยงส่วนต่างๆ ของร่างกาย มองเห็นปอดกำลังสูดอากาศเข้าไปเลี้ยงร่างกาย มองเห็นตับกำลังแยกเก็บอาหารอันละเอียดไว้สำหรับเลี้ยงร่างกาย มองเห็นตับอ่อนกำลังทำหน้าที่ช่วยย่อยอาหารและนำเอกสารดมาช่วยย่อยอาหาร ทำให้สุขภาพร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์ พระองค์รู้ทั่วถ้วนหมดทุกสิ่งทุกอย่างในขณะจะตเดียว

ເຕີຍມກ້າວສຸກມີຣຣມບັນໂລກຸດຕະ

แล้วพระจิตของพระองค์ก็วิตกอยู่กับสิ่งเหล่านี้ กำหนดรู้
อยู่กับสิ่งเหล่านี้ จนกระทั่งจิตละเอียดลงไป ละเอียดลงไป กาย
จางหายไป ยังเหลือแต่จิตนิ่ง สว่าง ว่าง ตื่น เปิกบาน เพียงอย่าง

ເດືອນທີ່ເກົ່ານັ້ນ ໃນຈັກຮວາລົ້ນ ຄລ້າຍໆ ກັບວ່າມີແຕ່ຈິຕຂອງພຣະອອກໍ
ດວງເດືອນທີ່ເກົ່ານັ້ນສ່ວ່າງໄສວອຍໍ ໃນຕອນນີ້ຈິຕຂອງພຣະອອກໍເປັນຈິຕ
ພຸທະນະ ຜູ້ຮ່າງ ຜູ້ດື່ນ ຜູ້ເບີກບານ ຈິຕເປັນ ອັດຕາ ທີ່ປະ ມີຕົນເປັນເກະເກະ
ເປັນ ອັດຕະ ສຽນາ ມີຕົນເປັນທີ່ຮັບລຶກ ຄື່ອ ຮະລິກຮູ້ອຍໍທີ່ຕົນ ຮູ້ອຍໍທີ່ຈິຕ
ອັດຕາ ທີ່ ອັດໂນ ນາໂຄ ຈິຕມີຕົນເປັນຕົນຂອງຕົນ
ເມື່ອພຣະຈິຕຂອງພຣະອອກໍໄປດໍາຮັງອຍໍໃນສາມານີ້ຂັ້ນຈຸດຄວາມ
ນານພອສມຄວາມ ຕ່ອນນີ້ຈະໄດ້ລຳດັບອອກໍຄວາມ

ປຸ່ມຄວາມ ມີ ວິຕກ ວິຈາර ປີຕີ ສຸຂ ເອກັດຄຕາ
ວິຕກ ພມາຍເຖິງຈິຕໄປຮູ້ອຍໍໃນສິ່ງໆ ບໍ່ໄດ້ຮັບອານຸຍາຍຫຼຸດພາກໃນ
ຈິຕເພີຍອຍໍຢ່າງເດືອນ ແລ້ວກີ່ມີປີຕີ ມີຄວາມສຸຂ ມີເອກັດຄຕາຄວາມເປັນ
ທີ່ນີ້ ຄື່ອຈິຕຮູ້ອຍໍທີ່ຈິຕ ອັນນີ້ເປັນປຸ່ມຄວາມ
ທຸດຍຄວາມ ຈິຕໄມ້ໄດ້ຢືດສິ່ງຮູ້ ແຕ່ຮູ້ອຍໍທີ່ຕັ້ງເອິງ ແຕ່ກົງຍັງຮູ້ສີກວ່າ
ມີປີຕີ ມີສຸຂ ແລ້ວມີເອກັດຄຕາ

ຕະຍົມຄວາມ ເມື່ອຈິຕສົງບະເລີຍດັບໄປ ປລ່ອຍວາງປີຕີ ຍັງເຫັນ
ແຕ່ຄວາມສຸຂ ມີຄວາມເປັນທີ່ນີ້ ກົ້ວໝູ່ໃນມານທີ່ ۳ ຕອນນີ້ຈະຮູ້ສີກວ່າ
ກາຍລະເອີຍດ ຄ່ອຍຈາງໄປ ຈາງໄປ ແຕ່ຍັງປຣາກງວ່າ ຈິຕຈະເສວຍສຸຂ
ໃນປີຕີອຍ່າງລັນພັນ ຜົ່ງຈະຫາຄວາມສຸຂໄດເປົ້າຍເຖິງໄມ້ໄດ້

ຈຸດຄວາມ ແລ້ວໃນທີ່ສຸດກາຍກົ້າຍໄປ ຄວາມສຸຂກົ້າພລອຍ້າຍ
ໄປດ້ວຍ ຍັງເຫັນແຕ່ຈິຕນີ້ ສ່ວ່າງໄສວ ອຍໍເກົ່ານັ້ນ ຈິຕເປັນທີ່ນີ້ຄື່ອ
ເອກັດຄຕາ ແລ້ວກີ່ເປັນກລາງໂດຍເຖິງຮຣມ ຜົ່ງເຮັດວຽກວ່າອຸບເບກຂາ
ຂອຍ້າອົກທີ່ທີ່ນີ້ວ່າ :

ຄວາມທີ່ ۱ ປະກອບດ້ວຍອອກໍ ۵ ຄື່ອ ວິຕກ ວິຈາර ປີຕີ ສຸຂ
ເອກັດຄຕາ

ผ่านที่ ๒ ประกอบด้วยองค์ ๓ คือ ปีติ สุข เอกัคคตา
ผ่านที่ ๓ ประกอบด้วยองค์ ๒ คือ สุข กับเอกัคคตา
ผ่านที่ ๔ ประกอบด้วยองค์ ๒ คือ เอกัคคตากับอุเบกขา
เป็นอันว่า ในช่วงนั้นจิตของพระองค์กำรอยู่ในจตุตถามา
เมื่อเข้าถึงจตุตถามาแล้ว แทนที่จะก้าวหน้าไปอาภารา-
นัญญาตนะ วิญญาณนัญญาตนะ อาการญัจญญาตนะ เนวสัญญา-
นาสัญญาตนะ แต่พอขยายบะจะเคลื่อนจากผ่านที่ ๔ วิ่งเข้าไปสู่
สัญญาเวทย์ตนໂຮ คือ เข้านิໂຮສਮាបติ จิตอยู่ในนิໂຮສມາบติ
กับความสว่าง จิตรู้อยู่ในจิตอย่างละเอียด สัญญา เวทนาดับ
ไปหมด แต่ก็ยังมีเหลือรู้อยู่เพียงนิดเดียวเท่านั้น สัญญาเวทย์ต-
นิໂຮเป็นฐานสร้างพลังจิต คือ พลังสมารธ พลังสติปัญญา เพื่อ
เตรียมก้าวขึ้นสู่ภิธรรมขั้นโลกุตระ

ผู้รับแจ้งโลก

เมื่อจิตของพระองค์ดำรงอยู่ในสัญญาเวทย์ตันโนรา สร้าง
พลังเพียงพอแล้ว จิตเบ่งบานอกรากอีกทีหนึ่ง สามารถแพร่ร่มมี
สว่างไสวครอบคลุมจักรวาลทั้งหมด ไม่มีสิ่งใดจะปิดบังดวงจิต
ดวงนี้ พระจันทร์ พระอาทิตย์ เม้มะส่องแสงลงมาสู่โลก ก็ส่อง
ไปได้ในเฉพาะที่ที่ไม่มีสิ่งกั้นบัง แต่จิตของพระพุทธองค์นั้นส่อง
สว่างไปทั่วทุกหนทุกแห่ง ไม่มีสิ่งกั้นบัง ไม่มีอะไรที่จะปิดบังดวงจิต
ดวงนี้ได้ ทรงมองทะลุจนกระหั้นบาดลึกพิภพพญาณค มอง
ทะลุจนกระหั้นผืนแผ่นดิน พระองค์สามารถกำหนดความหนา
ของแผ่นดินได้ ๘๔,๐๐๐ โยชน์ ในช่วงนั้นทำให้พระองค์ตรัสรู้เป็น

โลกวิทุ ผู้รับแจ้งโลก

โลกตามความหมายในทางธรรมะ มืออยู่ ๓ โลก
ยมโลก ได้แก่ โลกเบื้องตា คือ ตា กว่าภูมิมนุษย์และสัตว์
เดร็จฉานลงไป ได้แก่ ภาพของภูตผีปีศาจ อสุรกาย สัตว์นรก
มนุสสโลก ได้แก่ แคนเป็นที่อยู่ของมนุษย์และสัตว์ผู้มีกาย
มีใจ

เทวโลก ได้แก่ แดนเป็นที่อยู่ของเทวดา ตั้งแต่เทวดาซึ่ง
ชาตุม สูงสุดจนกระทั้งถึงพระมหาโลกซึ่นอกนิภัย พระมหา
พระองค์ทรงรู้พร้อมในขณะจิตเดียว ทั้งยมโลก มนุสสโลก
เทวโลก

การตรัสรู้ของพระพุทธองค์

แล้วความรู้ที่เกิดต่อไปอีก :

ทำไม่สัตว์ทั้งหลายจึงมีประเภทต่างๆ กัน อันนี้พระองค์ยังไม่ได้คิดเช่นนั้น เพียงแต่เมื่อทรงเห็นความแตกต่างของมนุษย์เทวดา อินทร์ พรหม ยม ยักษ์ ภูต ผี ปีศาจ เปรต อสุรกายทั้งหลายเท่านั้น

แล้วก็รู้กฎของการรบเป็นสิ่งจำแนกสัตว์ให้มีประเภทต่างๆ
รักษาศีลธรรมที่เป็นเหตุเป็นปัจจัยให้สัตว์ทั้งหลายต้องทำการรบ
แต่ในขณะที่พระองค์รู้นั้น รู้นิยมอยู่เฉยๆ แต่ว่ารู้จนกระทั้ง
เหตุ รู้ทั้งปัจจัย รู้ทั้งความเป็นไปของมวลหมู่สัตว์ทั้งหลายใน
จักรวาลนี้ แต่จิตดวงนี้คิดไม่เป็น พูดไม่เป็น สักแต่่าวรู้ สักแต่
ว่าเห็น ว่าเห็น แล้วก็สามารถบันทึกข้อมูลต่างๆ เอาไว้พร้อมหมด

ทั้งเรื่องของ บุพเพนิวานุสสติญาณ จตุปปاتญาณ อาสวักขย-
ญาณ บันทึกไว้พร้อมไม่มีขาดตกบกพร่องตามวิสัยของพระสัพพัญญู
อันนี้เป็นการตรัสรู้ของพระพุทธองค์

พระพุทธองค์ตรัสสูญในขณะที่จิตไม่มีร่างกายตัวตน จิต
ดวงนี้แม้ไม่มีร่างกายตัวตน สามารถรู้เห็นทุกสิ่งทุกอย่างได้ แต่
ว่าพุดไม่เป็น คิดไม่เป็น ทำไม่จึงเป็นเช่นนั้น จิตของเรานี่จะคิด
ได้ ต่อเมื่อสัมพันธ์อุยกับร่างกาย เมื่อแยกออกจากกายไปแล้ว
ไม่มีเครื่องมือ จึงคิดไม่เป็น ความคิดมันเกิดจากประสาททาง
สมอง จิตไม่มีร่างกายตัวตน ไม่มีรูปไม่มีร่าง จึงไม่มีมันสมองที่จะ
ใช้เป็นความคิด เพราะฉะนั้น รู้เห็นอะไรก็ได้แต่ ning ลูกเดียว แต่
สามารถบันทึกข้อมูลต่างๆ ไว้พร้อมหมด ไม่มีขาดตกบกพร่อง

ເຈົ້າຄູວັບສສນາ ພິຈາລະນາກທວນ

เมื่อพระองค์ได้ตรัสรู้เป็นโลกวิทุลส์เอียดถีถัวนดีแล้ว จิตของพระองค์ถอนจากสมาชิกขันนี้มา พอมารู้สึกว่ามีภายใน ตอนนี้ได้เครื่องมือแล้ว จิตของพระองค์จึงมาพิจารณาบทวนสิ่งที่รู้เห็นนั้นซ้ำเติมอีกทีหนึ่ง เรียกว่า เจริญวิปัสสนา

ทรงพิจารณาเรื่อง ปุพเพนิวาสานุสสติญาณ การระลึกชาติหนหลังได้ ตั้งแต่ชาติที่ ๑ ๒ ๓ ร้อยชาติ พันชาติ หมื่นชาติ แสนชาติ ล้านชาติ ไม่มีที่สิ้นสุด ว่าพระองค์เคยเกิดเป็นอะไรบ้าง กว่าจะได้มารถึงการตรัสรู้นี่ นอกจากพระองค์รู้เรื่องของพระองค์เองแล้ว ยังสามารถรู้เรื่องของคนอื่น สัตว์อื่นได้ด้วย ว่ามวลสัตว์ทั้งหลายในจักรวาลนี้ได้เกิดมาแล้วกี่พกีชาติ เคยเป็นอะไร

มาบ้าง อันนี้เป็นความรู้เรื่องปุพเพนิวานุสสติญาณ

จิตพระองค์พิจารณาเรื่องปุพเพนิวาสานุสสติญาณคือญาณ
รู้ชาติก่อนภพก่อนว่าเคยเกิดเคยตายมาแล้วกี่ครั้งกี่หน นอก
จากพระองค์จะรู้เรื่องของพระองค์เองแล้ว พระองค์ยังสามารถ
รู้เรื่องของคนอื่นและสัตว์อื่น จนกระทั่งเรื่องของเทวดา อินทร์
พรหม ยม ยักษ์ ว่าพวกทั้งหลายเหล่านี้ตายเกิดมาแล้วกี่ภพกี่
ชาติ อันนี้เรียกว่า ปุพเพนิวาสานุสสติญาณ ทรงพิจารณาเรื่องนี้
จบลงในปฐมยาม

แล้วก็พิจารณาการเกิดและจุดของสัตว์ทั้งหลายที่เป็นไปตามอำนาจของกรรม จุดก็คือตาย เกิดก็คือเกิดนั่นแหล่ ทำไม่สัตว์ทั้งหลายจึงมีประเภทต่างๆ กัน อะไรเป็นเหตุ อะไรเป็นปัจจัย เพราะกรรมเป็นเหตุเป็นปัจจัย จึงได้เป็นภาษิตขึ้นมาว่า ก้มมังสัตเต วิภัชชดิ กรรมย่อมจำแนกสัตว์ให้มีประเภทต่างๆ กัน เกิดขึ้นตั้งแต่ในสมัยนั้น

เพราະນະນັ້ນ ເມື່ອພຣະອງຄໍທຣສອນມຣຣມແກມວລສັຕວໜັກ
ຫລາຍ ພຣະອງຄໍຈຶ່ງສອນໃຫ້ພິຈາກຮາກຮມເປັນສ່ວນໃຫ້ຢ່າງ
ກຮຮມເປັນຂອງຂອງຕຸນ ມີກຮຮມເປັນຜູ້ເທັກ ມີກຮຮມເປັນແດນເກີດ ມີ
ກຮຮມເປັນຜູ້ຕິດຕາມ ມີກຮຮມເປັນທີ່ພຶ່ງອາສີຍ ກົງຂອງກຮຮມເກີດຈາກ
ກາຮທໍາ ກາຮພຸດ ໂດຍອາສີຍຄວາມຄືດເປັນຜູ້ຕັ້ງເຈຕານ ວ່າຈະທໍາ ຈະ
ພຸດ ຈະຄືດ ໃນເມື່ອທໍາອະໄຮລງໄປໂດຍເຈຕານ ສິ້ງນັ້ນສໍາເລົງເປັນກຮຮມ
ເຮື່ອງນີ້ພຣະອງຄໍພິຈາກຮາກຈະບລັງໃນມ້າໝັມຍາມ

แล้วก็ทรงคำนึงต่อไปอีกว่า อะไรเป็นเหตุ เป็นปัจจัย ให้สัตว์ทั้งหลายต้องทำกรรม ก็มาได้ความเป็นภาษาสมดบัญญัติ

ว่า เพราะอวิชชาความรู้ไม่จริง ความรู้ไม่จริงนี้เป็นเหตุให้สัตว์ทั้งหลายทำกรรมตามที่ตนเข้าใจว่าถูกต้อง แต่สิ่งที่สัตว์เข้าใจและมีความเห็นว่ามันถูกต้องนั้น บางอย่างมันก็ถูกต้องตามใจของตนเอง แต่มันขัดกับกฎธรรมชาติ บางอย่างมันก็ถูกต้องตามใจของตนเองและถูกกับกฎธรรมชาติตัวย ดังนั้น สัตว์ทั้งหลายผู้รู้ไม่จริง จึงทำกรรมดี ทำกรรมชั่ว คละเคล้ากันไป หมายถึงทำกรรมที่เป็นบาป ทำกรรมที่เป็นบุญ ทำกรรมที่ชั่ว ทำกรรมที่ดี ภาษาบาลีว่า กุศลกรรม คือกรรมดี อกุศลกรรม คือกรรมชั่ว ทำไปตามความเข้าใจของตนเอง ในเมื่อทำแล้วก็ยอมได้รับผลของกรรม ได้รับผลของกรรมแล้วก็ต้องเกิดอีก เกิดมาอีก็อาศัยกิเลสคืออวิชชา ตัวเดียวันนั้นแหล ทำกรรมแล้วทำกรรมเล่า เกิดแล้วเกิดเล่า ไม่รู้จักจบจักสิ้น เวียนว่ายตายเกิดอยู่ในวัฏฐสงสาร เรื่องนี้พระองค์พิจารณาจนลงในปัจฉิมยาม

ອՐທັດມັຄຄງວານບັງເກີດ

ในเมื่อพระองค์ได้พิจารณา ๓ เรื่อง ตามลำดับญาณทั้ง ๓ จบลงแล้ว จิตของพระองค์ยอมรับสภาพความเป็นจริงว่า ทุกสิ่งทุกอย่างที่ได้ตรัสรู้นี้เป็นความจริงแท้ ไม่แปรผัน ในช่วงขณะนั้น อรหัตมัคคุณเจืองบังเกิดขึ้น ตัดกิเลสอาสวะขาดสะบ้นไปในปัจฉิมยาม จึงได้พระนามว่า อรหัง สัมมาสัมพุทธะ ภควาพระผู้มีพระภาคเจ้าเป็นพระอรหันต์ ดับเพลิงกิเลสเพลิงทุกข์สิ้นเชิง ตรัสรู้ขอบได้โดยพระองค์เอง ด้วยประการจะนี้ อันนี้คือลักษณะการตรัสรู้ของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

ຮ້ອງຮິຍສັຈ

พระพุทธองค์อาศัยกายกับใจเป็นหลักในการปฏิบัติ กำหนดด
จิตให้มีสติรู้เรื่องของกายคือลมหายใจเข้า-หายใจออก การกำหนด
รู้ลมหายใจเข้า-หายใจออก ทำให้พระองค์รู้ความจริงอย่างหนึ่งว่า
ร่างกายนี้เป็นอยู่ด้วยลมหายใจ หยุดหายใจเมื่อไรตายเมื่อนั้น ลม
หายใจเมื่อเข้าไปแล้วไม่กลับออกมาก็ตาย เมื่อออกไปแล้วไม่กลับ
เข้ามาอีก็ตาย

นอกจากจะทำให้พระองค์รู้ความจริงของร่างกายแล้ว ยังรู้
ความจริงอีกอันหนึ่ง คือ มรณสสติ รู้ความตาย

ในขณะเดียวกันของคุณอยู่กับลมหายใจ พระองค์ก็ให้มันอยู่ไป ในบางครั้งจิตปล่อย wang ลมหายใจ ไปเกิดความรู้ความคิดขึ้นมา พระองค์ก็มีประสิทธิภาพนัดรู้ความจริงของใจ คือรู้ความจริงว่าธรรมชาติของใจต้องคิด เพราะความคิดเป็นอาหารของใจ

ความคิดเป็นการบริหารใจให้เกิดมีพลังงาน ความคิดเป็นการผ่อนคลายความตึงเครียดของใจ ความคิดนี้แหละเป็นสิ่งที่เป็นสภาวะให้เราทำงานครุ่นว่า อะไรไม่เที่ยง เป็นทุกข์ เป็นอนัตตา เกิด-ดับ ความคิดนี้แหละมันมายั่วยุให้เราเกิดกิเลส อารมณ์ยินดียินร้าย พ้อใจ ไม่พ้อใจ แล้วก็เกิดสุข เกิดทุกข์ ในเมื่อสุข ทุกข์ pragmā พระองค์กำหนดพระสติรู้ความสุขและความทุกข์อย่างไม่ลดลง เมื่อพระจิตของพระองค์มีพลังแก่กล้าขึ้นก็เกิดปัญญา รู้เห็นความจริงว่า นี่คือทุกขอริยสัจ ทุกขัง อริยสัจจัง ทุกข์เป็นความจริงอันประเสริฐ

ເມື່ອຮູ້ຄວາມຈຣິງອັນປະເສຣີສູແລ້ວ ພຣະອອງຄົກົມໝອນມາພິຈາຮານາ
ວ່າຄວາມທຸກໝົ່ງນີ້ມັນເກີດມາຈາກໄຫ້ ມັນເກີດມາຈາກຕັນຫາຄື່ອງຄວາມ
ທະເຢອທະຍານ ທີ່ນີ້ກຳທຳກຳທຳດຽວຕັນຫາຂອງພຣະພຸທ່ອງຄົກ ພຣະອອງຄົກ
ກຳທຳດຽວແຕ່ເພີ່ງໃນຈິຕເທົ່ານັ້ນ ໂດຍກຳທຳດວ່າ ຄວາມຍິນດີ ອື່ນ ກາມ-
ຕັນຫາ ຄວາມຍິນຮ້າຍ ອື່ນ ວິກວາຕັນຫາ ຄວາມຍິດມັ້ນຄື່ອມັ້ນ ອື່ນ
ກວຕັນຫາ ໃນເມື່ອມີຄວາມຍິດມັ້ນຄື່ອມັ້ນ ມັນກີ້ກີດກ່ອກພເຮີຍກວ່າຄວາມ
ມີຄວາມເປັນ ເມື່ອມີກີພ ກົມື້ຈາຕີ ຈິຕກົປ່ຽນແຕ່ງເຮືອຍໄປ

ชาຕີປີ ທຸກຂາ ຄ້າໄປຢືດຄວາມຄິດປຽບແຕ່ງກີເປັນທຸກໝົ່ງ ແຕ່ຄ້າ
ຈິຕເປັນກລາງໂດຍເທິ່ງຮຣມ ໄມອົດຕິລຳເວີ່ຍງ ຮູ້ແລ້ວປັບລ່ອຍວາງ ກີ
ໄມ້ມີຄວາມທຸກໝົ່ງ

ໜ່າຍປີ ທຸກຂາ ຄ້າໄປຢືດອູ່ໃນຄວາມຮູ້ຄວາມຄິດນັ້ນນານໆ ກີ
ກລາຍເປັນຄວາມແກ່

ມຣັນນີປີ ທຸກໝົ່ງ ຄ້າຄອນຈິຕໄມ້ຂຶ້ນ ຍັງຍືດມັ້ນຄື່ອມັ້ນອູ່ຕລອດ
ໄປ ຕາຍຈຣິງ ເກີດອູ່ທີ່ຕຽນນັ້ນ

ເມື່ອເປັນເຊັ່ນນັ້ນ ກີເກີດຄວາມໂສກເຕັກເສີຍໃຈ ປຣິທ່ວນາກາຮ
ໃນເມື່ອທຸກສິ່ງທຸກອຍ່າງມັນພລັດພຣາກຈາກເຮົາໄປ

ຮູ້ໄຕຮັກເຫັນ

ກົງຫຼຣມชาຕີຄື່ອງສປາວຫຼຣມທັງຫລາຍທີ່ມີອູ່ໃນໂລກນີ້ ນັບ
ແຕ່ກາຍກັບໃຈຂອງເຮົາ ສຖານກາຮົນແລະສິ່ງແວດລ້ອມ ຮູ່ປ ເສີຍງ ກລິນ
ຮສ ສັ້ນຜັສ ດຣມາຮມ່ນ ພຣີອທຸກສິ່ງທຸກອຍ່າງທີ່ມີອູ່ໃນຈັກວຽລນີ້
ກົງຫຼຣມชาຕີຂອງເຮົາ ກີຄື່ອງ ເກີດຂຶ້ນ ຖຽນອູ່ ດັບໄປ ເກີດຂຶ້ນ ຖຽນອູ່
ດັບໄປ ພາຫຍາພຣະພຸທ່ອຈັກທ່ານບໍ່ຢູ່ຕົວ່າ ອັນຈັງ ໄມ່ເທິ່ງ ທຸກໝົ່ງ

เป็นทุกข์ อนัตตา ไม่เป็นตัวของตัวเอง

แล้วสิ่งไม่เที่ยง เป็นทุกข์ เป็นอนัตตา ทำไม่มันเจิงทำให้
มนุษย์เรา呢ต้องเป็นทุกข์ เพราะสิ่งเหล่านั้น ที่เราต้องเป็นทุกข์
 เพราะสิ่งเหล่านั้น เพราะเราไปสำคัญมั่นหมายว่าเราเป็นมนุษย์
 ผู้มีใจสูง เราดันทุรังไปเบ่งอำนาจ คือว่าไปเบ่งทับสิ่งที่มันเป็นไป
 ตามกฎธรรมชาติ อย่างให้มันเป็นไปตามความต้องการของเรา
 ในเมื่อมันไม่เป็นไปตามความต้องการของเรา มันขัดใจเรา เรายัง
 เกิดความทุกข์ นี่ สาเหตุมันก็อยู่กันที่ตรงนี้

พระพุทธเจ้าท่านตรัสไว้แล้ว ท่านพิจารณาไว้แจ้งเห็นชัด
ทุกสิ่งทุกอย่าง 曙光วะทั้งหลายทั้งปวงซึ่งบัญญัติว่าเป็น曙光-
ธรรมนั้นเขามีกฎหมายตัวอยู่ อนิจตา ความเป็นของไม่เที่ยง
ทุกขตา ความเป็นทุกข์ อนัตตตา ความไม่เป็นตัวของตัวเอง

โครงสักรากคือแนวทางปฏิบัติเพื่อความพัฒนาทุกข์

ดังนั้น วิถีทางการปฏิบัติเพื่อแก้ปัญหาจิตใจในตอนนี้ คือ
สมาร์ท ปัญญา นั้นแหล่ะ พระองค์สอนให้อบรมมากๆ กระทำ
มากๆ ทำจนคล่องตัว จนชำนาญ จนถึงความเป็นเอิงโดย
ธรรมชาติ

ສມຄສມາຮີເປັນຫຼານສ່ວນພລັງງານ

ສາມາດສາມາດມາຮັບໃຈຂອງນັກປົງປົກຕິໃນປັຈຈຸບັນນີ້ ເຊັ່ນຍ່າງ
ເຮັບຮົກຮຽມກວາວນາອະໄຮກ໌ຕາມ ພອເຮີມບົກຮຽມກວາວນາ ເຮັກ໌ຂມ
ຈິຕລົງໄປ ຂໍມີຈິຕລົງໄປ ອາຕັກຮົກຈິນຄລ່ອງຕົວໜີ່ສໍານາຜູ້ ເຮົາ
ສາມາດຮັບໃຈໃຫ້ຈິຕນີ້ເມື່ອໄຮເຮັກ໌ທຳໄດ້ ແຕ່ອັນນັ້ນຍ່າໄປເຂົ້າໃຈຜິດວ່າ
ສາມາດ ມັນເປັນແຕ່ເພີ່ງຄວາມສົງບົບທີ່ເຮົາແຕ່ງເຂົາໄດ້ເຫັນນັ້ນ ສາມາດທີ່
ເປັນໄປໂດຍອຮຣມຈາຕີ ເມື່ອຈິຕຂອງເຮາຫຼຸດນີ້ ປລ່ອຍວາງອາຮມັນ
ເດີມຄືບຮົກຮຽມກວາວນາ ຈິຕມັນຈະສົງບູບງາງ ລົງໄປ ໄປຈົນກະທັງ
ກຶງຈຸດສຸດທ້າຍ ດື່ມ ໄປນີ້ ສວ່າງ ຮູ້ ຕື່ນ ເມັກບານ ຮ່າງກາຍຕ້ວາຕົນ
ຫາຍໝາດ ຍັງເໜືອແຕ່ຈິຕດວງເດືອຍເຖິງເຫັນນັ້ນ ອັນນີ້ເປັນສາມາດສາມາດ
ຮົກຮຽມຈາຕີຂອງສາມາດສມຄກຮຽມສູານ

ສາມາດສມຄກຮຽມສູານ ຈິຕສົງບົນິ້ນລົງແລ້ວໄປຮູ້ອູ່ທີ່ຈິຕເພີ່ງ
ຍ່າງເດືອຍ ດາວວູ້ອື່ນໄມ່ເກີດຂຶ້ນ ສາມາດໃນສະຄະນີແໜລະ ນັກປົງປົກຕິ
ໃນບັນນີ້ເມື່ອເຮົາລັວນັກລັວຫາ ກລວ່າວ່າຈິຕມັນຈະໄປຕິດສະຄະ
ພອເຮີມປົງປົກຕິແລ້ວເຮົາຈຶ່ງກລວ ກລວ່າໃນສິ່ງທີ່ຍັງໄມ່ໄຟຕົວເຮົາ ເຮົາໄປ
ກລວເສີຍກ່ອນແລ້ວ ສາມາດມັນກີ່ໄມ່ເກີດ ສາມາດຂັ້ນສະຄະນີເປັນສູານ
ສ່ວັງພລັງງານ ແມ່ວ່າໃນຂະໜາດທີ່ອູ່ໃນສາມາດອາຈະໄມ່ເກີດກຸມືຄວາມຮູ້
ອະໄຮກ໌ຕາມ ແຕ່ດ້າຫາກວ່າຈິຕຂອງເຮົາຜ່ານສາມາດຂັ້ນສະຄະບ່ອຍໆ
ເຂົ້າ ເມື່ອອົກຈາກສາມາດແລ້ວ ຈິຕຂອງເຮົາຈະມີສົດສັມປັບປຸງຄູ່ເຕີຍມ
ພຮ້ອມອູ່ທຸກຂະໜະຈິຕ ສົດຕ້ວນນີ້ມັນຈະມາວິ່ງ ວິ່ງຕາມສິ່ງທີ່ເປັນເຮືອງ
ໜີວິດໃນປັຈຈຸບັນ ດື່ມ ກາຮຢືນ ເດີນ ນັ້ນ ນອນ ຮັບປະການ ດື່ມ ທຳ
ພູດ ດື່ມ ດື່ມກາຮທຳ ກາຮພູດ ກາຮຄົດ ໄມວ່າເຮົາຈະຂັ້ນໄປທາງໃໝ່
ສົດມັນຈະມາທຳໜ້າທີ່ຂອງມັນພຮ້ອມທຸກຂະໜະຈິຕ

เมื่อเรามีสติเตรียมพร้อมอยู่ทุกขณะจะเจต ศีล สมาริ ปัญญา
มั่นรวมพร้อมกันอยู่ที่ตรงนี้ เอกายโน มัคโค สัมมัทกข่าโถ^๑
ความประชุมพร้อมแห่งองค์อธิยมารคร่วมลงเป็นหนึ่ง เหลืออยู่
แต่ สติวินโย สติเป็นผู้นำ เมื่อเรามีสติเป็นผู้นำ รู้ตัวอยู่ทุกขณะ
เจต ทุกลมหายใจ เราก็ประหนึ่งว่ามีสมาริรู้ตัวอยู่ตลอดเวลา จิต
ของเรามั่นคงต่อการกำหนดรู้ เราก็ได้สมาริ ความรู้นั้น ความรู้
เท่าเอาทัน ไม่หลงในสิ่งที่เราสามัคสรู้ มั่นก็เป็นปัญญา เป็นวิชา^๒
รู้แจ้งเห็นจริง

สมาชิกขันสม lokale นี่มันจะให้ผลต่อเมืองเราอย่างมากที่นั่งสมาชิก
มาแล้ว

smarty สมดุล - smarty วิปัสสนา

ที่นี่สมาชิกบางอย่าง พอจิตลงบันทึกลงในบัญชี เพียงแค่อุปจาระ
สมาชิก มันเกิดความคิด เกิดความรู้ ผุดขึ้นอย่างกับน้ำพุ และสติ
สัมปชัญญะจะรู้พร้อมอยู่ทุกขณะจะิต และพร้อมๆ กันนั้นก็จะเกิด
มีปฏิ มีความสุข มีความเป็นหนึ่ง คือจิตรู้อยู่ตรงจุดที่เกิดความ
คิด แต่ไม่วิงตามความคิดนั้น อันนี้เรียกว่า สมาชิกมีวิตก วิจาร
ปิติ สุข เอกคคติ

สมาชิกในสมกะกົດີ สมาชิกໃນວັບສະນາກົດີ ຍ່ອມອາສັຍອງຄົມານ
គື້ອ ເວລາເຮົາບົງປົດີນັ້ນໆສາມາດ ບາງທີ່ເຮົາກວານາ ພຸຖໂຣ ສົມມາຮອຮ້າງ
ຢູ່ບ່ານອົບ-ພອງບ່ານອ ທີ່ອພິຈາລາວຂອະໄຮກີຕາມ ໃນເມື່ອຈົດມັນເຮີມມີ
ສາມາດີຂຶ້ນມາ ພອຈົດສົງບ້າງ ລົງໄປ ພອເກີດຄວາມສ່ວ່າງ ວ່າງກາຍຕ້າວຕົນ
ຢັ້ງປະກຸງໃນຄວາມຮູ້ສຶກ ແຕ່ຈົດເຂົ້າສາມາດີຂຶ້ນອຸປະກາຮສາມາດີ ໃນຊ່ວງນີ້

ถ้าหากจิตของเราส่งกระเสื่องอกนอก จะเกิดมโนภาพ ซึ่งเราเรียกว่า วนิมิต บางทีก็มองเห็นคน เห็นสัตว์ เห็นภูตผีปีศาจ PROT อสุรกาย มาปรากฏอยู่ต่อหน้า อันนี้จิตของเราส่งกระเสื่องอกไปข้างนอก แล้วมันก็เกิดมโนภาพ

จิตมันสร้างมโนภาพขึ้นมาทำไว้ สร้างขึ้นมาเพื่อสอนตัวเองตามสมรรถภาพกำลังความสามารถของจิต ในเมื่อเกิดนิมิตขึ้นมาแล้ว ถ้าผู้ปฏิบัติสามารถประคองจิตให้รู้เหยียดอยู่ในที่นิมิตนั้นจะปรากว่าให้เรามองเห็นได้นาน ถ้าหากเกิดอะไรหรือตกใจขึ้นมา สามารถกอบกวน ภาพนิมิตนั้นมันจะหายไป

ถ้าหากว่าเราไม่ตกลใจ ไม่เอะใจ จิตของเรากำหนดรู้โดยอุทิศ
เท่านั้น อย่าไปนึกพิจารณาอะไรเป็นอันขาด พอเราตั้งใจคิดขึ้นมา
เท่านั้น จิตถอนจากสมາธิ นิมิตหายไป เพราะสมາธิถอน ถ้าหาก
ว่าเราสามารถประดองจิตให้รู้โดยอุทิศ คือรู้อยู่ที่จิตเพียงอย่างเดียว
แล้วไม่ต้องไปนึกคิดอะไร ดูอยู่เฉยๆ ถ้าหากว่าจิตของเรางงบ
แแห่แพรขึ้น นิมิตมันชัดเจนขึ้น เป็นภาพนิ่ง ไม่ไหวติง นิมิตนั้น
เป็นอุคคหนนิมิต เรียกว่านิมิตติดตา บางทีออกจากสมາธิมาแล้ว
ก็ยังมองเห็นอยู่ในส่วนลึกๆ ของจิต

เมื่อจิตได้อุคคหนนิมิต สามารិได้อุคคหนนิมิต สามารិในขันนี้
เรียกว่า สมถกรรมฐาน สามารិที่ได้อุคคหนนิมิตเรียกว่าสมถกรรม-
ฐาน เพราะดูภาพนิ่ง รู้ภาพนิ่ง แต่หากว่าวาภาพนิมิตนั้นมีการขยาย
ตัวใหญ่ขึ้น ย่อตัวเล็กลง หรือสลายตัวไป แล้วตั้งขึ้นมาใหม่ กลับ
ไป-กลับมาอยู่อย่างนี้ตลอดเวลา สามารិอันนี้เป็นสามารិวิปัสสนา
นิมิตเป็นปฏิภาคนิมิต

การภาวนາໄດ້ອຸຄຫນມິຕ ຈັດເປັນສາມາຟີສມຄກຮມສູານ ຄໍາໄດ້ປົງກາຄນມິຕ ຈັດເປັນສາມາຟີຂັ້ນວິປສສນາກຮມສູານ ນີ້ ຂອໃຫ້ທ່ານທັງໝາຍພຶກທ່ານມີຄວາມເຂົ້າໃຈຢ່າງນີ້

ທີ່ນີ້ ຄໍາຈິຕຂອງທ່ານໄມ່ວົງອອກໄປໜ້າງນອກ ພອສົບລະເວີດ ດີແລ້ວ ຕາມລມເຂົ້າມາ ມານີ່ສວ່າງຍູ້ໃນທ່າມກລາງຂອງຮ່າງກາຍ ທຳໄໝເຮົາຜູ້ປົງປົກຕົມອີ້ນວ້າຍະຕ່າງໆ ກາຍໃນກາຍ ດັ່ງທີ່ກ່າວມາແລ້ວ ໃນເນື້ອງຕັນ ຄໍາຫາກວ່າຈິຕໄມ່ໄປໃນທາງ ໂ ອຢ່າງນັ້ນ ພອສົບແລ້ວ ກີໄປຮູ້ອູ້ທີ່ຈິຕເພີຍອຢ່າງເດືອຍ ແລ້ວຈະຮູ້ເຫັນສິ່ງທີ່ເກີດ-ດັບ ອູ້ກັບຈິຕ ຕລອດເວລາ ຜົ່ງເຮົາເຮືອກວ່າຮູ້ກາຣເກີດແລະກາຣດັບ ກາຣເກີດແລະກາຣດັບ ເພີຍແຕ່ເກີດ-ດັບ ສລັບກັນໄປນີ້ແລະ ເມື່ອຈິຕຂອງເຮົາມີສາມີ ມັນຄົງ ມີສົດແນ່ວັນ ກຳທັນດຽວຄວາມເກີດແລະຄວາມດັບອູ້ຕລອດເວລາ ຂະໜົດທີ່ກຳທັນດຽວຢູ່ນັ້ນ ເປັນກາຣປົງປົກຕົມກາວວິປສສນາກຮມສູານ ແຕ່ ເມື່ອຈິຕຄອນຈາກສາມີມາແລ້ວ ພອມາເກີດຄວາມຮູ້ວ່າ ອ້ອ! ຖຸກສິ່ງທຸກອຢ່າງມັນກີ່ໄມ່ເຖິງ ແມ່ແຕ່ຄວາມຄິດມັນກີ່ໄມ່ເຖິງ ເປັນທຸກໆ໌ ເປັນອັນຕຕາ ຄວາມຮູ້ແຈ້ງເຫັນຫຼັດຍ່າງນີ້ເຮືອກວ່າ ວິປສສນາ

ຄວາມຮູ້ຄວາມເຫັນອັນໄດ້ທີ່ເກີດໃນສາມີຈິຕ ຄໍາຫາກວ່າເພີຍຮູ້ເພີຍເຫັນອູ້ເຫັນ ເປັນແຕ່ເພີຍກາຄປົງປົກຕົມເຫັນ ຍັງໄມ່ໃຊ້ວິປສສນາ ແຕ່ເມື່ອຈິຕເກີດກົມືຄວາມຮູ້ຂຶ້ນມາວ່າ ສິ່ງນີ້ເປັນອຢ່າງນີ້ ສິ່ງນີ້ເປັນອຢ່າງນີ້ ນີ້ທຸກໆ໌ ນີ້ສຸມໆທີ່ ນີ້ໂຮງ ນີ້ມຽຮົກ ນີ້ອົນຈັຈັງ ນີ້ທຸກໆຂັ້ນນີ້ອັນຕຕາ ຄວາມຮູ້ດັ່ງທີ່ກ່າວນີ້ເປັນຄວາມຮູ້ແຈ້ງເຫັນຈະຮົງ ເຮືອກວ່າ ຄວາມຮູ້ຂຶ້ນວິປສສນາ

ທີ່ນີ້ ຂອໃຫ້ທ່ານພຶກກຳທັນດເກາ ສມຄະ ກັບ ວິປສສນາ ອຢ່າງຈ່າຍໆ

เมื่อท่านสามารถทำจิตให้สงบเป็นสมาธิ นิ่ง สว่าง รู้ ตื่น
เบิกบาน อันนี้เป็นสมถะ

แต่ความรู้ว่า นี่คือสมาริ นี่ปีติ นี่ความสุข นี่ความเป็น
หนึ่งเอกคตตา อันนี้เป็นความรู้เรื่องวิปัสสนา เพราะเมื่อก่อนนี้
เราอาจจะสงสัยว่า สมาริคืออะไร สมาริคืออะไร แต่ในเมื่อเรา
ปฏิบัติได้สมาริแล้ว เรายังรู้ทันทีว่านี่คือสมาริ จิตสงบ นิ่ง เป็น
สมาริ ความรู้ว่านี่จิตสงบเป็นสมาริ นั่นเป็นวิปัสสนา

ถ้ากำหนดหมายรู้เอาอย่างนี้มันง่ายดี ไม่ต้องไปถี่งกัน

ให้สามารถเป็นไปเองตามธรรมชาติ

ที่นี่ข้อที่ควรระวัง ในเมื่อจิตของเราเข้าถึงสมาชิกโดยธรรมชาติแล้ว ให้ปล่อยไปตามธรรมชาติของสมาชิก ระวังอย่าให้ความตั้งใจหรือความคิดที่จะให้จิตเป็นอย่างนั้นอย่างนี้เกิดขึ้นมาแทรกในขณะนั้น ถ้าหากว่าเกิดความคิดที่จะตั้งใจว่าให้จิตเป็นอย่างนั้น เป็นอย่างนี้แล้ว สมาชิกมันจะถอน ในเมื่อสมาชิกถอนแล้ว เราก็ต้องเริ่มต้นใหม่

เพราะฉะนั้น ในขณะที่เราตั้งใจปฏิบัติอยู่นั้น อะไรมันจะเกิดขึ้น จะมีขึ้น อะไรมันจะดับไป อะไรมันจะเป็นไปอย่างไร ปล่อยไปตามธรรมชาติ เราเอาสติตัวเดียวเท่านั้นตามรู้ไปทุกระยะ

การทำสมาร์ท คือ การทำจิตให้มีสิ่งรู้ สมมิสิ่งระลึก จะเป็นอะไรได้

แล้วขอทำความเข้าใจอีกในตอนหนึ่งว่า เคยมีคำกล่าวว่า ทำsmithให้ได้smithแน่นอนแล้วน้อมจิตไปสู่การพิจารณาไว้ปั๊สนา

กรรมฐาน อันนี้อย่าไปเข้าใจผิด ถ้าหากเพียงแต่บังคับจิตให้หยุด
นิ่งได้ อันนี้สามารถน้อมจิตไปพิจารณาอะไรได้ แต่ถ้าหากว่า
สามารถเกิดเป็นเองโดยธรรมชาติแล้ว ถ้ามันลึกลงไป แน่เว้น
ลงไป ไปถึงขั้นสม lokale หรือขั้นนาม เราไม่มีสัญญาเจตนาที่จะน้อม
จิตไปในทางใดทั้งสิ้น จิตจะเป็นไปอย่างไร จะลึกลงไปแค่ไหน
และเอียดแค่ไหน จะเกิดภูมิความรู้อะไรขึ้นมา จะเป็นไปเองโดย
อัตโนมัติ ตามพลังของศีล สามารถ ปัญญา ที่เราบำเพ็ญพร้อมแล้ว
จะเป็นพลังหนุนส่งให้จิตของเราราบรื่นตัวไปตามขั้นตามภูมิ ตาม
ขั้นตอนของสามารถ และวิปัสสนา

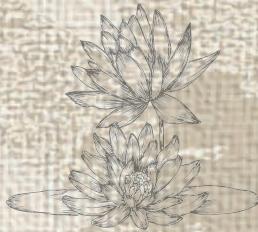
การปฏิบัติงานดีต้องมีศีล

การปฏิบัติธรรมที่เราจะเอาดีกับสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า
ศีล สิกขานบทวินัย อย่างต่ำแม้แต่ศีล ๕ ต้องให้บริสุทธิ์สะอาด ถ้า
หากว่าศีลยังบกพร่อง เราก็พยายามปฏิบัติกันเรื่อยไปจนกว่ามัน
จะสมบูรณ์ ในตอนแรกๆ นี่เราใส่เสื้อขาดไปก่อน เมื่อเรามีเสื้อ
ขาดใส่ มันก็ยังดีกว่าคนที่ไม่มีเสื้อจะใส่ ดังนั้น ศีลนี้เราอาจจะ
ขาดตกบกพร่อง ด่างพร้อยบ้าง ทะลุบ้าง มันก็ยังดี ดีกว่าไม่ได้
ตั้งใจรักษาศีลเสียเลย เมื่อเรารักษาศีล แล้วบำเพ็ญสมาธิภาวนา
เรื่อยไป สร้างพลังจิตให้พลังเข้มแข็งมั่นคง มั่นคงต่อการที่จะ
ตั้งใจละอะไรและจริยอะไร

เอาละ วันนี้ขอให้ธรรมะเป็นคติเตือนใจเพียงแค่นี้

แค่ ๕ วัน...
ฉันยังทำได้

“พากเด็กๆ เขาสนใจอยู่
แต่ว่าบางที่ผู้ให้การอบรมนี่มันไม่สัมพันธ์กับการศึกษาของเข้า...
ทำอย่างไรนักศึกษาเขาจึงจะรู้ตัวว่า
เขากำลังฝึกสามารถอยู่ในห้องเรียนเวลาเข้าเรียนนั่นแหล่ะ
ทำอย่างไรเข้าจึงจะเข้าใจว่ากำลังฝึกสามารถอยู่...”

ແຄ່ ៥ ວັນ ... ດັນຍັງກຳໄດ້

ປະສບກາຣນີເຕັກາ ກໍ່ເຂົາຄ່າຍອບຮມພັດນາຈິຕ
ນ ສູນຍົກພັດນາຈິຕເຄລີມພຣະເກີຍຣທີ ວັດວະກຸແກ້ວ

ເຮືອຕັບປະເລີຍໃດກໍ່ນີ້

ເນື່ອດີຕີທີ່ຜ່ານມາ... ຂ້າພເຈົ້າມີຊ່ວງໝົງທີ່ແສນຈະຕົກຕໍ່ທີ່ສຸດ
គື້ອ ຂ່ວງທີ່ຂ້າພເຈົ້າເຮືອນອຸ່່ຍ້້ານມັຮຍມຕັ້ນ ຂ້າພເຈົ້າມີນີ້ສັຍໝອບເຖິງວ
ແລະຕິດເພື່ອນ ເຂົາແຕ່ສຖານບັນເທິງ ເສພສຸຮາແລະສູບບຸ້ຮີ ໂດຍແບນ
ໄມ່ໄດ້ກລັບບ້ານເປັນເວລາຫລາຍເດືອນ ເງິນທີ່ໄດ້ມາໃຊ້ຈ່າຍກີເປັນເງິນ
ທີ່ເພື່ອນໄດ້ມາຍ່າງໄມ່ບຣີສຸທີ່ເຫົ່າໄຣນັກ ສ່ວນທີ່ນອນ ຂ້າພເຈົ້າກີ
ຕະເວນອນຕາມບ້ານເພື່ອນບ້າງ ໂຮງແຮມບ້າງ ໄອພັກບ້າງ ເຫຼຸທີ່
ທຳໄປກີເພື່ອປະຊຸດພ່ອແມ່ທີ່ແຍກທາງກັນ ແລ້ວໃໝ່ມາຄ້າຍອຸ່່ຍ້້າກັນຍ່າ
ແລະປູ້ ຈະເປັນເຫດຖຸໃຫ້ຂ້າພເຈົ້າໄມ່ເຂົາເຮືອນ ແລະຕິດສູນຍົກ (o), ມພ.
ເກືອບ ២០ ຕ້ວ ແກຣດຕໍ່ມາກ (o.៥) ແຕ່ຂ້າພເຈົ້າກີໄມ່ຮູ້ສຶກອະໄຮ

ຈນວັນທີ່ແມ່ທ່ານບ້າງ ຈຶ່ງພາຂ້າພເຈົ້າໄປອຸ່່ຍ້້າວຍ ແມ່
ຂອຮ້ອງທັງນໍ້າຕາແລະແບນຈະກາບຂ້າພເຈົ້າໃຫ້ໄປແກ້ສູນຍົກແລະເຮືອນຕ່ອ
ຊັ້ນ ມ. ៥ ໃຫ້ແມ່ ຂ້າພເຈົ້າຮູ້ສຶກລຳບາກໃຈ ຈຶ່ງຮັບປາກແມ່ໄປ ແລ້ວຄິດ
ວ່າຄົງທຳໄມ່ໄດ້ຮອກ ເພຣະໜົມດເຂົ້າຮັບສມັກຮັ້ນ ມ. ៥ ໃນອີກແຄ່
១ ເດືອນ ຂ້າພເຈົ້າສູ້ແລະພຍາຍາມສຸດໆ ສຸດທ້າຍກີໄດ້ເຂົ້າຊັ້ນ ມ. ៥
ສາຍຄືລົບ ກີໄມ່ໄດ້ເຮືອນດີອະໄຮ ແກຣດກີ ២ ຕັ້ນໆ

ວັນທີ່ແມ່ ໂຮງເຮືອນໄດ້ຈັດໃໝ່ກຳນົດກຳນົດກຳນົດກຳນົດກຳນົດ
ວະກຸແກ້ວ ຕອນແຮກໆ ກີໄມ່ໄດ້ສັນໃຈອະໄຮ ເພຣະກີຕ້ອງໄປຕາມທີ່ຄຽງ

ບອກຍຸ່ແລ້ວ ທີ່ວັດວະກູແກ້ວບຮຽນກາຄົດືມາກ ແຕ່ກີ່ທຣມານ ເພຣະ
ຕ້ອງສວດມනດໍນານໆ ນັ່ງສມາຮີ ພັງບຮຽຍ ທຳໃໝ່ຂ້າພເຈົາຕ້ອງ
ຜ່ອນຄລາຍໂດຍກາຮູບບຸກຮີກັບເພື່ອນໆ

ຕ້ອມປະມານວັນທີ ๓ ຮູ້ສຶກຕົວເອງແຍ່ມາກ ເນື່ອຈາກໄດ້ຝ້າ
ກາຮູບບຸກຮີຈາກວິທາກຣະກາຮົມສັ່ງສອນຂອງ ດຣ. ດາຣາວຣັນ
ເມື່ອສຳນິກໄດ້ຈຶ່ງເຮີ່ມທຳຕົວດີ່ຂຶ້ນ ຈນມາລຶ່ງວັນທີ ۴ ໄດ້ຝ້າບຮຽຍ
ເຮືອງພຣະຄຸນອັນຍິ່ງໃໝ່ ໂດຍເນັດເຮືອງແມ່ ຂ້າພເຈົາຮູ້ສຶກຄື່ງຄວາມ
ລຳບາກຂອງແມ່ທີ່ອດທນເພື່ອຂ້າພເຈົາມາມາກ ເພຣະແມ່ຕ້ອງເລື້ອງ
ນ້ອງແລະຂ້າພເຈົາອູ່ຄົນເດືອຍ ສ່ວນພ່ອແມ້ສບາຍມືເງິນເດືອນມາກ
ແຕ່ກີ່ໄໜ່ສັນໃຈຂ້າພເຈົາ ນ້ອງ ແລະແມ່ເລຍ ຂ້າພເຈົາຈຶ່ງຄຽນຄືດອູ່ນານ
ກັບກາຮົມທີ່ຂ້າພເຈົາໄດ້ທຳສິ່ງທີ່ໄມ້ເດີໄວ້ສາຮັດ ແລະຂ້າພເຈົາຄືດວ່າຕ້ອງ
ຕອບແທນບຸ້ນຸ້ມຸ່ຄຸນທັງແມ່ແລະຝ່ອກອນຈະສາຍໄປ

ເມື່ອຂ້າພເຈົາລົບນ້ານ ຂ້າພເຈົາໄດ້ນຳປະສົບກາຮົມແລະສິ່ງ
ດີ່ງ ທີ່ທຳທີ່ວັດວະກູແກ້ວມາໃຊ້ ເຊັ່ນ ກາຮົມນົດ໌ ນັ່ງສມາຮີ ເຄຣພ
ຕອບແທນບຸ້ນຸ້ມຸ້ຄຸນພ່ອແມ່ບ້າງເມື່ອມີໂອກາສ ອີກທັ້ງຍັງນຳວິທີຂອງພື້ນໆ
ມາໃຊ້ໃນກາຮູບບຸກຮີ ຈຶ່ງທຳໃຫ້ເກຣດຂອງຂ້າພເຈົາເພີ່ມສູງຂຶ້ນເປັນ ๓.๕๔
ແລະຮັກໝາຮະດັບເກຣດຕ່ອມາໄດ້ເຮື່ອຍໆ ແມ່ຂອງຂ້າພເຈົາດີໃຈແລະມີ
ຄວາມສຸຂມາກທີ່ຂ້າພເຈົາຮູ້ສຶກສຳນິກໄດ້ ຈຶ່ງທຳໃຫ້ຂ້າພເຈົາມີແຮງສູ້ຕ່ອໄປ

ຈນກະທົງຈະເຂົາມຫາວິທາລີຍ ຂ້າພເຈົາໄຟຝ່ານໄວ້ສູງມາກໂດຍ
ຫວັງຈະເຂົາຄົນນິຕິສາສຕ່ຣ ມາຮົມສາລີຍຮຽມສາສຕ່ຣ ຂ້າພເຈົາຈຶ່ງ
ຕັ້ງໜ້າຕັ້ງຕາອ່ານໜັງສືອ ສວດມනດໍ ນັ່ງສມາຮີ ຢັກພອສມຄວຣ ແຕ່
ຂ້າພເຈົາກີ່ທຳໄມ່ໄດ້ຕາມທີ່ຫວັງໄວ້ ຂ້າພເຈົາຄືດວ່າຄົງເປັນເພຣະກຣມ
ເກ່າທີ່ທຳໃຫ້ຂ້າພເຈົາຜິດຫວັງໃນຄັ້ງນີ້ ແຕ່ເຖິງຍ່າງໄວ້ຂ້າພເຈົາກີ່ໄມ່ຢ່ອທ້ອ

ແລກສອບໄດ້ຄະນະນິຕິສາສຕ່ຽມ ມາວິທາລັງອຸບລາຮ້ານີ້

ຂ້າພເຈົ້າໄດ້ຕັ້ງຈຸດໝາຍວ່າ “ອົດຕື່ທີ່ເຄີຍພິດພາດຈະເປັນຄຽສອນໃຫ້ຂ້າພເຈົ້າຮູ້ຄື່ງສິ່ງທີ່ຖືກແລະພິດ ແລະຈະມຸ່ງມັ້ນທຳດີຕ່ອໄປ” ຂ້າພເຈົ້າເຮັດວຽກໄດ້ໃນຮັບຮັດທີ່ມີພົມຄວາມຮັດວຽກ ແລະຂ້າພເຈົ້າກີ່ຈະທຳດີຕ່ອໄປໃຫ້ປະສົບຜລສຳເຮົາດັ່ງທີ່ມຸ່ງໄວ້ຈິງໆ ແລະຜລພລອຍໄດ້ກີ່ຄື່ອ ພົກລັບມາໃຫ້ຄວາມສົນໃຈແລະຂ່າຍເລີ່ມດູຂ້າພເຈົ້າເໜີ່ອນເດີມ

ຕ່ອໄປໃນໜຶ່ງຂໍ້ວິດຂອງຂ້າພເຈົ້າຈະມີຄໍາວ່າ “ອົດທນ” ແລະ “ເຮີຍນ້ຳ” ເພື່ອຄວາມສຳເຮົາ ແລະຂ້າພເຈົ້າຈະໄມ່ລືມວັດວະກູແກ້ວທີ່ຂ່າຍໃຫ້ຂ້າພເຈົ້າມີວັນນີ້ໄດ້ ແລະຂອຂອບພະຄຸນວັດວະກູແກ້ວທີ່ທຳໃຫ້ຂ້າພເຈົ້າໄດ້ດີໃນອນາຄຕສືບໄປ

ນາງສາວສລິຍາ ເພິ່ນແກ້ວສຸຂ
ຕີ່ມຍໍເກົ່າໂຮງເຮັດວຽກ ຈັງຫວັດສູວິນທີ່
ນັ້ນ ນັກຕິກະນະນິຕິສາສຕ່ຽມ ມາວິທາລັງອຸບລາຮ້ານີ້

ຄ່າຍ ຮດ. VS ຄ່າຍຣຣມະ

ຜມອຍກຈະບອກຈາກໃຈຈິງວ່າ ຜມໄມ່ອຍກມາທີ່ນີ້ເໜີ່ອນທຸກຄົນນັ້ນແທລະກັບ ແລະທຸກຄົນກີ່ຮູ້ດີວາເຮົາຕ້ອງຈຳໄຈມາພະຈຸ່າຍປົກປະກອບເຂົາບັນດັບ ກ່ອນທີ່ຜມຈະມາທີ່ນີ້ ຕັ້ງຜມເອັນນັ້ນແໜ່ຍອຍມາກພະຈຸ່າເພີ່ງກັບມາຈາກຄ່າຍ ຮດ. ການຝຶກທັງຮ້ອນແລະໜ້າວາ ທັງໜ່າຍ້ອຍ ທັງໜ້າ ແມ່ກັບມາກີ່ຍັງເປັນໄໝ້ອີກ ພົກລັບມາພັກທີ່ບ້ານໄດ້ ១ ວັນ ວັນທີ ២ ກີ່ໄປໂຮງເຮັດວຽກເພື່ອໄປພັງຜລສອບ ກັບເຈົ້າໂຄຮ້າຍພະຈຸ່າຍປົກປະກອບວ່າໄຄຣໄມ່ໄປເຂົາຄ່າຍຈະໄມ່ໄໝຜ່ານ ຜ່ານໄມ່ນັກຄື່ງຜມເລຍ ຮ່າງກາຍຂອງຜມມັນໄມ່ໄໝແລ້ວ ກີ່ເລຍຕ້ອງຈຳໄຈໄປ

ຂຶ້ດຍາ ແລ້ວ ເຊີມ ເພື່ອໃຫ້ຮ່າງກາຍຫຍໍທັນທີຈະມາເຂົ້າຄ່າຍກັບເພື່ອນໄດ້
ພອມາຄື່ງຄ່າຍ ກລັບແປລກໃຈທີ່ວ່າ ບຽນຢາກສາທິ່ນ໌ໜ່າງເຢັນ
ສບາຍ ແຕ່ພອທຳກິຈຈະກົມ ນ່າເບື້ອມາກ ມີແຕ່ນັ້ນສາມາຝີແລະເດີນຈະກົມ
ຍິ່ງປວດຂາອູ່ແລ້ວ ເລຍຄູນ ແລ້ວ ໄປເລຍ ກາຣມາເຂົ້າຄ່າຍຄັ້ງນີ້ ພມ
ບອກໄມ່ຖຸກຫຮອກວ່າພມມີສາມາຝີມາກີ່ນໍ້າຮູ້ລົດລົງ ແຕ່ພມກີ່ທຳອຍ່າງ
ເຕີມທີ່ ແລ້ວກີ່ແປລກໃຈ ຂາຂອງພມທີ່ເຄຍປວດຫັ້ງຈາກກລັບຈາກກາຣ
ຝຶກ ຕອນນີ້ຫຍ່າງປວດແລ້ວ ທັກທີ່ຕ້ອນນັ້ນສາມາຝີທຸກວັນ ທັກປວດຂາ ທັກເຈັບ
ແຕ່ກລັບຫາຍປວດໄດ້ອຍ່າງໄຣ

ເປີຍບ່ອຍເຫັນກາຣເຂົ້າຄ່າຍ ຮດ. ແລະຄ່າຍຫຮຽມະ ກາຣເຂົ້າ
ຄ່າຍ ຮດ. ຜຶກຫັກ ເຈືອທຳໂທໜ້າ ຂາດສົດ ແລະປວດຂາມາກ ແລະເກີດ
ອາຮມນີໂກຮົງ ຮ້ອນໃຈ ແຕ່ກາຣເຂົ້າຄ່າຍຫຮຽມະ ທຳໃຫ້ໃຈເຢັນ ສອນ
ມີສົດ ແລະທຳໃຫ້ຮ່າງກາຍແຂ້ງແຮງແລະມີອາຮມນີທີ່ດີ່ນັ້ນມາກຄົວນ ພມ
ເປີຍບ່ອຍກັນຮະຫວ່າງຄ່າຍ ຮດ. ແລະຄ່າຍຫຮຽມະ ທຽມານທັງ ແລ້ວ
ຄ່າຍ ແຕ່ຕ່າງກັນຕຽງທີ່ວ່າ ຄ່າຍ ຮດ. ມີແຕ່ເສຣິມຄວາມທຸກໆ ແຕ່ຄ່າຍ
ຫຮຽມະຂ່າຍລົດຄວາມທຸກໆ

ນາຍຂ້ອຍໜັງ ເລື່ອນຕະຄຸ
ນັ້ນຍົມຄືກໍາປັບປຸງທີ່ ៥/២ ໂຮງເວັ້ນສົມເຕັຈພະນິ້ວຍານມຸນີ

ເຫັນກາ່າເລັກນັບກົອພື້ ນາບນັບກົອພະ

ກ່ອນອື່ນພມຂອງຮາຍງານຕົວ ພມເປັນຫາວເຂາແຜ່ອາ່າ່າ ແຕ່
ເດີມພມໄມ່ໄດ້ນັບຄື່ອສາສນາພຸທ໌ ບ້ານພມເຂົ້ານັບຄື່ອພື້ ແຕ່ພອພມ
ອາຍຸໄດ້ ៣ ປີ ແມ່ກັບພ່ອໄມ່ມີເຈີນສົ່ງໃຫ້ເຮັຍນ ເລຍສົ່ງພມໃຫ້ມາອູ່ທີ່ນີ້
ປັຈຈຸບັນພມອູ່ວັດໂນນເມືອງ ມີພະຄຽບສືລວະກາຮັນເປັນຜູ້ປົກຄວອງ

ประสบการณ์คือหลวงพ่อเคยให้ผมไปปฏิบัติธรรมมาหลาย
สำนัก แต่สำนักอื่นๆ เขายังไม่ได้ให้ความรู้เรื่องพุทธศาสนามากนัก
มีเรื่องพระพุทธศาสนา พระพุทธเจ้าบ้าง บุญและบาปบ้าง และ
พระคุณพ่อแม่บ้าง แต่ก็เป็นส่วนน้อย แต่ที่สำนักวัดวาภูแก้วดีมาก
เน้นสอนเรื่องบุญบาป เรื่องกรรมและกฎแห่งกรรม พระคุณพ่อแม่
และสามิภารนา ผมดีใจมากที่ได้มารับประทานนี้

ผมมีความเข้าใจและได้ความรู้มาก ทำให้ผมรักแม่มาก
ขึ้น กลับไปผมจะไปกราบท้าพ่อ กับแม่ ผมขอขอบคุณวิทยากร
ทุกท่านที่สอนให้เข้าใจในเรื่องต่างๆ ผมจะนำความรู้นี้ไปใช้ใน
ชีวิตประจำวันของผมครับ และผมขอขอบคุณวัดวาภูแก้วที่ได้ให้
โอกาสโรงเรียนขามสะแกแสงได้มารับรู้ในครั้งนี้

นายคงเดช ลาเชกุ
มัธยมศึกษาปีที่ ๔/๔ โรงเรียนขามสะแกแสง

ตามรอยพี่ชาย

ข้าพเจ้าไม่เคยมารับประทานมาก่อนเลย แต่เมื่อ ๕ ปีที่
แล้ว พี่ชายสุดที่รักของข้าพเจ้าเคยมาวัดแห่งนี้ พี่ชายข้าพเจ้า
เป็นเด็กที่ผลการเรียนธรรมดามาก เกรดเฉลี่ยอย่างมากก็แค่ ๒
ตันๆ แต่พอตอนนี้ ม. ๔ ทางโรงเรียนจัดโครงการมาอบรมที่
วัดแห่งนี้ พี่ชายของข้าพเจ้าจึงได้มีโอกาสมาอบรมที่นี่ เมื่อ
กลับไป พี่ชายของข้าพเจ้าได้ไปกราบท้าพ่อแม่ซึ่งไม่เคยทำมา
ก่อน และเป็นเด็กดีตั้งใจเรียน จนตอนนี้มัธยมปลายดีขึ้นอย่างไม่
น่าเชื่อ เพราะได้เกรดถึง ๓.๘๐ เลยทีเดียว พอกลับตอนที่ต้องสอบ

ເຂົ້າມຫາວິທຍາລັບ ພຶ້ມໍາຍຂອງຂ້າພເຈົ້າກີ່ສອບດິດຄະນະວິສວກຮມ-
ຄາສຕຣ໌ ມາຫາວິທຍາລັບຂອນແກ່ນ ທຳໄຫ້ພ່ອແມ່ຕລອດຈຸນຄນຮອບ
ຂ້າງກູມີໃຈໃນຕັ້ງພຶ້ມໍາຍຄນນີ້ຂອງຂ້າພເຈົ້າມາກ ຈາກການທີ່ພຶ້ມໍາຍຂອງ
ຂ້າພເຈົ້າເປັນຄນດີຂຶ້ນມາຍ່າງໄໝ່ນ່າເຊື່ອ ຈຶ່ງທຳໄໝ່ຂ້າພເຈົ້າອຍາກມາ
ວັດນີ້ບ້າງ

ແລ້ວວັນໜຶ່ງຄວາມຮວງຂອງຂ້າພເຈົ້າກີ່ເປັນຈິງເມື່ອທາງໂຮງເຮັນ
ໄດ້ຈັດໂຄງການມາ ລະ ວັດແທ່ງນີ້ ຂ້າພເຈົ້າດີໃຈມາກທີ່ໄດ້ມາ ໃນວັນ
ນີ້ທີ່ຕ້ອງກລັບບ້ານ ຂ້າພເຈົ້າກີ່ຮູ້ສຶກວ່າຂ້າພເຈົ້າຂອບທີ່ນີ້ຂຶ້ນມາແລ້ວ
ຂ້າພເຈົ້າອຍາກຈະມີໂຄກສກລັບມາທີ່ວັດນີ້ອີກ ແລະເມື່ອຂ້າພເຈົ້າກລັບ
ໄປບ້ານ ຂ້າພເຈົ້າຈະປົງປັບຕິຕະເປັນຄນດີຕາມແບບຍ່າງພຶ້ມໍາຍຂອງ
ຂ້າພເຈົ້າໄໝ່ໄດ້

ນາງສາວຈິນທຣ ປະບູຮສູ
ມັດຍມຕືກຍາປີທີ່ ໨/໩ ໂຮງເຮັນຊ້າກູມີກັດຕື່ມພລ

ຄົມຍໄດ້ ແພຣະໄດ້ຄຽດດີ

ດີຈັນໄດ້ສື່ໂຄກສຽງຈາກອາຈາරຍ໌ດ໏າວວຽນ ເດັ່ນອຸດມ ດຽວແຮກ
ເມື່ອຄົ້ນໄປປົງປັບຕິຮຣມທີ່ວັດອັມພວນ ຮລວງພ່ອໄດ້ເປີດເຖປະການ
ຄລັບ ເຊິ່ງເວັນ ໄທຸ່ມປົງປັບຕິຮຣມດູໃນເຄີ່ນວັນສຸດທ້າຍຂອງການອບຮຣມ ໄດ້
ດູຄົ້ນແຮກຮູ້ສຶກສຽກທາເປັນຍ່າງມາກ ແລະຄືດວ່າການປົງປັບຕິຮຣມທີ່ນີ້
ນ່າຈະເປັນປະໂຍ່ນກັບລູກຄືໝໍດີຈັນ ດັ່ງນັ້ນ ດີຈັນຈຶ່ງແນະນຳໄໝ່
ພ່ອກັບແມ່ພາລູກເຂົາມາ ລູກຄືໝໍແລະເພື່ອນຂອງເຂົາດອບຕກລງຍ່າງ
ອົດອອດແຕ່ກີ່ຍອມມາ ໃນຕອນແຮກດີຈັນໄໝ່ໄດ້ຄືດວ່າຈະມາປົງປັບຕິຮຣມ

กับเด็กๆ ด้วย แต่ก็ต้องเปลี่ยนใจ เพราะแม่ของลูกศิษย์ไม่สามารถอยู่ร่วมการอบรมได้ ประกอบกับความอยากรู้อยากเห็นส่วนตัวว่าที่นี่มีวิธีการสอนปฏิบัติธรรมอย่างไร

จากวันแรกจนถึงวันสุดท้าย ลูกศิษย์มีพัฒนาการที่ดีขึ้น
รู้สึกว่าอยากอ่านหนังสือ และมีความตั้งใจในการปฏิบัติธรรมมาก
ขึ้น และหวังว่านี่จะเป็นสมือนเทียนที่อยู่ในใจของพวกเขา ค่อย
ส่องนำทางและค่อยเตือนสติให้พวกเข้าต่อไปในอนาคต

ส่วนตัวดีคันเนองก็ได้รับความรู้ ความเข้าใจ ในการปฏิบัติธรรมมากขึ้น ที่สำคัญคือทำให้เปลี่ยนทัศนคติที่ว่า สามัชិកของการนั่งบริกรรมหลับตาและเดินจงกรมอย่างเดียว แต่สามัชិสามารถอยู่กับเราได้ตลอดเวลา และธรรมะไม่ใช่เรื่องของคนแก่ หากแต่เป็นเครื่องเตือนสติและเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตให้เราได้ในยามที่เราเกิดทุกข์ ธรรมะเป็นเรื่องทันสมัยที่สุดและจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับคนทุกเพศ ทุกวัย

สุดท้าย ดิฉันขอขอบพระคุณองค์พระสมเด็จพระสัมมา-
สัมพุทธเจ้าที่ได้ตรัสรู้พระธรรมอันประเสริฐมาให้หมู่มวลนุชนชาติ
ขอขอบพระคุณหลวงปู่พูน จันโย ผู้มีเมตตาแก่เด็กๆ ทั้งหลาย
ขอขอบพระคุณ ดร. ดาวรัตน์ เด่นอุดม ที่มีเมตตาจิตอันสูงส่ง
เปิดโครงการอบรมที่ดีเพื่อสังคมแบบนี้ และต้องขอขอบคุณตัว
เองที่ให้โอกาสตัวเองได้มายกปฏิบัติในสิ่งที่ดี เช่นเดียวกัน

นางสาวดวงพร ณัชพงศ์
(อุบรมสมกบ)

สอนได้หรือไม่ได้ ขึ้นอยู่กับจิต

พมเปยนั่งสมาธิมาหลายครั้งแล้ว แต่เพิ่งได้มานาฏบัดดีวัด
วะภูแก้วเป็นครั้งแรก จิตสงบบ้าง พุ่งช่านบ้าง เป็นบางที พอนั่ง
สมาธิบ่อย จิตก็สงบมากขึ้น

ครั้งหนึ่ง วิทยากรได้เปิดเทปเรื่องดวงใจแม่ ผ่านไปนั่งมา
รู้สึกตัวโยกไปมา ผ่านจังหวะไปเรื่อยๆ ก็เกิดแสงบ้าง วงศลมบ้าง
วงกลมมีหยักข้างนอก สีเขียว สีม่วง สีฟ้า สีแดง สีขาวบ้าง สลับ
กันไป แล้วก็รู้สึกเหมือนมีคนมาหยอดแก้มแบบเบาๆ แล้วผ่านก็
รู้สึกว่าคำบริกรรมหายไป ผ่านมองแสงที่เกิดไปเรื่อยๆ รู้สึกว่าผ่าน
มีความสุขอย่างที่ไม่เคยเป็นมาก่อน ผ่านมีความสุขมากจนผ่านยิ่ม
แม้ผ่านจะอยู่ในสมาชิก ผ่านมองแสงที่เกิด แสงก็กล้ายิ่งเดอกับบัวตูม
สีน้ำเงิน ผ่านก็คิดถึงคำสอนของพระพุทธเจ้า พระพุทธเจ้าทรง
ประยิบคนเรา กับดอกบัว ๔ เหล่า คือ บัวตูมใต้โคลน คือคนที่
สอนไม่ได้ บัวตูมใต้น้ำ คือคนที่สอนยากมาก บัวตูมระหว่างน้ำ
กับบนน้ำ คือคนที่สอนได้บ้างสอนไม่ได้บ้าง บัวสุดท้ายคือบัวนาน
บนน้ำ คือคนที่ว่านอนสอนง่าย ผ่านจึงคิดได้ว่าคนเราจะสอนได้
หรือสอนไม่ได้ มันอยู่ที่จิต ถ้าจิตมันเอาก็เอาก ถ้าจิตมันไม่
เอาก็ไม่เอาก

จากการนั่งสมาธิรังนั้น ก็ทำให้จิตสงบเป็นอย่างมาก
ในใจผิดคิดว่าคนเราหนีความตายไม่ได้ และคนเราเกิดมาชดใช้
กรรมและสรวยกรรม

นายนพรุจ ดวงจิตรา

ນັ້ງສາຣີທີ່ແມ່ ລດອງວັນເກີດຕີກວ່າ

ໃນການເຂົ້າຄ່າຍອບຮມພິມນາຈິຕ ນັກຮຽນມັຮຍມສຶກຫາປີທີ່ ۲ ໂຮງຮຽນຊໍາຍກຸມົກກົດື່ສຸມພລ ພມຮູ້ມາກ່ອນແລ້ວວ່າຈະໄດ້ມາເຂົ້າຄ່າຍນີ້ ພມຈຶ່ງໄດ້ເຕີຮັຍມຕັ້ງເຕີຮັຍມໃຈຮອນານແລ້ວ ໂດຍພມຄືດວ່າມັນຈະຕ້ອງ ຍາກລຳບາກ ຈະຄືດຄຶ້ງບ້ານ ຄືດຄຶ້ງພ່ອ ຄືດຄຶ້ງແມ່ ພອຄຶ້ງກ່ອນວັນ ຈະໄປ ພມກີ້ຍັງທຳໃຈໄມ່ຄ່ອຍໄດ້ ເພຣະພມໄມ່ເຄຍເຂົ້າຄ່າຍອບຮມຄຶ້ງ ៥ ວັນ ຜຶ້ງໃນວັນອບຮມ ແກ້ໄຂ-ໜັກ ມີຄຸນຍາຍນ ເປັນວັນທີອູ້ໃນຊ່າງວັນເກີດ ຂອງພມດ້ວຍ ຜຶ້ງພມຄືດວ່າວັນເກີດປີນີ້ນໍ່ໄດ້ຈະອູ້ບ້ານ ລດອງທີ່ບ້ານ

ແຕ່ພອມາແລ້ວໄດ້ພັງວິທີກາຮສອນເຮືອງພຣະຄຸນພ່ອ-ແມ່ ໂດຍ ບອກວ່າ ວັນເກີດຂອງເຮົາເປັນວັນທີແມ່ຄລອດເຮົາມາ ເປັນວັນເຈັບປວດ ຂອງແມ່ ຂັນນັ້ນພມຄືດວ່າ ເຮົານໍ່ຈະທຳບຸ້ນຍູໃນວັນເກີດໂດຍນັ້ນສາຣີ ໃຫ້ແມ່ ດີກວ່າເຮົາຈະໄປລດອງວັນເກີດ ຈຶ່ງທຳໄຫ້ພມຕັ້ງໃຈປົງປົກຕົວຢ່າງ ມາກໃນການອບຮມຈິຕໃນ ៥ ວັນ ນັ້ນເປັນໂອກາສດີຈົງຈົງ ໃນການທຳບຸ້ນຍູ ວັນເກີດ ກາຣມາທີ່ໄດ້ຂ່າຍໄວ້ ໄປເຍຂະແລຍ ໄດ້ສາຣີ ໄດ້ປັ້ງປົງ ມີຈິຕ ສຳນິກທີ່ດີ ແລະອື່ມບຸ້ນຍູ ກລັບບ້ານຍ່າງມີຄວາມສຸຂ

ນາຍອາທິດຍີ ຂ້າຍອາວຸຫ
ມັຮຍມສຶກຫາປີທີ່ ۲/۲ ໂຮງຮຽນຊໍາຍກຸມົກກົດື່ສຸມພລ

ຫລອງໃຫຍ່ໃນການປົງປົກຕົວ

ກ່ອນມາເຂົ້າຄ່າຍພມທຳຕັ້ງເກຣເຮມາກ ໄມ່ເຄຍຕັ້ງໃຈພັງຄງ ແຕ່ ກາຣມາທີ່ນີ້ ພມໄມ່ໄດ້ຖຸກບັນກັບໃໝ່ ພມມາດ້ວຍໃຈທີ່ຈະມາປົງປົກຕົວ ຊຣມ ວັນແຮກພມຄືດວ່າທີ່ນີ້ມັນຄ່າຍທຫර໌ໂປ່ລ່າ ທຳໄມ້ຄຶ້ງມີແຕ່ ກຸ່ງແລະຂ້ອປົງປົກຕົວ ພມຄືດວ່າເຮົາຈະອູ້ໄດ້ຫ້ອ້ໄມ່ ແຕ່ພອມຄືດຄຶ້ງຕອນ

เข้าค่าย ร.ด. ผมว่ามันໂຮດກວ່ານີ້

พอวันที่สอง ผมก็ตั้งใจปฏิบัติและรู้ว่า การที่มีกฎหมายและข้อปฏิบัติมันทำให้เราเกิดความมีวินัยในการปฏิบัติดน ผมนั่งสมาธิทุกวัน มันทำให้ใจสงบเป็นสมาธิ ผmomoyไปปักษ์ขอบและหลังให้ใน การปฏิบัติธรรมจนไม่อยากกลับบ้านเลย ผมไม่เคยคิดว่าวันแต่ละวันที่นี่เป็นวันที่ไรสาระ แต่ให้สาระมากมายและสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ดร. ดาวารวรรณ สอนผมว่า ต้องจริงใจอดทน และมีหลายข้อคิดที่จะต้องติดตาม ท่านบอกว่าการเรียนเก่งจะต้องทำอย่างนี้

๑. หันตัวไปทางคุณครู

๒. เตรียมสมุดปากกาและอุปกรณ์ให้พร้อม

๓. ຈົ່ວໂປ່ງ-ຈົມ ຈົມ-ຈົ່ວໂປ່ງ

ผมจะนำไปปฏิบัติให้เกิดผลอย่างที่ท่านบอก นี่แหล่ะจะทำให้เราเรียนเก่ง คำสอนทุกคำของท่านผมจะไม่ลืม จะนำไปปฏิบัติทุกข้อ

วันสุดท้ายเป็นวันที่ทำให้ผมรู้ถึงพระคุณของพ่อแม่ว่ามี
มากมายมหาศาลหาอะไรมาเปรียบหนึ่นไม่มี ที่พอมาเข้าค่ายเพื่อ
หาความสงบ แต่ในความสงบให้ความรู้มหาศาล จนอยากจะขอ
ขอบคุณ ดร. ดาราวรรณ และคณะวิทยากร ที่มาให้ความรู้จนไม่รู้
จะตอบแทนอย่างไร

นายสิปปันธ์ สอนจันดา

ถึงออกทั้กจนແຊັງກົດຕັດໃຈໄດ້

คนที่เข้าวัด บางคนมาเมื่อไม่มีลมหายใจแล้ว บางคนยังมีลมหายใจ เข้ามาเพื่อหาความสุกสาน บางคนก็มาตามเพื่อน (ประเพณีที่ว่าเพื่อนไปไหนเราก็ไปด้วย) แต่สำหรับข้าพเจ้าแล้วไม่มีจุดประสงค์ เพราะว่าข้าพเจ้าไม่ได้อยากมา ตอนแรกมีเข้าค่าย วงดนตรีลูกทุ่งเพื่อไปแข่งขามาถึงที่ขอนแก่น แต่เข้าเลื่อนวันเข้าค่าย ตลอดเวลาข้าพเจ้าไม่อยากมา ได้แต่คิดว่าจะมาทำไม้นักเรียนอย่างเราๆ ก็ซึ้งได้แค่ ๒-๓ วันเท่านั้นแหล่ะ เดียวสั่นด้าน มันก็เหมือนเดิม มันแก่ไปไม่ได้หรอ

ก่อนจะมา ข้าพเจ้ายอมรับเลยว่าข้าพเจ้ามีความรักที่ไม่สมหวัง เรียกว่า “อกหัก” ตามประสาวัยรุ่นว่า “อกหักจนแยงก์” ก็ในเมื่อไม่ไปกันไม่ได้ (ครูบังคับ) ก็ไปมันเสียเลย ถือโอกาสไปทำใจเสียเลย

พอมาก็ง้อ อ้าว!!! เวราแล้ว คิดผิด คิดใหม่ มีสัมมาทิฎฐิ
ทันทีเลย เพราะว่าสถานที่ร่มรื่น น่าสงบภายในสงบนิยมมาก ตอน
แรกนึกว่าจะเป็นวัดป่าเก่าๆ ที่ไหนได้ สวยซ่อนลึกจริงๆ

วันที่ ๑-๓ นั่งสมาธิไม่สงบเลย เพราะไม่ตั้งใจ หลับตา ก็ เจอน้ำคนใจร้าย ลีมตา ก็เห็นน้ำคนใจร้าย (เอ็! ยังไง) ทำให้ ไม่มีสมาธิ

จนมาถึงวันที่ ๔ ได้ถ้าม ดร. ดาวรุวรรณ ต้อนภาคบ่าย
ที่ให้ถกค่าถก ผูกกีถกไปถึงวิธีตัดอกตัดใจ ท่านบอกอย่า
เพิงคิดอะไร เรายังหน้าที่เรียน ไม่ใช่รัก ทำให้ข้าพเจ้าสว่างเลย
ข้าพเจ้ากลับมาทำสามาธิ จากตอนแรกที่บริกรรมคำว่า “ทำใจ” ก็

ເປັນມາເຈົ້າພຸທ່ານຸສສຕິ ທ່ອງດໍວກວ່າ “ພຸທໂຣ” ແກນ ຈນໜັກເຈົ້າ ທຳສາມາລືໄດ້ ທຳໃຫ້ໜັກເຈົ້າອື່ມເອີບເລຍ ເມື່ອຮະລືກໄດ້ ທຳໄດ້ ກີໄດ້ ກຸ່ລ ແລ້ມແຮງດ້ວຍ

ຈາກນັ້ນ ພວໄດ້ມາຝັ້ງທີ່ “ດວງໃຈແມ່” ກີເລຍລື່ມແລະຕັດໄຈ ຈາກຄົນໃຈຮ້າຍຂາດໄປເລຍ ເພຣະຖຶກເໄມ່ເໜີລື່ອໄຄຣ ກີເໜີລື່ອແມ່ ຂອງເຮົາອູ້ໆ ແມ່ເຄື່ອຄົນທີ່ຮັກເຮົາທີ່ສຸດ ຊັບເຈົ້າກັບໄປບ້ານຈະໄປກຣາບ ແມ່ແລະກຣະຊີບກັບທ່ານເບາງ ວ່າຮັກແມ່ຄົບ ແລະຈະເປັນຄົນດີທີ່ນ່າຮັກ ຂອງແມ່ຕລອດໄປ ແລະຄ້າມືໂອກາສ ຈະໄປເຄື່ອສີລ ສ ເຈົ້າວິປັສສනາ ກັບແມ່ ເພຣະແມ່ໄປບ່ອຍ ແມ່ກີ່ຈວານແຕ່ໄມ່ໄປ ເພຣະຄິດວ່າໄຮສາຮ ກັບໄປຈະຕັ້ງໃຈເຈົ້າສາມາລືເພື່ອທຳປັ້ງປົງໃຫ້ແຈ້ງ ແລະຈະເປັນຄົນດີ ຂອງສັງຄົມຕລອດໄປ

นายສຫ້ຍ ສົງໝູດ
ມັດຍນຕືກນໍາປີທີ່ ۴/۱ ໂຮງເວີຍນໍາມສະແກແສງ

ຄຸນຍິ່ງກວ່າໂປຣໂມຫັນຕາມຫ້າງ

ໜັກເຈົ້າວ່າ ກາຣຈັດອບຮມຄັ້ງນີ້ມີຄວາມໝາຍ ມີສາຣະມາກ ແລະໜັກເຈົ້າພຶກພອໃຈທີ່ສຸດໃນສົວດໍທີ່ເຂົາຈັດກຣອບຮມ ທີ່ໃຫ້ງ ກີໄມມີ ສາຣະມາກຖື່ນາດນີ້ ຊັບເຈົ້າວ່າມັນຄຸ້ມມາກ ຄຸ້ມເສີຍຍິ່ງກວ່າ ໂປຣໂມຫັນຕາມຫ້າງເສີຍອີກ

ໜັກເຈົ້າມີຄວາມສຸຂະະທີ່ໄດ້ອູ້ໆທີ່ນີ້ ຖັນອື່ມບຸລູ ແລະອື່ມອກອື່ມໃຈ ທີ່ສຸດໃນໂລກເລຍຄະ ທຳໃຫ້ໜັກເຈົ້າໄດ້ເຂົາໃຈໃນສິ່ງທີ່ໄມ່ເຂົາໃຈມາຕລອດ ຕອນແຮກພ່ອໜັກເຈົ້າໄມ່ໃໝ່ມາ ເພຣະພ່ອໜັກເຈົ້າເປັນອີສລາມ ແຕ່ ແມ່ກີ່ຕາມໃຈໜັກເຈົ້າ ຊັບເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ຕັດສິນໃຈມາ ເພຣະເຫັນວ່າກາຣ

ເຂົ້າວັດເຂົ້າວາໄມ່ໄດ້ເສີຍຫາຍຕຽງໃໝ່ ອອຍກນອກວ່າຂອບພຣະຄຸນ
ທີ່ທຳໄຫ້ຂໍາພເຈົ້າຮູ້ຈັກສາສະພາພຸທ່ອຍ່າງເຕີມເປີຍມ

ນາງສາວີຢະນັດ ແມ່ນມິນທີ
ມັກຍົມສຶກສາປັບປຸງ ເຊື່ອ ໂຮງຮຽນບັກຄົງຂໍ້ມູນປະນາມິຣິມິຕ

ຄວາມຄົດປັບປຸງໄປໂລດຍສືບເຈິ້ງ

ໜູ້ເປັນອີກຄົນໜຶ່ງຄະ່ທີ່ເຄຍເກລີຍດພຸທ່ອສາສາທີ່ສຸດ ນັ້ນເປັນ
ເພຣະບັງຈຸບັນສັງຄມເສື່ອມທຣາມ ມີຂ່າວາໄມ່ໄດ້ເກີ່ຍກັບສົງໜ້າລາຍຍ່າງ
ໜູ້ເລຍເໜາຮວມເອາເລຍວ່າສາສະພາພຸທ່ອແຍ່ ຄິດວ່າທີ່ພຣະພຸທ່ອເຈົ້າ
ຕຣັສສູ້ເຮືອງຖຸກຍ່າງແຄນື້ໄຄຣາ ກີ່ທຳໄດ້ ບາງຄັ້ງໜູ້ກັບແມ່ຍັງເຄຍດູ
ໜົມື້ນພຸທ່ອສາສາເລຍຄະ່

ໜູ້ເຄຍໄປວັດ ເມື່ອກ່ອນໜູ້ສະຫຼັກຫາພຸທ່ອສາສາເປັນຍ່າງມາກ
ກີ່ຍ່າງທີ່ບອກ ສັງຄມເສື່ອມທຣາມ ໜູ້ຈຶ່ງເອາຄວາມເສື່ອມຂອງສັງຄມ
ມາເປັນເຄື່ອງຕັດສິນສາສາຍ່າງໄຮ້ສົດ ແລ້ວຕ່ອມໜູ້ກັບແມ່ກີ່ປັບປຸງ
ຄວາມຄົດຈາກທີ່ເຄຍເຕັກພົມໄມ່ນັບຄື່ອເສີຍຍ່າງນັ້ນ ພຣະທ່ານສອນ
“ອຍ່າຈ່າກ່າສັດວົງ” ດັນນີ້ໜູ້ຈຳໄດ້ດີ ແຕ່ໜູ້ຍັ່ງພຸດວ່າ “ພຣະກີ່ພຣະເກອະບອກແຕ່ວ່າອຍ່າຈ່າກ່າສັດວົງ ເວລານຳເນື້ອໄປຄວາຍກົກິນ ໄມ່ເຫັນນີ້ກອະໄຮເລຍ”

ແຕ່ມາຄື່ງຕອນນີ້ ໜູ້ໄດ້ມາທີ່ວັດວະກູແກ້ວ ມາປັບປຸຕິອຣມ (ໜຶ່ງ
ໄມ່ເຕີມໃຈມາເລຍແມ້ແຕ່ນ້ອຍ) ຄວາມຄົດຂອງໜູ້ໄດ້ປັບປຸງໄປສືບເຈິ້ງ
ໜູ້ຮູ້ແລ້ວວ່າ ພຣະພຸທ່ອອົງຄ່ອງທຽບປະເສົງເຫັນສິ່ງໃດ ທຽບເປັນສາສົດ
ທີ່ດີທີ່ສຸດ

ເມື່ອກ່ອນຫຼຸງເຄີຍພຸດກັບເພື່ອສະອົບຄະວ່າ “ເກີດມາເປັນຫວາ
ພຸທ່ອຊາຍຈິງ” ເພື່ອນຄາມວ່າທຳໄມ້ຈຶ່ງຄິດຍ່າງນັ້ນ ຫຼຸງກົບອກວ່າ
“ເພຣະວ່າມັນຫ່ວຍແຕກ” ແລ້ວຫຼຸງກົບອກອີກວ່າຫຼູ້ໂກຮພ່ອແມ່ມາກ
ເພຣະວ່າທ່ານເຂົ້າໃນໄບເກີດໃຫ້ຫຼູ້ວ່າຫຼູ້ຄື່ອໜາພຸທ່ອ ຫຼູ້ໂກຮ
ມາກ ຫຼູ້ມີຄວາມຄິດດ້ວຍວ່າຫຼູ້ຈະເປັນຄຣິສ്ട්ໃຫ້ໄດ້ ແມ່ກົບອກ
ວ່າ “ເປັນພຸທ່ອດີແລ້ວ ຄື່ນແມ່ຈະໄຟ່ຂອບພະເທົ່າໃດນັກ ແຕ່ກີດີກ່າວ່າຄຣິສ്ട්
ຫຮອກ” ແຕ່ຫຼູ້ກີໄມ່ເຂົ້າທ່ານເລີຍແມ້ແຕ່ນິດເດືອນ

ໃນວັນແຮກທີມາທີ່ວັດວະກູແກ້ວ ຫຼູ້ຮູ້ສຶກວ່າວັດນີ້ນໍາອ່ຍ່າມາກ ຂໍ
ວ່າຂອບທີ່ນີ້ ແຕ່ແຕ່ວັນ ແລ້ວ ວັນເປັນຄວາມຄິດຂອງຫຼູ້ໄມ້ໄດ້ເລຍ ຈນ
ວັນທີ ៣ ຄວາມຄິດຂອງຫຼູ້ກີເປັນໄປ ເປັນໄປມາກ ຫຼູ້ຮູ້ສຶກດີ
ເນື່ອໄດ້ສັດມັນຕົກວານາ ຄື່ນແມ້ວ່າຈະເນື່ອຍາມາກ ຈ່ວງນອນມາກົດຕາມ
ທີ່ ຫຼູ້ເຕີມໃຈທີ່ສຸດທີ່ຈະກາບພະຍົກຍ່າງນອນນົມ ໄມ່ເໜືອນຫລາຍ
ປັກອນທີ່ຝ່າຍມາ ກົຍຢ່າງທີ່ບອກ ຄວາມຄິດຫຼູ້ເປັນໄປໂດຍສິນເຊີງ
ຫຼູ້ໄດ້ມາເຮັດວຽກມີສົງລົງຜູ້ສືບທອດສາສນາອີກມາກມາຍນັກທີ່ມີເມຕຕາ
ດໍາຮັງຕະນອຍໆໃນຕີລ ການໄດ້ມາທີ່ວັດແໜ່ງນີ້ ຫຼູ້ເລຍກະວ່າຊື່ວິຕົກຂອບໃຈ
ເປັນຍ່າງໃຈ ຫຼູ້ຮູ້ສຶກດີເໜືອນກັບຕົວເອງພທາງສວ່າງ ໄມ່ມີອົດຕິ
ເໜືອນເນື່ອກ່ອນ ອາຮມດົນເຢັນລົງ ມີສົດ ເປັນສາມື

ຫຼູ້ມາທີ່ໄດ້ຄິດຂອບໃຈຫລາຍງ່າຍ ອ່າງ ຄິດຄື່ນທີ່ຫຼູ້ເຄີຍກະຮ່າ
ທັ້ງເຈຕາແລະໄມ່ເຈຕາ ຫຼູ້ຈຶ່ງຕັ້ງໃຈວ່າ ເມື່ອກັບໄປຄື່ນບ້ານ ຫຼູ້ຈະ
ປັບປຸງຕົວເອງໃໝ່ ຈະໄມ່ວ່າຮ້າຍສາສນາ ໄນຮັງແກສັດວ ຕ່ອໄປນີ້ຫຼູ້
ຈະໄມ່ໂໂທຮ້າຍ ແລະຈະຕັ້ງໃຈເຮັນໃຫ້ທີ່ສຸດ

ການມາວັດວະກູແກ້ວໃນຄຣັງນີ້ ມັນດີມາກເລຍຄະ ທຳໃຫ້ຄົນງ
හນີ້ສັ່ງທ່ານໄກລສາສນາອ່າງຫຼູ້ໄດ້ມີໂຄກາສແກ້ຕົວ ໄດ້ແໜ່ດີດີ່ງ

ได้รู้ถึงรัฐประหารมีคำสอนของพระพุทธองค์ เมื่อหนูกลับไปที่บ้านหนูจะบอกทุกคนให้ทำความดี บอกถึงสิ่งที่หนูได้รับในการมาวัดวาสุแก้วในครั้งนี้ หนูดีใจมากที่ได้รับโอกาสตีๆ เหล่านี้ หากว่าหนูไม่ได้มาที่วัดวาสุแก้ว หนูคงไม่สามารถมองเห็นสิ่งล้ำค่าเหล่านี้ได้ เมื่อหนูมีโอกาส หนูจะกลับมาที่วัดแห่งนี้อีกครั้งหนึ่งค่ะ

นางสาวจุฑาทิพย์ ครุทำสวน โรงเรียนพระทองคำวิทยา

ร่วมสนับสนุน โครงการอบรมพัฒนาจิต ณ วัดวาภูแก้ว อำเภอสูงเนิน จังหวัดนครราชสีมา

ด้วยการโอนเงินเข้าบัญชีธนาคารไทยพาณิชย์ สาขาถนนมิตรภาพ
บัญชี วัดวาภูแก้ว เพื่อโครงการอบรมพัฒนาจิต
เลขที่ ๖๖๖-๒-๓๔๔๒๔๘๕-๕

เมื่อโอนเงินแล้ว กรุณาโทรสารสำเนาใบโอน พร้อมชื่อ ที่อยู่ และ
หมายเลขโทรศัพท์ ไปที่หมายเลข ๐๕๔-๒๑๑๙๙๙ (เพื่อการจัดส่ง
ของที่ระลึกไปให้)

รับชมโทรศัพท์ผ่านดาวเทียม ช่อง Luangtabua

ทางไทยคม ๔ (C-Band)

- ตั้งค่า symbol rate ที่ ๐๑๔๔๕
- ตั้งค่า Frequency ที่ ๐๓๔๓๓ MHz
- แนวรับสัญญาณ แนวตั้ง (V)
- Video PID 0087
- Audio PID 0054
- PCR PID 0087

รับพังทางสถานีวิทยุ FM 103.25

และดูทาง Internet ที่

www.Luangta.com

ดูประวัติและธรรมบรรยาย หลวงพ่อพุธ จานิโย^๗
และการอบรมพัฒนาจิต ณ วัดวาภูแก้ว ที่

www.thaniyo.com

หนทางสู่วิกฤตชีวิต

คือ พยายามฝึกจิตของเราให้มีสติปัญญา
ยอมรับความจริงที่เราเป็นอยู่ในปัจจุบันนี้

จิตที่จะรับความจริงได้
เป็นลักษณะที่มีความมั่นคง
มีสติสัมปชัญญะ มีปัญญา

คนที่คิดสั้นขาดตาย
เพราะขาดสติ ขาดสมารถ ขาดปัญญา
ไม่ยอมรับสภาพความจริง
คนไม่มีสติปัญญา
ยกที่จะรับความจริง